

مکاتیب عبدالبهاء

جلد هشتم

ص ۳

هُوَ اللهُ

اللَّهُمَّ يَا فَاتِحَ مَدَائِنِ الْقُلُوبِ بِنَفْحَاتِ الْقُدْسِ فِي الْيَوْمِ الْمَشْهُودِ وَهَادِيَ الْأُمَمِ
إِلَى الْأَسْمِ الْأَعْظَمِ وَالْوَصُولِ إِلَى مَقَامِ مَحْمُودِ تَرَى عِبَادَكَ الْمَخْلُصِينَ مِنْجَذِبِينَ
بِالنَّفْحَاتِ يَرْتَلُونَ الْآيَاتِ وَيَتَمَرُّونَ فِي الْبَيِّنَاتِ وَيَتَلَوْنَ الْكِتَابَ فِي الْغَدْوِ
وَالْأَصَالِ وَتَتَهَلَّلُ وَجُوهُهُمْ بَانْوَارِ مَلَكُوتِكَ السَّاطِعَةِ عَلَى الْآفَاقِ رَبِّ اجْعَلْ
لَهُمْ قَدَمَ صَدَقٍ عِنْدَكَ وَمَقَاماً عَلِيّاً فِي جِبْرُوتِ قُدْسِكَ وَأَيِّدْهُمْ عَلَى هِدَايَةِ
الْخَلْقِ بِنُورِ الْحَقِّ وَتَرْوِيَةِ الظَّمَاءِ الْعَطَاشِ بِمَاءِ مَعِينٍ فِي جَنَّةِ الْأَبْهَى وَتَفْرِيحِ
الْقُلُوبِ بِبِشَارَةِ كِبْرِيٍّ وَتَنْوِيرِ الْبَصَارِ بِمَشَاهِدَةِ الْأَنْوَارِ وَتَطْهِيرِ الْأَذَانِ بِاسْتِمَاعِ
الْأَلْحَانِ وَاحْيَاءِ النُّفُوسِ بِرُوحِ الْحَيَوَانِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ الْمَنَّانُ وَأَنْتَ
أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُهَيْمِنُ عَلَى الْإِمْكَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ دُوسْتَانِ حَقِيقِي
مَنْ جَنَابِ اسْمَاعِيلِ جَلِيلِ بَا بِيَانِي مَلِيحِ ذِكْرِيَارَانِ نَمُودِهِ وَبِيَانِ شُوقِ وَ
انْجَذَابِ فَرْمُودِهِ كِهَ أَنْ نَفُوسِ مَقْدَسِهِ مَهْتَدِي بِنُورِ هَدْيِ كَشْتَنْدِ وَ مَقْتَدِي
بِمَلَأِ اعْلَى شَدَنْدِ از شَجَرَهُ طُورِ اقْتِبَاسِ شَعْلَهُ نُورِ نَمُودَنْدِ وَ از مَطْلَعِ اشْرَاقِ اسْتِفَاضَةِ

ص ۴

انوار وفاق کردند و با قلبی مشتاق مبتهل بنیر آفاق گشتند من چون نامه
خواندم بیاد شما پرداختم و این ورقه نگاشتم ای یاران روحانی راز پنهانی آشکار
گشت و جمال ابهی بر شرق و غرب فیض انوار مبذول داشت مطالع آفاق مواقع
اشراق شد و جمیع جهات معرض آیات بیّنات گشت از هر امم بظّل اسم اعظم
شتافت و از کافّة ملل تسبیح و تقدیس جلیل اکبر بلند شد حال چه بسیار
که در یک محفل ترک و تاجیک و فرس و امریک و فرنگ و افریک جمع گردند

وكلّ در نهایت وحدت و یگانگی و الفت و آزادگی آهنگ تقدیس بملکوت
جمال بلند نمایند ملاحظه نمائید که کلمة الله چه نفوذی نموده و قوّة ملکوت
ابهی چه ظهور و بروزی کرده لیس هذا الا من فضل ربّي العزيز المحبوب
یاران باید مسرور و شادمان باشند و مجذوب و کامران گردند که چنین
مواهبی رخ نمود و چنین رخ فرخی جلوه کرد و در فکر نشر نفعات افتند و
بکمال قوّت بهدایت امم پردازند تا بغض و عدوان و کُره و طغیان از عالم
انسان زائل گردد جمیع ملل خلیل یکدیگر گردند و کافّة شعوب و قبائل از این
فضائل و خصائل نصیب برند و علیکم البهاء الابهی عع

هُو اللهُ

الهی الھی قد خلقت نفوساً مقدّسة منجذبة الی ملکوت جمالک و نفثت

ص ۵

فیها بروح القدس و احیيتها بنفحات آیامک و اصطفیتهم لذکرک و ثنائک
و اجتبیبتهم لنشر آیاتک و اخترتهم من بین عبادک و انتخبتم لظهور آثارک و
ارتضیت لهم القاء مثالک و احببت لهم التخلّق باخلاقک منهم عبدک هذا
سمّيته بالشّاب الرّوحانی و الفتی الرّحمانی و ربّيته فی حجر الهدی و انشئته
فی حضن المحبّة و الولاء و البسته رداء التّقوی و ایدته بقوّة من المملأ الأعلى
حتّی قام علی خدمتک و تردّی برداء عبودیتک و دعا النّاس الی معین رحمانیتک
و جذبهم بمغناطیس محبّتک الی مرکز فردانیتک ربّ اجعله منار الهدی و علماً
یخفق باریاح محبّتک فی الأودية و الرّبی و منادياً بین الوری و اسداً له زئیر
فی اجمة الملکوت الأعلى و حمامة لها هدی فی الحدیقة النّوراء و طاؤساً له
شهیق فی ریاض الجنّة المأوی و سیفاً له سلیل علی النّاکثین فی میثاق الله
و قوساً له زین نافذ السّهام فی صدور المارقین من عهد الله ربّ انطقه
بالبراهین القاطعة و الحجج الدّامغة و الدّلائل السّاطعة و البراهین
اللامعة فی اثبات امرک و طلوع نورک و ظهور جمالک و ثبوت آیاتک و

تحقق كلماتك و اجمع به شمل الاحباء و لم به شعث الاصفياء حتى يصبح
عصبة شديدة القوى ساطعة الانوار لامعة الاسرار شائعة الآثار ذائعة الاوطار
حتى ينصروا دينك و يخدموا نور مبینک و يعلوا كلمتك و يعمموا رحمتك

ص ٦

و يثبوا معرفتك و ينشروا شراع البشرى على سفينة الهدى و يدركهم ارياح
القبول مبشرات بين يدي رحمتك و يسيروا في بحار العرفان بفضلک و
موهبتك و يصلوا الى ساحل النجات بجودك و مكرمتك رب ان الاحباء
في ارض الخاء يتضرعون اليك و يبتهلون الى ملكوتك و يفرعون الى عتبة
قدسك و يجزعون بين يديك و يهرعون الى حرم كبريائك و اعينهم ناظرة
الى مطلع الطافك و آذانهم ممدودة الى استماع ندائك و السنهم ناطقة بذكرک
و ثنائک رب اضرم في قلوبهم نار محبتك يرتفع اجيجها الى ملكوت الوهيتك
و يلتقم لهيها الحجابات السادلة على اعين الورى و الغشاوة المستولية على
بصائر اهل العمى انك انت المقتدر المؤيد العزيز الكريم الوهاب لا اله الا
انت القادر الكاشف للقناع و الرافع للنقاب عن جمالك الذي اندهش
منه عقول اولى النهى و شاخصت من انواره بصائر اولى الالباب انك
انت العزيز الوهاب و انك انت الكريم الرحيم الغفار اى جوان روحانى
اين عنوان و نام از فم مطهر دلبر آفاق صادر لهذا نعتى به از اين نيافتم كه ترا
بان ستايم يك آرزو دارم و آن اينست كه بلوازم و فضائل و خصائص و
شروط اين نام نامى و عنوان رحمانى موفق و مؤيد گردى و هذا خير
لك مما تطلع الشمس عليها و تهتز الأرض لها اى جوان روحانى هممتى فرما

ص ٧

که ارض خا خاور شمس حقیقت گردد نور مبین بتابد نسیم خلد برین
بوزد ابر رحمت ببارد جنت علین گردد هوای روح پرور مشام عالمیان
معطر نماید هذا ما اتمنى من رب الآخرة و الأولى و افديه بروحى فى هذه

النَّشْئَةَ الْأُولَىٰ وَعَلَيْكَ الْبَهَاءُ الْأَبْهَىٰ جَمِيعَ أَحْبَاءِ الْهَىٰ رَا تَحِيَّاتٍ مُّشْتَاقَانَهُ
عَبْدَ الْبَهَاءِ بَرَسَانَ وَبِكَوَايِ وَجُوهُ نَوْرَانِيَّةٍ وَآيِ نَفُوسٍ رَحْمَانِيَّةٍ چَگُونَهُ
آرَامٍ وَقَرَارِ يَابِيدٍ وَعَبْدَ الْبَهَاءِ بِیَقَرَارِ اسْتِ چَگُونَهُ صَبْرٍ وَاصْطِبَارِ كُنِيدِ
وَإِنِّ مَسْجُونٍ سَاعِيٍّ فِي لَيْلٍ وَنَهَارٍ وَقَتِ صَمْتٍ وَسَكُوتٍ نِيسْتِ وَزَمَانِ
هَبُوطٍ وَسُقُوطٍ نَهْ دَمِ نَعْمَةٍ وَآهِنِگِ اسْتِ هِنِگَامِ عُودِ وَرُودِ وَچَغَانَهُ
وَچِنِگِ تَا وَلُولِهِ فِي آفَاقِ اِنْدَازِيدِ وَزَلْزَلِهِ بِهٖ بِنِيَادِ اَهْلِ نِفَاقِ فِي آرِيدِ
وَهَلْهَلِهِ بِاَهْلِ اسْتِیَاقِ بَخْشِيدِ وَبِشَارَتِ كَبِيرِي بِكَوْشِ طَالِبَانِ رَسَانِيدِ
إِنَّ رَبَّكُمْ يُؤَيِّدُكُمْ بِفَضْلِهِ وَرَحْمَتِهِ وَيُنْصِرُكُمْ بِجُنُودٍ مِنْ مَلَائِكَتِهِ وَيُثَبِّتُكُمْ عَلَيَّ
دِينِهِ إِنَّ رَبِّي عَزِيزٌ قَدِيرٌ مُّقْتَدِرٌ نَاصِرٌ وَهَابٌ ع ع

هُوَ الْأَبْهَىٰ

ای احبای رحمن و ای یاران حضرت یزدان، ابواب موهبت گشوده است
و انوار رحمت رخ نموده است افق اعلی و ملکوت ابهی از عالم غیب در فیض
و تأیید است و جنود لم تروها در نصرت و توفیق باید از فضل جمال ابهی

ص ۸

روحی لِأَحْبَائِهِ فِدَا اِنِّ مَلَأُ اِدْنِي رَا صُورَتِ مَلَأُ اَعْلَىٰ دَادٍ وَ اِنِّ عَرِصَةُ
زَمِينٍ رَا اِنْعِكَاسَاتِ اِنْجَمِنِ عَلِيَّيْنِ نَمُودِ وَ اِنِّ مَعْرُضِ اِمْكَانِ رَا مَطْلَعِ
آيَاتِ سُلْطَانِ سِرِيرِ لِاِمْكَانِ كَرْدِ قَسْمِ بِجَمَالِ قَدَمِ وَ اِسْمِ اِعْظَمِ كِهْ اَكْرَبُوصَايَا
وَ نِصَائِحِ حَقِّ حَرَكْتِ وَ رِفْتَارِ شُودِ وَ كَرْدَارِ وَ كَفْتَارِ مَطَابِقِ اَوَامِرِ جَمَالِ مَخْتَارِ
كَرْدِدِ اِنِّ عَالَمِ ظَلْمَانِي جِهَانَ نَوْرَانِي شُودِ وَ اِنِّ ظَلْمَتَكُدَةُ عَدَمِ جِهَانَ
اِنُّورِ وَ جُودِ وَ مَعْرُضِ آيَاتِ شُهُودِ كَرْدِدِ اِنُّورِ حَقِّ تَابَانَ شُودِ اِسْرَارِ
حَقِّ اَشْكَارِ وَ عِيَانِ كَرْدِدِ كَلْهَيِ كَلْشَنِ الْهَىٰ بِشَكْفَدِ وَ رِبِيْعِ رَحْمَانِي آفَاقِ
وَ اَكْوَانِ رَا اِحَاظَهُ نَمَايِدِ وَ نَعْرَةَ سَبْحَانَ الْمُبْدِعِ سَبْحَانَ الْمُنْشَأِ سَبْحَانَ الْمَقْدَّرِ
سَبْحَانَ الْمَصْوَّرِ اَزْ جَمِيعِ جِهَاتِ بَلَنْدِ شُودِ وَ الْبَهَاءِ عَلَيَّ اَهْلِ الْبَهَاءِ ع ع

هُوَ اللهُ

ای آوارهٔ سبیل الهی، پریشانی و بی سرو سامانی در ره عشق کامرانی و شادمانی است نظر بپایان کار نما زیرا عاقبت این پریشانی جمعیتست و نهایت این آوارگی پناه حضرت احدیت اگر از قطره محروم شدی الحمد لله بحر بی پایان در مقابل داری و اگر از ذره محجوب شدی آفتابی روشن در پیش داری از حق طلبم که آنچه نهایت آمال و آرزوی تست میسر گردد و علیک التّحیّة و الثّناء ع

ص ۹

هُوَ اللهُ

ای آوارگان راه حق، جهانیانرا آئین دیرین چنین است که دشمن راستیند و بدخواه حق پرستی و معارض دوستی لهذا از آنچه واقع دلتنگ مباشید و نام و ننگ مجوئید آهنگ جهان دیگر کنید و نغمهٔ دیگر زنید و در هوایی دیگر بریرید بادهٔ محبت الله نوشید و شهد معرفت الله چشید و جرعهٔ صهبای توحید بنوشانید ملاحظه نمائید که اولیای الهی و اصفیای ربّانی از پیش چه کشیدند و چه سم قاتلی چشیدند و چه زهر هلاهی نوشیدند ولی آن بلا عین عطا بود و آن زهر عین شفا و آن زحمت رحمت بود و آن مشقت راحت. نظر بعاقبت باید نمود نه بدایت اگر نظر باغاز نمائید یزید را عزّت و راحتی مزید و ولید را هر دم خوشی و شادمانی جدید ولی عاقبت عذابی شدید و نکبتی پدید ولی مظلوم دشت بلا شهید کربلا روح المقرّبین له الفدا را در بدایت سهم مسموم ولی عاقبت عزّت ابدیهٔ مقرر و معلوم و در جهان ابدی حیات سرمدیهٔ مثبت و محتوم نظر باین مقام نمائید زیرا آن عزّت دنیویّهٔ خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود سرابست نه آب سایه است نه آفتاب تاریک است نه تابناک پس لسان بشکرانه گشائید که باین موهبت عظیمه فائز گردیدید

آواره راه خدائید و بیچاره آن محبوب بیهمتا و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُو الله

ای اهل ملکوت، نامه‌ئی که بعد از جشن نوروز مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید فرح و سرور حاصل گشت و تجلّی نور مشاهده شد از خدا خواهم که در سال جدید از این بهتر و خوشتر جشنی عظیم برپا نمائید بزم الفت و اتّحاد بیارائید و توجّه بملکوت الآیات نمائید و استفاضه از روح القدس فرمائید عبدالبهّاء بجان و دل در جشن نوروزی شما حاضر بود و در فرح و سرور و اتّحاد و اتّفاق شریک و سهم گشت لهذا شکر کنید خدا را که چنین مونسى داشتید که هزار فرسنگ بُعد مسافت بروح در محفل شادمانی شما حاضر شد و احساسات وجدانی نمود امیدوارم که این سنّه جدید مبارک و سعید باشد و سبب حصول تأیید و توفیقى شدید شود تا علّت اتّحاد عالم گردید و یگانگی عالم انسانی را اعلان نمائید دشمنان را دوست کنید و محرومانرا محرم اسرار صلح اکبر فرمائید از بلائیای وارده و مصائب نازله بر این مسجون اظهار پریشانی و اضطراب نموده بودید ابداً محزون مباشید متأثر نشوید پریشانی مخواهید زیرا سجن این زندانی را بزم شادمانیست و بهشت جاودانی و بلایا و مصائب

از نعماء رحمانی اگر این بلایا و مصائب در سبیل الهی نبود عبدالبهّاء را سرور بچه حاصل می شد تسلی خاطر بظهور بلاست و حصول مصائب کبری. احبّاء الهی را از قبل من تحیّت و ثنا ابلاغ دارید که این مشتاق شب و روز تضرّع بملکوت نیر آفاق نماید و یارانرا حصول موهبت کبری خواهد تا سبب انتشار محبّت الله در شرق و غرب گردند و نفوس بشر را تربیت نمایند و این جهان ناسوت جلوه گاه مواهب حضرت لاهوت گردد جهان خاک

تابناک شود و روی زمین بهشت برین گردد و علیکم البهَاءُ الأبهیٰ ع

هُوَ الأبهیٰ

ای آیت باهرهٔ محبتِ الله، در این کور اعظم که آفتاب فلک قدم افق عالم را روشن فرمود جمعی پریشان در ظلّ سدرهٔ انسان از اثر تربیتش جمع و حشر شدند و بانواع الطاف و اعطاف و احسان و فیوضات پرورش یافته‌اند و مظهر توجّهات رحمانیه و مطلع انوار موهبت الهیه شدند که در این یوم که یوم غیبت است و آن آن حسرت و فرقت پر حرقت بر اعلاء کلمه الله قیام نمایند و سیف لسان و تیغ بیان از غلاف و نیام دهان برون کشند و بترویج و نشر نفعات رحمن مشغول گردند و بفیض شامل و خلاق الهیه جهانرا زنده کنند و بنفعات قدس مشام روحانیانرا مطیّب نمایند و البهَاءُ علیک ع

ص ۱۲

هُوَ الله

ای آیت لطف حقّ، لطف الهی باید پرتو رحمانی گردد یعنی در جمیع احوال و اخلاق باید حکایت از اشراق نماید تا شمع روشن محفل آفاق گردد و نور انجمن وفاق و آن تخلّق باخلاق حضرت خلاق علی الاطلاق ع

هُوَ الأبهیٰ

ای آیت محبتِ الله، اگر بدانی که این قلب الآن در چه حالت و هیجانست پیرهن چاک نمائی و در سبیل حقّ چالاک شوی آتش شوق برافروزی و کبد آفاق بسوزی و جان رایگان در سبیل جانان فانی سازی وقت وقت شعله و آتش است و زمان شور و شوق و سوختن جز این مقام آنچه ملاحظه نمائی کلّ سبب خمودت و جمودت و البهَاءُ علیک ع

ورقه طیه امة الله ضلع آنجناب را بتکبیر ابدع ابهیٰ مکبر شوید و بنفعات ذکر مبشر

هُوَ اللهُ

ای بنده میثاق، شکر کن خدا را که مظهر الطاف نیر آفاق بودی و مطلع انوار کوکب اشراق و بعد از صعود ثابت بر پیمانی و منادی امر رحمن تا توانی جهد و کوشش نما که مظهر موهبت الهی گردی و مطلع معرفت ربّانی در ترویج دین الله بکوش و در تهذیب اخلاق بجان و دل سعی نما تا قلوب مطلع اخلاق الهی گردد و نفوس منزّه

ص ۱۳

و مقدّس از شئون عالم فانی هر یک مجمع عالمرا شمع توحید شوند و انجمن انسان را سراج نورانی دلیل جلیل بر هدایت و عنایت و موهبت حضرت حقّ اینست که صفات ظلمانی بنفحات روحانی تبدیل شود و کثافت عالم حیوانی بنورانیّت ملکوتی تقلیب گردد تا خلقت جدید تحقّق یابد و حقیقت انسان از روح تولید شود پاک و منزّه گردد و لطیف و مقدّس شود و تا این موهبت کبری در جهان جان و وجدان جلوه ننماید ثمره حیات ابدیه حاصل نگردد جمیع یارانرا دلالت بر این صراط مستقیم نما و هدایت بر این منهج قویم کن همیشه منظور نظر عنایت بوده و هستید و خواهید بود مطمئن باش فسوف یأتی ایّام یهترّ منها النفوس و ینشرح منها القلوب و علیک التّحیّة و الثّناء عع

هُوَ اللهُ

ای برادر آن مهرانور، آنچه مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید از مشقّات وارده بر شما کمال تأثر حاصل گردید امیدوارم که این زحمات و بلیّات سبب حصول عنایت حضرت کبریاء گردد و وسیله مقبولی در ملکوت ابهی انشاء الله این زحمت براحت و این شدّت برخاء تبدیل میگردد نور دیده روحانیان میرزا ولی الله را تکبیر مشتاقانه برسان در جمیع احوال بیاد و فکر او هستم

ص ۱۴

هو الأبهى

ای برید سبیل ربّ مجید، رویت در درگاه احدیت سفید است و خدمت مقبول در حضرت ملیک فرید چه که قوه حیات در روح ممکنات الواح الهیه و کلمات تامّات ربّانیّه است و از آثار فضل و عنایت حمل این الواح و اوراقست بکلّ آفاق و دست یختصّ برحمته من یشاء این فال را بنام توزد و این تاج را بر سر تو نهاد تو حامل الواح و زبرگشتی و ناشر کتب و صحف شدی از فضل حقّ عجیب نبوده و نیست حامل روائح طیّبه یوسف کنعانی باد صبا بود که نسیم صبحدمیست و بشیر سلیمان معنوی هدهدی بود که طیر بسته دمیست این تاج موهبت است و اکلیل رحمت و البهّاء علیک و علی کلّ من ثبت علی عهد الله و میثاقه عبدالبهّاء ع

هو الله

ای بشیر الهی، جناب کریم چون عزم رحیل نمود با صوتی نحیف استدعای نگارش نامه کرد و بعد مکتوبی نیز مرقوم و خواهش نگارش نمود این عبد با وجود صد هزار مشاغل و شواغل و غوائل باز بتحریر این نامه پرداخت که ای بشیر الهی، از هر طرف هجوم بر سرت شدید است و اعدا در کمین ولی چون این مشقّت در سبیل دلبر پر ملاححت است عین مسرّتست

ص ۱۵

گر درّ عطا بخشد اینک صدفش دلها ورتیر بلا آید اینک هدفش جانها بگو و بنواز و بابدع آواز تغنی فرما توکل کن و توسّل نما هر چه بادا باد چنانچه شاعر گفته ما که دادیم دل و دیده بطوفان بلا گو بیا سیل غم و خانه ز بنیاد ببر انشاء الله بنیاد نهاده میشود نه برده و سیل غم فیض سرور میگردد و طوفان بلا باران وفا میشود لا تخرن و لا تتکدّر انّ الله معک فی کلّ الأحوال و یؤیدک فی جمیع الأمور و الشّوون فی المبدء و المآل ولی حکمت را بسیار ملاحظه دارید و بقدر امکان نفوس را بحکمت بخوانید ع

الله ابھی

ای بناء بنیان ثابت محکم متین، آنچه بینی از ابنیہ عالیہ هر چند سر بکھکشان
کشیده و بعنان آسمان رسیده عنقریب با خاک یکسان گردد اتبنون
بکل ریع آیه تعبثون و تتخذونها مصانع لعلکم تخلدون هیہات هیہات
پس بنیانی بنہ کہ کنگرہ ایوانش چتر سلطنت آن جهان باشد ع ع

هو الله

ای بندہ ابھی، هر چه مرقوم گردد شرح حال دل و جان باز مستور ماند
و این سر سر بسته مهور گردد چه کہ اقلام را کجا حوصلهئی کہ معانی بی پایان
بنگارد و مداد کجا امدادی کہ حقائق عالم دل و جان شرح و بسط دهد

ص ۱۶

چارهئی نہ جز آنکہ بر آینہ حقیقت یعنی صفحات قلوب حوالهئی نمائیم ع ع

هو الله

ای بندہ آستان مقدس، نامہ شما از مدینہ کبری رسید و چون وصول
تحریر طول کشید بعد از ورود سبب تسلی خاطر گردید کہ الحمد لله صحیح و
سالمید پس باستان جمال مبارک عجز و زاری می نمایم و یاران الہی را
عون و عنایت نامتناہی میطلبم کہ موفق بوفای در آستان مقدس گردند و
همیشہ عنایات و الطاف او را بخاطر آرند و جانفشانی کنند و ہستی خویش را
رایگان در سبیل رحمن مبذول دارند از خدا تأیید ترا میطلبم و توفیق ترا
میجویم عبدالبہاء در عبودیت آستان مقدس عاجز و بی نہایت خجل
و شرمسار است شاید یاران الہی تلافی نمایند و بخدمت موفق گردند جمیع
یارانرا تحیت ابدع ابھی برسان جناب آقا میرزا علی اکبر صدقانی اجازہ زیارت
عتبہ مقدسہ دارد و علیک البہاء الابھی عبدالبہاء عباس

هُوَ اللَّهُ

ای بنده آستان بها، مکتوبی از مراغه مرقوم نموده بودید رسید و نفعه
جدید وزید زیرا دلالت بر روحانیت یاران الهی در آن اقلیم روحانی یعنی
محفل هدی بیارایند و بنفحات قدس بیاسایند و دامن بالایش اینجهان

ص ۱۷

فانی نیالایند باری الیوم میزان نسیان بیگانگان و ثبوت بر پیمان و
سرور و شادمانی بفضل رحمن و انقطاع از این جهان امیدوارم که جمیع
یاران باین موهبت بی پایان موفق گردند و علیک التّحیه و الثّناء ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای بنده الهی، الحمد لله خبر و وصول و حصول لقای احبای حضرت مقصود
رسید و سبب فرح و سرور گردید امید است که حیّ قدیر تأییدی فرماید
که آنصفحات صحائف آیات بینات گردد و آن اقلیم جنّت النّعیم شود و صراط
مستقیم شاهراه هر آگاه گردد و یاران الهی روش و سلوکی نمایند که هر یک
ملک الملوک جهان انقطاع شوند و عبد مملوک در گاه یزدان مقصدشان
جمال ذو الجلال گردد و معبدشان آستان حضرت رحمن در فکر
هدایت من علی الارض باشند و تربیت جمیع قبائل و امم خواهند تا کلّ
ملل عالم براستی و حقّ پرستی و محبّت و الفت و مهربانی و یگانگی قیام نمایند
و ذلك من فضل الله یؤتیه من یشاء والله ذو فضل عظیم ای مشتاق جمال
ابهی کاری کن که جمعی از باده محبّت الله مست و مخمور گردند و روش فرشتگان
عالم بالا گیرند تا در ملکوت ابهی در محفل تجلی اقتباس انوار جمال نمائی
و علیک البهّاء ع

ص ۱۸

هُوَ الْإِبْهِي

ای بنده الهی، هر چند در جهان فانی نفسی را آسایش و خوشی و راحت جان و مسرت وجدان نه ولی اهل بهاء بنفحات ملکوت ابهی همیشه مستبشر و مسرورند و مبتهج و مخمور پس در هر دمی سرور جدید طلب و در هر نفسی بروحی بدیع زنده شو تا نفست نفس مسیحائی گردد ع

هُوَ اللَّهُ

ای بنده الهی، صدمات شدید دیدی و مشقات عظیمه کشیدی و بشماتت و ملامت اعدا گرفتار شدی ملال نیاوردی تحمل نمودی حقا که صبوری و غیوری و شکوری باید شکرانه نمائی که باین موهبت یگانه مؤید شدی زیرا این جام سرشار بلا در سبیل بها مخصوص ملاً اعلی است هر حلقی سزاوار آن شراب نه و هر گیاهی لائق فیض آن سحاب نیست در عشق جمال آن گل بلبل معانی را جانفشانی لایق نه جعل ظلمانی دلبر آفاق را عاشق صادق آشفته و مشتاق نه هر کاذب بد اخلاق شمع نورانیرا پروانه رحمانی سرگشته و سرگردان نه خفّاش کور نادان پس حمد خدا را که باین موهبت موفق شدی و باین عنایت مؤید باز بیشتر جانبازی کن و نغمه سازی نما و باهنگ و ترانه پرداز تا گوشها همدم راز گردند و بجهان خداوند بی نیاز

ص ۱۹

پی برند و علیک التّحیّه و الثّناء ع

هُوَ اللَّهُ

ای بنده الهی، اهل عالم و جمیع امم از مرض غفلت تب خیزند الحمد لله تو بفضل هدایت تبریز زیرا ساغر محبت الله لبریز است و نفحه ملکوت ابهی مشکبیز ای عزیز از قیود وجود ناسوتی آزاد شو تا فؤاد روحانی گردد و نورانی شود مرغ دل بال و پر بگشاید و باوج اعظم پرواز نماید قفس نفس بشکند

و انبساطی در جهان دیگر یابد این را بدان که در این خاکدان فانی نشئه و شادمانی انسانی احساسات رحمانیه است و بس و علیک التّحیّه و الثّناء ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای بنده الهی، خطوط نقوش است و علائم و اشارات دالّه بر الفاظ و کلمات و این علامات در هر طائفه و اقلیم مختلف و متفاوت و هریک را از خطوط اشاراتی مخصوص و حُسن خطّ عبارت از انتظام این اشارات و علامات لهذا اگر در خطّ دقّت نگردد و یا آنکه از اصل انتظام نداشته باشد گمان بی احترامی بشما نشود و سبب اعتراض نگردد حضرت رسول در اصل امّی بودند و اکثر از اولیاء رحمن و انبیای عظام یک حرف مرقوم نفرمودند و میر عماد و درویش و شفیعاً در خطّ کرامت نموده اند و قدرت ظاهر کردند خطّ حضرت

ص ۲۰

قدّوس خوانده نمی شد پس در رتبه اولیه باید در تحصیل معانی الهیه بکوشی و در طلب عرفان جهد نمائی و در رتبه ثانیه در تحصیل خطّ بکوشی چه که اگر در خطّ استاد عماد گردی و شفیع شفیعاً شوی و پیش از درویش افتی و از عرفان الهی محروم جوی ثمر نبخشد ولی اگر امّی باشی و بعرفان فائز در درگاه احدیّت مقبولی و محرم اسرار حضرت مقصود اما اگر بکمال و فضائل معنویّه آراسته و بکمالات ظاهره نیز پیراسته این اکمل است و البهّاء علیک ع

هُوَ اللَّهُ

ای بنده بها، از بلا یای وارده بدرگاه احدیّت شکرانه نما زیرا مصیبت در سبیل حضرت احدیّت عین عنایت است و مشقّت صرف موهبت ایام حیات مانند سرابست و وجود موجودات موهوم است و بی بنیاد و معدوم آنچه هست حقیقت روحانیّه است و هویت نورانیّه که بقا اندر بقا و صفا اندر صفاست ثابت است و باقی نابت است و کافی مرور دهور رخنه

ننماید و توالی اعصار و قرون فتور نرساند لهذا باید آن لطیفه ربّانی محفوظ ماند و آن آیت ربّانی مثبت گردد و از غرائب و قوعات اینست که اعظم وسیله صون و حمایت این حقیقت نورانیت هجوم اعداست و آلام و محن

ص ۲۱

بی منتها زجاج آن سراج اریاحست و سبب سلامت آن سفینه شدت امواج لهذا باید از بلاء ایوب ممنون شد و از جفای اهل ذنوب باید خوشنود گشت زیرا سبب بقا و وسیله کبری و نعمت عظمی و موهبت بی منتهاست و علیک البهآء الأبهی ع

هُو الله

ای بنده بها، نمیقه غرا واصل و مقصد و مراد واضح گردید گله نموده بودید که جواب مکتوب نرسید ای رفیق روحانی نمیدانی که مکاتیب مانند امواج از جمیع آفاق عالم موج میزند نفوس متعدده لازم که بخوانند تا چه رسد که جواب مرقوم شود و از این گذشته سؤال از مسائل و از آن گذشته غوائل و مشاغل لهذا نفس نامه جوابست چاره جز این نه دیگر در این ضمن اگر جواب مکتوبی رسد این را باید از آثار خارق العاده شمرد از امور عادیه ندانست باری مادام محبت آن طلعت مهربان در دل نامه و پیام ملاً اعلی متتابعست هر دمی پیک جدید میرسد و پیام ربّانی جلوه نماید از خدا خواهیم که قدم مستقیم نمائی و موفق و مؤید بفیض آسمانی گردی و علیک البهآء الأبهی ع

ص ۲۲

هُو الله

ای دوست روحانی، وقت آمد که بیگانه و خویش فراموش نمائی و بکلی سرگشته و سودائی و مفتون و شیدائی آن دلبر مهربان گردی

و سردفتر عاشقان شوی و سرخیل مشتاقان گردی شوری برانگیزی
و شهد و شگری آمیزی و مشکی بیزی و قندی ریزی و این عبارت نگاهشتم
تا بدانی چه قدر عزیزی عع

هُوَ الْأَبْهَى

ای بنده بها، الحمد لله شمع شبستان محبتی و نور انجمن معرفت میوه
شجره موهبتی و شکوفه گلستان رحمت از نسیم جنه النعیم در اهترازی
و از تسنیم فردوس عنایت سیراب پس چون باین فضل موفق گشتی
باید ایام عمر را در آنچه سبب قُربیت درگاه کبریاست بگذرانی قُربیت حق
در بلندی و پستی نه بلکه در تربیت و تبّتل و تضرّع و بندگی احبای الهی
هر چه باین عبودیت بیشتر موفق گردی قُربیت الهیه بیشتر میسر گردد و
بحق نزدیکتر شوی تا توانی بصفات و اخلاقی مبعوث شو که بکلی در سبیل
الهی محو و فانی شوی یعنی اثر وجود در تو نماند کالمیت بین یدی الغسال
یحرکه احکام الله بارادة من الله معنی کالمیت بین یدی الغسال اینست که

ص ۲۳

بکلی خواهش و نیتی و فکری و ذکری از برای انسان نماند و فانی در تعالیم الهی
گردد و مفتون او امر رحمانی بآن قوت متحرک گردد و بآن تعالیم عامل
شود و بآن اخلاق مُتخلّق اینست مقام فنای فی الله و بقای بالله و علیک البهَاء عع

هُوَ اللَّهُ

ای بنده جانفشان بها، مکاتیب متعدده شما رسید مضامین شادمانی
بخشید از محافل روحانی و محفل درس تبلیغ بسیار مسرور شدم اینست
خدمت بدرگاه احدیت اینست عبودیت آستان مقدّس اینست
مقربتی درگاه کبریا اینست مغناطیس تأیید ملکوت ابهی و همچنین
محفل شرکت خیریّه این بسیار مفید است و سبب استراحت نفوس

از هر قبیل و همچنین جام اتحادی که در محفل احباء بسبب ورود آقا
میرزا طرازالله بدور آمد از خدا خواهم که یاران این عهد اتحاد و
اتفاق را الی الأبد فراموش نکنند بلکه روز بروز بر متانت و قوت و استحکام
ببفزایند اگر یاران باین عهد ارتباط و اتحاد چنانکه باید و شاید تمسک
نمایند عنقریب ملاحظه خواهید نمود که در عروق و شریان ایران
تأثیر نماید و چنان روحانیتی حاصل گردد که شرق و غرب بجنبش
و حرکت آید و علیک التّحیّة و الثّناء ع

ص ۲۴

هُو اللهُ

ای بنده جمال ابهی، از غربت شکایت نمائی و از کربت و مشقت ناله
و فغان فرمائی حقّ با شماست فی الحقیقه بسیار گرانست و تحمل گداز
ولی هر چه هست این غربت در سبیل حضرت احدیتست و این
مشقت در محبت حضرت رحمانیت لهذا این آوارگی سرور آزادگیست
و این بیسرو سامانی نهایت کامرانی و شادمانی ایام در هر صورت باتمام
رسد و از برای هر آغازی عاقبت و انجامی و چون بساط حیات منظوی
شود گذشته چه تلخ و چه شیرین ولی آنان که سرمست جام غرور
بودند بقبر مطمور شتافتند و نفوسی که در سبیل الهی اسیر بلاء موفور
بودند نافه اسرار بر جهان و جهانیان نثار فرمایند پس تو از بلا و محن
ممتحن مشو و مانند گل در این چمن شکفته باش تا فرح روحانی یابی
و مسرت وجدانی جوئی و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُو اللهُ

ای بنده جمال ابهی، در آنصفحات بعبودیت محضه این عبد در آستان
جمال ابهی ندا نما آن درگاه ملجأ و پناه من است و آن آستان اوج
بی پایان من دون آن مقامی نداشته و ندارم این بیان سرور و شادمانی

من است و عزّت و کامرانی من مبادا نفسی تأویل کند یا تعبیر نماید
 و یا تفسیری فرماید این است مذهب من این است ملت من این است
 طریقت من. من شاء فلیتبع انّ ربّی لعلی صراط مستقیم مکتوبی بجهة
 میرزا یوسف خان مرقوم شد و همچنین بجهة والده آقا عبدالحمّد
 نجّار در خصوص رجوع بقفقاز چه عیب دارد بسیار خوب است انشاء
 الله مؤید و موفق خواهی شد و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُو الله

ای بنده جمال ابهی، مسائلی که سؤال نموده بودی ابدأ فرصت جواب نه
 در هر روز مکاتیبی میرسد که در آن صد سؤال هست عبدالبهّاء
 با جمیع این مشاغل و غوائل که فرصت تنفس ندارد و مسجون و اسیر و از
 جمیع جهات هجوم متتابع چه از داخل و چه از خارج و این سؤالات که
 اکثر جوابش در کلمات موجود متصلاً متتابعاً وارد دیگر ملاحظه فرمائید
 چگونه مشغول بجواب شود و کدامیک را جواب دهد این مسائل جمیع
 در کتب و الواح موجود مراجعت بالواح الہی نمایند اگر چنانچه مشکل حلّ
 نشد آنوقت سؤال کنند نه اینکه هر نفس آنچه بخاطرش خطور نماید بدون
 مراجعت الواح الہی سؤال جدید نماید و جواب جدید خواهد حضرت

موسی خوف از عدم ایمان فرعون داشت نه خوف جان چنانچه در
 قرآن میفرماید اّتی اخاف ان یفرطون میفرماید من می ترسم پیش از
 تبلیغ امر پیشی گیرند و تعرّض نمایند و خوف از طغیان و عصیان داشت
 نه برای نفس خود و اما مسئله خوف از حبال و عصاهای سحره خوف
 از این داشت که مبادا تأثیر در نفوس نماید نه خوف از اذیت بر نفس خود

و این حبال و عصا شبهات قوم است حضرت موسی از این خائف بودند
که مبادا تأثیر در نفوس نماید و اما امکان حصول مقام انبیا از برای
جمع خلق این ممکن نه زیرا خلق بمراتب است مادون ادراک ما فوق را
ننماید و خلقکم اطواراً سنگ خارا یا قوت حمرا نگردد و خذف و
صدف لؤلؤ لآلاً نشود حضرت قدّوس در ظلّ حضرت اعلی بودند
نه مستقل لکن حضرت عیسی و حضرت رسول ذات مستقل. مؤمنین
این ظهور بمقام انبیا بنی اسرائیل رسند اما نه انبیای اولوا العزم زیرا
آنان ظهور کلی بودند باری مظاهر کلیّه الهیه که بالأستقلال اشراق
فرمودند مقامی دیگر دارند و شأنی دیگر هیچ نفس بمقام و رتبه آنان نرسد
و علیک البهّاء الأبھی عع

ص ۲۷

هُوَ الْأَبْهِيُّ

ای بنده جمال قدم، غلام او هستی ولی سرور عالم زیرا بنده حلقه بگوش
جمال ابھی ملک الملوک است یعنی سلطنت عالم باطن نماید و شهریاری
اقلیم معانی کند بر سریر عظمت و بزرگواری جالس است و در قصور
عالیه شهریاری ساکن پس بعبودیت آستان مقدّس چون این غلام
قیام نما که اعظم موهبت عالم وجود است و البهّاء علیک عع
سلیل نجیب را تکبیر ابدع ابھی ابلاغ نمائید عع

هُوَ اللَّهُ

ای بنده جوینده یا بنده یزدان، بادیه طلب پیمودی و مجاهده فرمودی
سرّ حقیقت تحرّی نمودی تا آنکه پرتو هدایت درخشید و چشمه معرفت
جوشید عین یقین جاری شد و حقّ یقین حاصل گشت نور
مبین مشهود شد و روح مخمود نار ذات الوقود گشت سرّ وجود ظاهر
شد و حقیقت شهود پرده برانداخت پس بشکرانه پرداز و روش و سلوکی

گیر که یگانه بنده خداوند یکتا گردی و بیگانه از نفس و هوی و علیک التَّحِیَّةُ الثَّنَاءُ ع

هُوَ اللهُ

ای بنده حضرت مقصود، جناب میرزا عبدالمجید ستایش از افروختگی

ص ۲۸

روی تو نمود که الحمدلله مانند مه تابان نور هدایت در آن آشکار و عیانست
و فی وجوههم نضرة النعیم شاهد و دلیل بر آن اگر ناس اهل بصیرت
بودند روی مبارک یاران حجت و برهان بود ولی صد حیف که کوران
محرومند و مایوس و آن یاران روحانی باید با جاهلان قدری مدارا
نمایند طفلان شیرخوار را اطعمه لذیذه نتوان بخشید و بیمارانرا از
مؤائد لذیذه نباید داد باید مدارا کرد کم کم تا اعمی و ابکم بینا و گویا گردند
و لا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتی هی احسن و علیک التَّحِیَّةُ وَ الثَّنَاءُ ع

هُوَ اللهُ

ای بنده حق، الحمدلله براستی در محفل تبثّل و تضرّع مجلس آراستی و در
صحرای محبت الله بادیه پیماستی و بدل و جان خواستی تا بر عهد و میثاق
ثابت و پایدارمانی خوشا بحال تو که توجه بملکوت ابهی داری و توسّل
بذیل کبریا من و تو و جناب آقا میرزا حسین از اهل با بندگان آندرگاهیم
و پناه جو بان آستان در حق یکدیگر دعا کنیم و طلب موهبت کبری نمائیم
که بوصایای الهی قیام نمائیم و در این ایام مورد تأیید بی پایان گردیم و علیک
التَّحِیَّةُ وَ الثَّنَاءُ ع

هُوَ اللهُ

ای بنده حق، در این ایام افتتان و امتحان که طوفان امکان را احاطه نموده است

تضرع و زاری نما و گریه و بیقراری کن تا در ظلّ حفظ و حمایت حضرت احدیت محفوظ و مصون مانی الطاف جمال غیب من غیر شبهه و ریب شامل دوستان است ولی آزمایش و امتحان نیز شدید است قسم بالطف رحمن رحیم که استخوان عبدالبهاء از خوف امتحانات جمال ابهی میگدازد و روح و قلب و جانش مضطرب ولی امید از عنایت آن محبوب مجید است که این عبد و دوستان را ناامید نفرماید و نجات بخشد حال تو خوشنود باش و مسرور که باستان مقدّس رسیدی و بتربت پاک مطهر فائز گردیدی لهذا متوکلاً علی الله رجعت نما و شب و روز بذکر حضرت دوست مشغول گرد ع

هُوَ الْأَبْهِيُّ

ای بنده حقّ، در سبیل الهی جانفشانی کن و در محبت محبوب آفاق شادمانی نما و در ظلّ الطاف کامرانی تا آثار عنایت حقّ را از هر جهت مشاهده کنی و برحمت بی پایان برسی و البهاء علیک ع

هُوَ الْأَبْهِيُّ

ای بنده حقّ، هر چند مدتی گذشت و این عبد فرصت تحریری نیافت و تقریری جواباً ارسال نمود ولی در جمیع احوال بیاد یاران و ذکر دوستان

در آستان حضرت یزدان مشغول و مألوف. قسم بجمال قدم روحی لأحبائنه الفدا چندان بیاد دوستانم که از خویش بیخبرم اگر در جواب تأخیری رود از هجوم غموم و کثرت متاعب و مصائب و مشاغل و همومست و الا در هر ساعتی کتابتی بهریک از دوستان ارسال می شد اما آنچه لازمست طلب تأیید است انشاء الله قصور نخواهد شد در آستان مقدّس شب و روز

سربخاک عجز و نیاز گذاشته طلب تأیید بجهت جمیع می شود مطمئن باش
این از صد هزار خطاب و جواب بهتر است چه که رهبر نجاتست و علت
حیات و مغناطیس عنایت است و قوه تأیید و ظهور رحمت. ای بنده
بهاء، از خدا بخواه که مطلع هدئی گردی و مظهر موهبت کبری و سبب
سطوع رائقه محبت الله تا حیات الهیه و روح رحمانیه در جمیع شئون
جلوه نماید و البهَاء علی کلّ ثابت علی العهد ع

هُوَ اللهُ

ای بنده حقیقی الهی، نظر عنایت شاملست و لطف و موهبت کامل
احسان الهی ملاحظه نما که بسر منزل بقا تو را هدایت فرمود و از جام هدئی
مخمور و مست کرد این نیست مگر از فضل قدیم و جود عظیم و البهَاء علیک ع

ص ۳۱

هُوَ اللهُ

ای بنده حقیقی الهی، مکتوب ملاحظه گردید و از مضمون اطلاع حاصل
گردید حمد خدا را که از حدائق معانیش نفحات دلکش خلوص در امر الله
استشمام گردید و از مطالع کلماتش انوار ثبوت و رسوخ مشاهده شد
و لمثلک یلیق هذا چه که سالهای دراز است که در ظلّ عنایت تربیت
شدهئی و از معین رحمانیت نوشیدهئی و بذیل رداء کبریاء متمسک بودی
و بر جمیع شئون مطلع بودی چند هفته پیش مکتوبی عمومی و بنام آنجناب
خصوصی ارسال شد حال نیز چون مکتوب شما رسید جواب ارسال میگردد
از کثرت متاعب و مشاغل بجهت احباء فرداً فرداً مرقوم نمودن ممکن نبود
ولی آن دو شخص که طلب اذن زیارت خواستند و نظر بحکمت امریه اذن
تأخیر شد محض اینکه محزون نگردند مکتوب مخصوص مرقوم گردید و آقا
محمد را چون آنجناب الحاح نموده بودید نیز باو چند سطر ترقیم شد و البهَاء
علیک و علی کلّ من تشبّث بالحبل المتین ع

هُوَ اللهُ

ای بنده خاضع جمال ابهی، حمد کن خدا را که ذکرت در این انجمن جاری
و یادت در قلوب احبای الهی موجود و باقی از فضل حضرت احدیت است

ص ۳۲

که یاران شرق بیاد دوستان غرب مشغول و احبای جنوب با صدقای
شمال مانوس این از قوه نافذه کلمه الله است که جمیع اقالیم عالم را در
ظل قوه وحدانیت جمع فرموده و شرق و غرب را دست در آغوش نموده
مطرب خاور با هنگ باختر نغمه ساز نموده و اقلیم سابع بنفحات
اقلیم ثالث بحرکت و اهتزاز آمده ملاحظه کنید این چه قدرت و قوتی
است و این چه عظمت و اقتدار است لمثل هذا الربّ الجلیل یلیق
التسبیح والتهلیل یا احبّاء الله علیکم ان تبسطوا کفّ الضراعة والابتهاال
الی عتبه قدس ربّ الجلال والجمال وتشکروا ربکم المتعال علی هذه
النعماء والآلاء الّتی احاطت الآفاق فی یوم الأشراق وعلیکم التّحیة والثناء ع

هُوَ اللهُ

ای بنده درگاه، شکر کن حضرت یزدان را که در یوم عظیم بجمال مبین
اقبال نمودی و باعظم آمال فائز گشتی در حلقه شیدائیان روی
دوست در آمدی و در زمره سودائیان موی یار داخل گشتی مخمور
باده عرفان شدی و مقهور سلطان سریر عشق گشتی پس قدر این
فضل و موهبت را بدان و بذیل میثاق چنان تمسک جو که اهل امکان حیران مانند ع

ص ۳۳

هُوَ الْأَبْهَى

ای بنده درگاه الهی، اگر چه هوا در شدت گرما و شمس در وسط ضحی

و محلّ محاط بحرارت آفتاب از جمیع جهات با وجود این چون نسائم
جانبخش محبت احباء الله در فضای قلوب میوزد و جام مودت اصفیاء الله
لبریز و سرشار است نه حرارت هوا تأثیر دارد و شدت سورت اثر توفیر
میکند قلم در جولانست و قلب در نهایت روح و ریحان ای بنده حقّ،
احبای الهی را خبر کن که دریای بیکران فضل و موهبت رحمن در موج و
هیجانست و غمام عنایت و رحمت یزدان در فیضان هر نفس الیوم
بنشر نفاتح الله و سطوع انوار موهبت الله قیام نماید نفس مؤید و ذات
موفق ظهیرش جمال ابهی روحی لأحبائه فداست و دستگیرش طلعت
اعلی کینونتی له الفدا قسم بآن طلعت نورا و اشعه ساطعه غراء که اگر
پشه ضعیف الیوم باعلاء کلمه الله پردازد عالم ملک و ملکوت امکانرا متأثر
سازد و چون عقاب جلیل در این اوج وسیع پرواز کند و البهء علیک ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای بنده درگاه الهی، فرج الهی فرح بعد از کدر و سرور بعد از غموم و شادی
بعد از هموم و رخاء بعد از شدت و سراء بعد از ضراء است لکن آنچه

ص ۳۴

تعلق بعالم اجسام دارد اوهامست و انعکاسات نامستدام چه که
نتیجه ندارد و ثمره نبخشد و باقی و پایدار نه عسرش منتهی بیسر و یسرش
پایان عسر آنچه باقی و برقرار است محلّ اعتبار است و سزاوار آرزوی
ابرار پس از خدا بخواه که فرج الهی روحانی باشی و علت روح و ریحان معنوی
تا جان عاشقان گردی و روان مشتاقان و البهء علیک ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای بنده درگاه جمال ابهی، انوار هدایت کبری چون از افق اعلی بتافت
در اوج سماء بجمیع جهات شعاع و پرتوی ساطع انداخت اهل بصیرت

دیده شان روشن گشت و خفّاش ظلمت ساکن گلخن. اهل شامّه محظوظ
از نفحات قدس شد و مزکوم محروم گردید عع

هُو الله

ای بنده صادق حقّ، شکر کن خدا را که شبستان قلب بايقاد سراج هدی
منور گشت و جبین بپرتو نور مبین مزین شد جان منجذب ملکوت
ابهی گشت و وجدان مملوّ از احساسات حیّز لا مکان در ایندم که
رشحات سحاب عنایت از ابر رحمت فائض من بیاد آن ثابت راسخ پرداخته
و با وجود عدم فرصت بنگارش نامه مشغول گردیده تا بدرگاه احدیّت

ص ۳۵

حمد و شکر نمائی و از الطاف سلطان احدیّت شادمان و کامران گردی عع

الله ابهی

ای بنده صادق جمال الله، الیوم میزان صدق ثبوت بر پیمان حضرت
رحمن است چه که صد هزار ایمان و ایقان بدون ثبوت بر عهد و پیمان
یزدان بجوی نیززد چه که ایمان و اطمینان منوط بثبوت بر عهد و پیمانست و
بدون آن تحقّق نیابد و در جمیع زبر و کتب و صحف و الواح الهی آشکار است
پس سمع را از وساوس شبهات متزلزلین پاک و مقدّس نما و بقوّه اسم
اعظم بر اثبات عهد اتّم جمال قدم روحی لأحبّائه الفدا قیام نما عع

هُو الله

ای بنده صادق جمال ابهی، امیدوارم که روز بروز در مراتب روحانیّه
ترقی نمائی و از شئونات نفس شهوانیّه منزّه و مبرا گردی در سبیل انقطاع
سلوک نمائی و در منهج تسلیم و رضا مشی فرمائی بادیّه محبّت الله
پیمائی و پیمانۀ پیمان بنوشی نظر عنایت شاملست مطمئن باش و

فیض جمال ابھی عامست یقین بدان بمجرّد استعداد آن فیض شامل
گردد و حیات ابدیّه بخشد فاشکر الله علی هذا الفضل العظیم
انّ ربّک لرحمن رحیم عع

ص ۳۶

هُوَ اللهُ

ای بنده صادق حقّ، زحمات و مشقّاتی که در خدمت پدر و برادر
خان و احبّای الهی کشیدی در درگاه احدیت مقبول و ممدوح و محبوب
افتاد فی الحقیقه این خدمت بنور حقیقت جمال مبارک روحی لأحبّائه
الفدا بود و در آنساحت مقبول افتاد ملاحظه نما که بچه موهبتی
فائزی و بچه عنایتی مخصوص گشتی روح مقربین از آرزوی این موهبت
پر بشارتست و تو باین آسانی و ارزانی بکف آوردی حال معلوم نیست
ولی عنقریب واضح و آشکار شود که خدمت یاران الهی سطلنت ابدیست
و عبودیت احبّای روحانی کامرانی جاودانی و علیک التّحیّة و الثّناء عع

هُوَ اللهُ

ای بنده صادق جمال ابھی، طوبی لک ثمّ طوبی که مقصد جلیل داری
و آرزوی جانفشانی در این سبیل خدمت احبّا خواهی عبودیت آستان
مقدّس جوئی عبدالبهاء بنهایت تضرّع و ابتهال از برای تو از درگاه
احدیت استدعای این موهبت مینماید و آرزو نماید
که سهیم و شریک تو در این خدمت گردد
و علیک البهّاء الأبھی عع

ص ۳۷

هُوَ الْأَبْهِي

ای بنده قدیم و موقن عظیم و ساجد جمال مبین، علیک بهّاء ربّک

الکریم و فضل محبوبک الجمیل و عنایه مقصودک الجلیل، از اوّل امر کأس
موهبت را از ایادی ساقی عنایت نوشیدی و از مطلع محبت الله چون
کوکب ساطع درخشیدی و در جمیع احوال و احیان مظهر الطاف جمال
قدم بودی و موفق بعنایت اسم اعظم این مقامیست که منتهی آمال
مقربین است و نهایت آرزوی مخلصین فاستبشر بهذا الفضل
العظیم حال باید بشکرانه این مقام اعظم اعلی چنان بنار موقده ربّانیّه
مشتعل باشی که سبب حرکت شوقیه و انجذابات روحیه جمیع امم و ملل
شوی و البهّاء علیک و علی کلّ ثابت علی عهد الله و میثاقه عبدالبهّاء ع

هُوَ اللهُ

ای بندگان جمال ابهی و امّاء رحمن، حضرت زائر بقعه مبارکه جناب آقا محمّد
تحمل نهایت مشقت و تعب نمود تا آنکه بعبته علیا مسجود ملاً اعلی وارد جان
و وجدان بمشاهده آیات کبری خرم و شادمان نمود بذکر دوستان مألوف
و بیاد خویشان مانوس گشتند و از ربّ العزّه طلب تأیید برای کلّ نمودند و
در هویت قلب عبدالبهّاء را سرّاً شفیع خواستند لهذا این بنده درگاه جمال ابهی

ص ۳۸

با نهایت تضرّع و ابتهال بعبته ذوالجلال عجز و زاری نمود و از برای شما عون
و عنایت نامتناهی طلب کرد تا توفیق ملکوتی رفیق گردد و صون و حمایت الهی
حفظ نماید و انقطاع و انجذاب تزیید جوید و التهاب بنار محبه الله شعله‌ئی زند
آن اقلیم جلیل گردد و آن کشور منور شود زیرا خونهای پاک در آن خاک ریخته گشت
و روحهای مبارکی در آن مملکت فدای یار مهربان شد عبدالبهّاء در هر دم
ندبه نماید و بملکوت ابهی آه و ناله کند و طلب تأییدات غیبیه نماید و فیوضات
لاریبیه جوید تا آن نفوس بثبات و استقامت مانوس باشند و بالطاف جمال
ابهی مخصوص و بفضائل و خصائل عالم انسانی موصوف اللهم یا ذا الطول و
الحول و یا ربّ الألطاف علی المخلصین و ربّ الجود و الاحسان علی الموقنین

قد سبقت منك الرحمة وكملت منك النعمة على الأبرار والمؤمنين ربّ ترى
عبادك واماك في الحشر المستمرّ تحت لواء ميثاقك وقلوبهم طافحة بذكرك
وعيونهم منتظرة لبدايع رحمتك و نفوسهم منجذبة الى ملكوت جمالك و ارواحهم
معلّقة بنفحات قدسك ربّ اجعل الضّعيف منهم قویاً على خدمتك والدلیل
عزیزاً فی ملکوتک و الفقیر غنیاً بکنوز عطائک و الأسیر امیراً بقوّة سلطانک
و العلیل بریئاً من الأسقام و التّحیف ذوالقدرة و الاقتدار ربّ الهم
قلوبهم بآیات الهدی و اجعل وجوههم ناضرة بانوار التّقی و اعینهم متوجّهة

ص ۳۹

الى ملکوتک العلی و آذانهم ممدودة الى الملاء الأبهی ربّ انطقهم بالثناء
و اجزل علیهم العطاء و اغفر لهم الخطاء بفیض الطافک الّتی لا تتناهی انک
فعّال لما تشاء و انک انت القویّ المقتدر القدير ع

هُو الله

ای بندگان جمال ابھی و اماء الرحمن، اسماء شما در آستان حضرت
کبریاء مذکور گردید و آرزوی جان شما اینست که هر یک بنامه مخصوص
مخصّص گردد ولی عبدالبهاء مجال آنکه از بهر هر صد نفس یک کلمه بنگارد
ندارد زیرا احباء و اماء الهی در جمیع اقالیم عالم موج میزنند و هر یک مستدعی
نامه و مشاغل و غوائل عظیمه نیز بمثابه باران نیشان و هجوم ناقضان
چون درندگان با وجود این چگونه فرصت نامه های مخصوص دارم البتّه
عذر عبدالبهاء مقبول عباد الله و اماء الله باری در محفل دل کلّ حاضرید
و در عالم قلب کلّ مذکور از عنایات حقیقت رحمانیت امیدوارم که
شب و روز بذکر حضرت دوست موفق گردید و بنفحات ریاض الفت و
اتحاد و یگانگی و آزادگی و بیگانگی از نفس زنده باشید و کلّ را مقصد و
آرزو آن باشد که در آستان مقدّس خدمتی نماید و سبب عزّت امر الله
گردد یعنی باخلاق و آدابی مبعوث شود که در نزد جمیع ناس تقدیس و تنزیهش

ص ۴۰

ظاهر شود ع

هُو الله

ای بندگان صادق جمال مبارک، محفل روحانی آنسامان گلشن
حضرت یزدانست لهذا نَفْسِي مشکین از آن بهشت برین میرسد و مشام
مشتاقان عنبرین میگردد هر چند یاران در آن دیار قلیلند و غافلان
بسیار ولی این قَلت به از آن کثرت است شاعر عرب سموئل گفته
تَعَيَّرْنَا الْأَقْوَامَ أَنَا قَلِيلٌ عَدَدَانَا فَقَلْتُ لَهُمْ إِنَّ الْكِرَامَ قَلِيلٌ فَمَا ضَرَّنَا
أَنَا قَلِيلٌ وَجَارِنَا عَزِيزٌ وَجَارِ الْأَكْثَرِينَ ذَلِيلٌ مَيُكْوَدُ كَمَا دُشِمْنَا مَا رَا
مَلَامَتٌ بِقَلَّتْ مَيُنْمَايْنِدُ دَر جَوَابِ كَوِيْمِ دَانَايَانِ بَزْرِكُوَارِ هَمِيْشِه قَلِيْلِنْدُ
و هر چند نفوس قبيله ما قلیل است و لکن هر کس پناه آرد عزیز گردد
و بسا قبائل کثیره هستند که پناه ندهند و ملتجی ایشان ذلیل گردد
حال یاران الهی نیز در آنسامان هر چند قلیلند ولی جلیلند و مورد مواهب
ربّ قدیر و مشمول بلحاظ عنایت خداوند مجید باری مطمئن بالطف
بدیع الاوصاف باشید و همواره بوجد و طرب و سرور و حبور و الفت
و محبت با یار و اغیار پردازید احبای الهی باید هر یک جانفشان دیگری
باشد تا مفتون و مجنون همدگر گردند اگر این محبت و وحدت جلوه نماید

ص ۴۱

وصایا و نصایح جمال مبارک روحی لاحبائه الفداء در حیز شهود تحقق

یابد و علیکم البهاء الابهی

هُو الله

ای بندگان و کنیزان الهی، حضرت فروغی نامه‌ئی مرقوم نموده‌اند و نهایت
ستایش از نیایش و پرستش آن یاران مهربان نموده‌اند که این نفوس

طیبہ سُرج نورانیہ اند و نجوم رحمانیہ آیات ہدی هستند و رایات ملأ
اعلیٰ این خبر روح پرور بود زیرا امیدوار گشتیم کہ در خراسان نار محبت اللہ
شعلہ شدید خواهد زد و انوار معرفت اللہ سطوع عظیمی خواهد نمود
و نہایت آمال و آرزوی این عبد اینست کہ ہیاکل انسانی بخلعت رحمانی
مزین گردد و قلوب بنور ہدایت کبری روشن شود لهذا بملکوت عزت
تضرع و زاری نمایم و جزع و بیقراری کنم کہ ابر رحمت بر آن اقلیم ببارد و
انوار شمس حقیقت بر آن کشور بتابد و نسیم روح القدس بر آن خطہ
و دیار بوزد تا آن خطہ علیا جنت ابھی شود و علیکم التّحیة و الثّناء ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای بندہ مبتہل الی اللہ، از خدا بخواہ کہ برضای جمال مبارک موفق و مؤید
گرددی و جمیع احباء اللہ از قریب و بعید و دور و نزدیک واقف و مطلعند

ص ۴۲

کہ رضای مبارک در چہ بود و در چہ هست و از این گذشتہ در الواح
مبثوتہ محکمہ الہیہ کہ مسلم کلّ است واضح و مشہود است کہ اصل مقصود
الہی و ارادہ مقدّسہ ربّانیہ اتّحاد من علی الارض است و اتّفاق جمیع طوائف
مختلفہ متضادّہ متعاندہ عالم تا کلمہ وحدانیّت حضرت احدیّت در جمیع
مراتب مجسم و مصوّر و مشخص گردد و ملکوت ادنی مطابق ملأ اعلیٰ شود ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای بندہ موافق جمال ابھی، باین خطاب کہ جوہر ثواب در یوم ایابست
در بین ملأ اکوان مباحات و افتخار نما تاللہ الحقّ انّ عبودیّتہ تفتخر
علی سلطنتہ الکونین ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای بنده مشتاق، لطف الهی شامل است و فوز و فلاح کامل از جمله الطاف الهیه اینست که بنور هدی مهتدی شدی و بجوهرتقی مقتدی از سر وجود بهره بردی و از کنز ملکوت نصیب موفور گرفتی موقن بجمال ابهائی و مؤمن بطلعت اعلی و سامع نداء و مشتاق جمال کبریاء از بازگشتن بوطن دلخون و مفتتن مشو انشاء الله بحظّ عظیم موفّق خواهی شد و بمقام کریم مؤید الطاف حقّ بی پایان است و فقدانرا سمت

ص ۴۳

وجدان دهد و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای بنده میثاق، جناب یوسفخان وارد و الیوم عازم امریکا گشت انشاء الله مؤید و موفّق گردد شمایل مبارکه حضرت اعلی روحی له الفداء واصل گردید و زیارتش سبب سرور و حبور شد فی الحقیقه جناب آقا میرزا سیّد حسین همّتی عظیم در این خصوص نمودند و بخدمتی نمایان موفّق گشتند و انشاء الله بحظّ خوش در پای صفحه اسم ایشانرا مینگارم و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای بهرام درخشان و لعل بدخشان، در خانه سرای دارید و منزل و مأوی در لانه و آشیانه و کاشانه آوارگان نموده اید من یک روز آسایش در آن کلبه و خانه آرزو مینمایم و شما روز و شبانه چند سال در آن خانه آرمیده قدر این مسکن بدانید زیرا آن سرای مبارک است و پاسبانش عنقریب ملوک عالم عبدالبهاء عبّاس

هُوَ الْأَبْهَى

ای بیسرو سامان، مدّتی است که از شما خبری نرسیده و حال آنکه قرار

چنین بود که در هر نقطه‌ئی هستی نامه بنگاری اگر در جواب تأخیری

ص ۴۴

یا فتوری حاصل این از کثرت مشاغل و غوائل و مهالک و مصائب است
تو میدانی در چه دریائی غرقم با وجود این دردهای بیدرمان و هجوم
امور از اطراف جهان فرصت و مهلتم اقلّ قلیل دیگر چگونه میتوان نامه‌ها
را مثل امواج بحر بی پایان جواب تحریر نمود حال مکاتیب را در نهایت اختصار
مینگارم و نوع دیگر نمیتوانم آن اوقات سفر گذشت و آن راحت فکر از
دست رفت چه ایّام مبارکی بود که هر روز در مرز و بومی و هر شب در
حدود و ثغوری باعلاء کلمه ترتیل آیات توحید و ترویج تعالیم حضرت
مقصود روحی لاجبائنه الفداء در نهایت سرور و شادمانی در محافل نورانی
نعره زنان بشارت بملکوت الله میدادیم بقول اتراک کوتلر کجرکه خاطره
سی بر جهان دگر باری در هر جائی که هستی در صون حمایت ربّ و دود
باش و محفوظ از سهام هر لدود تا توانی بکوش تا نفس اخیر از ملکوت اثیر
مدد و تأیید رسد بجمیع احباء از قبل من تحیت و ثنا در نهایت اشتیاق برسان
و علیک البهآء الابهی

هُو الله

ای تلمیذان حقّ و شاگردان دبستان الهی، از قرار معلوم در محفل معانی
نزد ادیب عشق بآموختن حقایق و اسرار مشغولید و بسوختن حجابات اوهام

ص ۴۵

مألوف البتّه همّت نمائید تا کاری از پیش برید زیرا آنصفحات در نهایت
احتیاج تا نفوس آگاه مبعوث شوند و بهدایت طالبان پردازند در این
ایّام تشنه بسیار ولی ساقی اقلّ قلیل تحصیل درس تبلیغ بسیار لازم و
واجب گردیده امیدم چنانست که نورسیدگان بهائیان کلّ بتحصیل

درس تبلیغ مشغول گردند آنان که روز فرصت ندارند شبها بگویند و بیاموزند
 رَبِّ وَرَجَائِي أَيُّدُهُؤَلَاءَ عَلَيَّ تَحْصِيلُ الْعُلُومِ الدَّالَّةِ عَلَيَّ ظُهُورُ جَمَالِكَ فِي حَيِّزِ
 الْأَكْوَانِ وَعَلَّمَهُمْ اسْرَارَ مَا كَانَ فِي غَيْبِ الْأَمْكَانِ وَانْطَقَهُمْ بِالْحَجَجِ وَالْبِرْهَانِ
 وَاکْشَفَ بِهِمُ الْحَجَبَ وَالْأَسْتَارَ الَّتِي غَشَتِ الْبَصَائِرَ وَالْأَبْصَارَ وَمَهَّدَ لَهُمُ
 السَّبِيلَ وَأَوْضَحَ بِهِمُ الدَّلِيلَ وَأَسْقَى بِهِمُ السَّلْسِيلَ كُلَّ ظِمْآنٍ مَلْتَهَبِ الْإِحْشَاءِ
 يَتَمَنَّى قَطْرَةَ مِنَ الْمَاءِ رَبِّ اجْعَلْهُمُ آيَاتٍ تَدُلُّ عَلَيَّ إِشْرَاقِ أَنْوَارِكَ وَظُهُورِ
 بَرَهَانِكَ وَبُرُوزِ آثَارِكَ وَاحْاطَةَ قِيَوْمِيَّتِكَ وَثُبُوتِ رِبُوبِيَّتِكَ وَوَضُوحِ الْوَهْيِيَّتِكَ
 أَنْتَ الْكَرِيمُ أَنْتَ الْكَرِيمُ أَنْتَ الْعَظِيمُ أَنْتَ الْكَرِيمُ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای ثابتان ای نابتن، شکر کنید خدا را که بشرف و موهبت کبری فائزید
 و بخدمت احبباء قائم در عرصه وجود هر کسی مظهر فضل و جود گردد ناصیه
 و حدود را بغبار نعال یاران غبار آلود نماید و این سنجیه را باید مقام

ص ۴۶

محمود دانست عزت و منقبتی اعظم از خدمت دوستان حضرت احدیت نه
 و شرف و منزلتی اتم از عبودیت آستان ربوبیت نیست الحمد لله شما در این
 مقام مؤید و موفقید تا ببینیم ما چه خواهیم کرد انشاء الله بعون و عنایت حق
 این عبد نیز موفق خواهد گشت فنعم ما قال چگونه سرز خجالت بر آورم بر دوست
 که خدمتی بسزا بر نیامد از دستم و علیکم التَّحِيَّةُ وَالشَّنَاءُ ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای ثابتان بر پیمان، وقت عصر است و این عبد در کنار حدیقه بذکر یاران الهی
 مشغول و از خداوند مهربان مستدعی عون و عنایت یارانست تا آنکه کمر
 همت بر بندند و بقوتی ملکوتیه و قدرتی ربانیه و نیتی رحمانیه بر خدمت امر الله
 قیام نمایند تخم وفا بیفشانند و نهال موهبت کبری بنشانند شب و روز بذکر

الهی مشغول گردند و صبح و شام بعجز و نیاز در آستان رحمانی قیام کنند از حقّ بطلبند که سبب نشر نفحات قدس شوند و مظهر الطاف جمال ابهی گردند تا یاران روحانی شوند و اختران فلک رحمانی گل و ریحان بوستان عنایت گردند و درختان بارور ریاض احدیّت شوند منادی باسم حقّ گردند و معانی تعالیم الهی را تفسیر و شرح و بیان نمایند قدوة ابرار گردند و سرور احرار. از این جهان بکلی بیزار شوند و دل بجهان پروردگار بندند و بجمیع شئون یاران جمال

ص ۴۷

ابهی گردند و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ثابت بر امر الله، الیوم آنچه تکلیف عموم و دلیل بر ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان جمال قیوم است نسیان ما سوی الله و تشبّث بميثاق الله و توسّل بعروة وثقای دین الله است و آثار باهره و دلایل زاهره این مقام اینست که آنچه در مصدر عبودیّت عظمی و مقرّفقر و فنا در ساحت جمال ابهی ظاهر بقلب صادق قبول و در نهایت جذب و وله و شوق و اشتعال در ارتفاع امر الله و اعلاء کلمة الله کوشند هر فکری و ذکری را باید فراموش نمود متّفقاً متّحداً منقطعاً الی الله باید در نشر نفحات الله و تربیت نفوس کوشید و از آنچه سبب ادنی اختلافست باید اجتناب نمود الحمد لله جمال قدم و اسم اعظم فدیت احبّائه بروحی و ذاتی و کینونتی بقدر رأس ابره مدار اختلاف باقی نفرمودند و کتاب اقدس که ناسخ اختلاف و کتاب عهد و ميثاق که بنیان حصین و متین و سفینه نجات این کور عظیم است و از خصائص این ظهور اعظم چون علم بر اعلام مشتهر و این کافی وافی و البهآء علیک و علی کلّ ثابت مستقیم ع

ص ۴۸

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان الهی، آنچه از خامهٔ ثبوت بر صفحهٔ رسوخ تحریر گشته بود ببصر بصیر ملاحظه گردید تأخیر جواب را سبب شدت مصائب و تعرض هر نفس شیرین است که از شدت هجوم ابداً فرصت اشتغال بذکر احبّای الهی تحریر و تقریر نمیدهند و الا آنی فراموش نشده و نخواهید شد فی الحقیقه چنان ثبوت و رسوخ بر پیمان نمودی که یار و اغیار را حیران کردی هذا ما ینبغی للمخلصین ویلیق للموقنین این سزاوار اهل بها و اهل سفینهٔ نجات است و علیک التّحیّة و الثّناء و الموهبة و البهّاء و المنحة و الوفاء ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، آنچه مرقوم نموده بودی بدقت تمام با وجود عدم فرصت قرائت گردید نهایت روح و ریحان حاصل شد الحمد لله در جمیع موارد مؤید و موفق بوده و هستی الیوم هر کس ثابت بر میثاق شود و منقطع از اهل آفاق مستفیض از نیر اشراق گردد زیرا ملکوت غیب فیض مستمر مبذول میفرماید ای بنده صادق جمال ابهی، مطمئن بفضل و موهبت کبری باش تأییدات شمس حقیقت همواره شامل است و توفیقات متواصل بتبلیغ مشغول شو که مغناطیس تأیید است فتور میار و از هیچ واقعه‌ئی خاطر میازار

ص ۴۹

در کمال حکمت بترویج حقیقت مشغول شونه پرده دری الیوم عبدالبهّاء قائم و با جمیع احزاب عالم مقابل سترو حجاب را بکلی سوخته با رخی افروخته نعره زنان آهنگ یا بهاء الابهی در کلّ نقاط عالم بلند نموده و اعدای داخل و خارج در جمیع اقالیم باشد بغضا قائم لهذا حکمهٔ باید احبّاء قدری مدارا نمایند و پرده دری ننمایند تا سبب تسکین جزع و فزع عظیم احزاب شود بحکمت حرکت فرمایند که حکمت منزلهٔ در کتاب خوشتر و دلکشتر است تو مؤید بوده و خواهی بود مطمئن باش چنانچه مشاهده فرمودی امیدوار از

عون و عنایت پروردگارم که بخدمات کلّیه موفق گردی احبّای الهی باید
بنهایت مهربانی قیام نمایند همچنانکه شما مجری داشتید هر چه جفا
بیشتر بینند وفا بیشتر بنمایند تا سبب ظهور موهبت کبری در عالم ابداع
گردد مکاتیب جوف را برسانید و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، نامه شما رسید بکمال اشتیاق ملاحظه گردید حمد
کن خدا را که ثابت پیمانی و مستقیم بر میثاق هر نفسی که متشبّث بعهد
الهیست و متمسّک بذیل میثاق. از جمیع امتحانات محفوظ و مصون ماند
زیرا ثبوت و استقامت حصن حصین است و اطاعت امر جمال مبارک

ص ۵۰

حافظ مبین الحمد لله تو موفق باستقامتی و مؤید بمحبّت جمال مبارک
حُبّ بها درع حدید است و وساوس نفوس مانند برگ کاه البتّه این برگ
دررگ این حصن حصین تأثیر نماید مطمئن باش جمیع یاران الهی را تشویق
و تحریص بر استقامت بر عهد مبین نما تا در این ملاذ رفیع از امتحانات
نفوس ضعیفه محفوظ و مصون مانند و علیک و علیهم البهّاء الابهی ع

هُوَ اللهُ

ای ثابتان بر پیمان، نامه‌ئی جناب ابن شهید تربتی ارسال نموده و ذکر
جمیل آن یاران نورانی فرموده که تأسیس محفل تبلیغ نموده‌اند تا ترویج
آئین نور مبین گردد و بتعالیم الهی نفوس مبتدی مهتدی و آیات توحید
منتشر گردد این خبر پر اثر بود و سرور پرور بود و عبدالبهّاء بدرگاه جمال
قدم تضرّع و زاری نمود و یاران روحانی را تأیید و توفیق صمدانی طلبید
ایدوستان حقیقی حقّا که بهائی هستید رحمانی هستید نورانی هستید
سبحانی هستید این حالات البتّه جالب تأییدات است و جالب توفیقات و

علیکم البهآء الأبھی عبدالبهآء عبّاس ۱۷ رجب ۱۳۳۸ حیفآ

هُو اللّٰهُ

ای ثابت بر پیمان، نامه شما رسید در جواب مجبور باختصارم شکر کن

ص ۵۱

خدا را که موفق بآن گشتی که بتعلیم نونهالان جنّت ابھی پردازی و درین ضمن سائر اطفال نیز بهره و نصیب یابند تعلیم کودکان بنص صریح فرض و واجب لهذا معلّمان خادمان حضرت رحمانند زیرا قائم باین خدمت که عبارت از عبادتست لهذا باید شما هر دمی شکرانه نمائید که تربیت اولاد روحانی می نمائید پدر روحانی اعظم از پدر جسمانی است زیرا پدر جسمانی سبب حیات جسمانی است امّا پدر روحانی سبب زندگانی جاودانی این است که از وراثت بموجب شریعة الله معدودند حال شما مفتامفت این همه اولاد معنوی داری که بهتر از اولاد جسمانی است زیرا اولاد جسمانی ممنون از پدر نیستند پدر را مجبور بر خدمت خود میدانند لهذا آنچه پدر کند بنظر نیارند امّا اولاد معنوی همیشه ممنون پدر مهربان و هذا من فضل ربّک المتّان فاشکر الله علی ذلک بحضرت ابوی و امة الله المقربیه والدة محترمه و اخوان و اخوات تحیت ابدع ابھی از قبل عبدالبهآء برسان و علیک البهآء الابھی عبدالبهآء عبّاس ۱۷ رجب ۱۳۳۸ حیفآ

هُو اللّٰهُ

ای ثابت بر پیمان، جناب حیدر قبل علی اسکوئی در نامه خویش بشفاعت زبان گشوده و از جناب آقا سیّد اسدالله رجا نموده که عبدالبهآء

ص ۵۲

با وجود عدم فرصت و مهلت نامه ئی بشما تحریر نماید این شفاعت تأثیر

سریع بخشید جمیع امور را گذاشته بنگارش این نامه پرداختم تا بدانی که
دل و جان این عبد بمحبت یاران چون جام سرشار است علی الخصوص
بآن خلاصه ابرار مختصر اینست امروز روز مبارک است زیرا الطاف
جمال ابهی مانند سیل سائل و جیش صائل از جمیع جهات مهاجم است
یاران خویش را چنان امر و تربیت فرموده که هر بیگانه خویش گشته و اغیار
یار شده ابواب رحمت کبری بوجه عالمیان گشوده و دوستانرا تاجی از موهبت
کبری بر سر نهاده قطره را حکم دریا بخشیده و سبزه را شجر با ثمر نموده حقیرانرا
در ملکوت خویش عزیز کرده و افتادگان را قیام ملکوتی بخشیده فقیران را
بگنج روان دلالت فرموده و گمگشتگانرا بشاهراه حقیقت رسانده پس
بشکرانه این الطاف و اعطاف و اسعاف باید بر خدمت امرش قیام نمائیم
و بموجب وصایا و نصایحش عمل نمائیم تا جهان تاریک روشن شود و
گلخن غبطه گلزار و چمن گردد پرتو حقیقت چنان بتابد که عالم مجاز
نسیاً منسیاً شود اینست صفت بهائیان و اینست سمت ربانیان دوستانرا
فرداً فرداً از قبل من نهایت اشتیاق ابلاغ دارید و روی و موی بیوسید
و علیک البهآء الأبهی ع

ص ۵۳

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، همواره در نظری و در محضری و اگر چه در حضری
دائماً در سفری یعنی از حیث جهان خاکدان متصاعد بذروه آسمانی
و از خلق مسافر الی الحق. فیض ابدی جمال ابهی روحی له الفداء شاملست
و کامل و تو بنده لایق و قابل البته این فیض باید تأثیرش ظاهر گردد
و تأییدش باهر شود موفق بفضائل عالم انسانی گردی و مؤید بنفحات
رحمانی جوهر روح شوی و حقیقت نور قدوه احرار شوی و نخبه
ابرار صدف محبه الله را دُر دانه آبدار شوی و اکلیل معرفت الله را
گوهر شاهوار بکلی از خود غافل شوی و هستی و خوشی و زندگی و آلودگی

و آسودگی و آزادگی جمیع را در سبیل محبت جمال ابھی فدا کنی بدرجه‌ئی که از وجود اثری نماند آنوقت انوار بها بتابد و شئون ملاً اعلی جلوه نماید و این مقام بفقرو فنا و ذلّ و عنا چون میسر گردد انسان بخدمت کبری موفق شود و بعبودیت آستان مقدّس مؤید و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، نامه شما رسید و بدقت ملاحظه گردید حمد کن خدا را که بر میثاق مستقیمی و در سبیل جمال مبارک جانفشانی مینمائی

ص ۵۴

فرصت نیست مختصر جواب موقوم میشود عهدیکه در کلمات مکنونه مذکور آن عهد و میثاق است که در بقعه مبارکه فاران محبت الله قبه الزمان باثر قلم اعلی واقع گردید و اهل مدین بقا و ملاً اعلی نفوسی هستند که ثابت بر میثاقند و ماعدای آنان متزلزل اهل نفس و هوی این مختصر جوابست دیگر تو تفکر در آن نما تا بحقیقت بیان پی بری و علیک البهَاء الأبهی ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، مدتی بود که منتظر ورود نامه و پیام بودیم تا آنکه در این ایام نامه فصیح بلیغ بغته جلوه بدر منیر نمود مضمون قلوب را مفتون کرد چه که برهان ثبوت و رسوخ بر امر حیّ قیوم بود از صدمات و مشقّات در سفر مرقوم نموده بودید این زحمات و مشقّات مانند امواج دریاست می آید و میگردد همانست که مرقوم نموده اید که مدار افتخار و موهبت حضرت پروردگار چاکری خدام آستان الهیست و بندگی اولیای حضرت آمرزگار الحمد لله در جمیع اقالیم عالم ندای الهی آهنگ آسمانیست و صلاهی جمال قدم گلبلانگ بلبل معانی و احبّای الهی مانند مرغان سحر سرمست

ساغر و صراحی و پر نشئه از صهبای میثاق سبحانی بحضرت ابن ابهر و

ص ۵۵

حضرت سینا و حضرت نیر تحیت ابدع ابهی ابلاغ دار ع ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، نامه که گلشن روح و ریحان بود مورث سرور دل و جان گردید زیرا دلیل بر ایمان و ایقان و حُسن نیت و پاکی فطرت و آرزوی خدمت بعالم انسان بود بمأموریتی که تعیین شده‌ئی باید در نهایت امانت و صداقت و تقدیس و پاکی از هر لوثی و آزادگی از منفعت پرستی روش و حرکت نمائی تا بدانند که بهائیان جوهر تقدیسند و ساذج تنزیه اگر منصبی قبول نمایند مقصدشان خدمت بعالم انسانی است نه منفعت پرستی و مرادشان احقاق حق است نه حظوظ نفس و ناسپاسی باری امیدم چنانست که چنانکه می‌خواهم باشی که منهج و مسلکت راستی و درستی و عدالت پرستی باشد و اما اقتران بصبیّه جناب حاجی موسی مبارکست و ایشان و ضلع محترمه و صبیّه و جناب آقا میرزا ابوالحسن جمیع را تحیت ابدع ابهی برسان در حق تو باستان مقدّس تضرّع نمایم و تأییدات غیبی طلبم و علیک البهَاء الأبهی ع ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، نامه نامی که بجناب آقا سید اسدالله مرقوم نموده بودی

ص ۵۶

ملاحظه گردید مضامین از آغاز تا انجام بدیع بود و مانند نسائم فصل ربیع جانپور بود زیرا هر کلمه بر ثبوت و استقامت دلالت داشت خواهش اذن حضور تلغرافاً نموده بودید ولی بملاحظه اینکه هنوز ایران سکون

و اطمئنان نیافته و یاران عراق محتاج بشما و دیگر آنکه فصل تابستانست
 هوای این صفحات قدری شدید است لهذا اگر این سفر را بموسم خریف
 مرهون نمائید بهتر است که در بدایت زمستان در اینجا باشید دشت و
 صحرا خرم و کوه و بیابان در نهایت طراوت و لطافت آنوقت بهتر است
 لهذا تلغراف مرقوم نشد نامه نگاشته گشت و شما منفعت خواهید برد
 زیرا هم محررات ارسال گشت و هم اذن حضور دارید جمیع یاران الهی را از قبل
 من تحیت ابدع ابھی ابلاغ دارید بجان و دل مشتاق دیدار ایشانم و امیدوارم
 که هر یک در نشر نفعات الله بحکمت کوتاهی ننمایند جناب احتشام را از قبل
 من تحیت مشتاقانه برسانید و این پیام ابلاغ دارید که چه جفا تو دیدی
 که وفا بریدی صیت عرفان و ایقان تو در جهان منتشر بود که مفتون آن
 روی نورانی و مجنون آن خوی ربّانی هستی حال باز باید شاهباز بلند
 پرواز گردی و با نغمه و آواز شوی تا بملکوت رازی بری و علیک البهء الأبھی ع

ص ۵۷

هُو الله

ای ثابت بر پیمان، مکاتیب متعدده شما رسید و هر وقت بمحض آنکه
 فرصتی حاصل گردد فوراً جواب مرقوم میشود در خصوص جناب میرزا
 یوسف خان مرقوم نموده بودید در سنه ماضیه اذن حضور از برای ایشان
 خواسته بودید چون نهایت تعریف و توصیف را از ایشان نموده خواهش
 اجازه حضور ببقعه مبارکه برای ایشان نموده بودید لهذا نظر به نسبتی که
 بکوکب منیر افق مجید جناب وحید روح المقربین له الفداء داشتند با وجود
 منع کلّ بایشان اجازه حضور داده شد و مکتوبی در همان وقت در این خصوص
 بشما مرقوم گشت حال این مسئله را بمیل خودشان تفویض نمائید
 دیگر اصرار نکنید و اما قضیه ارسال مکتوب مخصوص بجهت جمیع احبّای
 آذربایجان یکماه پیش بواسطه جناب آقا عبدالعلی و استاد عبدالغنی
 مکتوب مفصل مشروح در نهایت روحانیت بجمیع احبّای آذربایجان مرقوم

شده و میرسد و اما بجهة جناب علیخان و عزیز خان مکاتبی مخصوص مرقوم گردید و از فضل و عنایت جمال مبارک روحی لأحبائه الفداء امیدوارم که روز بروز بر شوق و وله و جذب و طرب احبای آذربایجان بیفزاید زیرا اسم اعظم نیر حقیقت مُشرقه بر آفاق امم روحی لأحبائه الفداء را نظر

ص ۵۸

عنایت خاصّ بترکان آذربایجان بود نظر بان نظر امید چنان است که شعله نورانیة الهیة چنان در آن کشور برافروزد که آفاق مجاوره را بتمامها روشن و منور نماید و اما قضیة حضور خود شما حال اگر در اطراف آذربایجان و سنه اردلان و کرمانشاه و آنصفحات بنشر نفعات پردازند اولی است مع ذلک باز بمیل شماست اگر چنانچه بخواهید که روی و موی را بتراب آستان مقدّس چند صباحی متبرک نمائید و بعد از استفاضه از مطاف ملاً اعلی دوباره رجوع باطراف نمائید آن نیز مقبول و محبوب و علیک التّحیة و الثّناء ع

هُو الله

ای ثابت بر پیمان، مکاتب متعدّده از برای آنجناب ارسال شد و همچنین مکتوبی بآمریزا یوسفخان مرقوم گشت و اذن حضور داده شد البتّه تا بحال بعضی رسیده از استعداد اهالی آذربایجان مرقوم نموده بودید الیوم استعداد در جمیع ذرات عالم است کون در حرکت است و قوّه اشراق در هیکل آفاق محرک رگ شریان ولی طبیبان لازم و دهقان واجب امیدوار بفضل پروردگارم که نفوسی مبعوث فرماید که هر یک اقلیمی را هدایت و تربیت نمایند ذلک من فضل الله یؤتیه من یشاء والله ذو فضل عظیم

ص ۵۹

و البتّه این نفوس مقدّسه مبعوث گردند و این نجوم باهره طلوع نمایند و این سُرج مضيئه روشن گردند و این نفعات قدس بمرور آید و این نسیم

جانپور بوزد و در حدائق الهی این گلهای معنوی با رخی افروخته جلوه نماید
تا این جام عطا نصیب که گردد و این تاج موهبت کبری بر سر که نهاده شود
ذلک من فضل الله یوئتیه من یشاء و الله ذو فضل عظیم از برای بعضی
نفوس که نامه خواسته بودید جمیع از پیش مرقوم شد و ارسال گشت مخصوص
بجهت غلامرضا خان و جناب آقا سید حسین قمی از پیش نامه نوشته شده
و ارسال شد و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، نامه شما در این ایام وارد و از معانیش قلوب تسلی
حاصل نمود الحمد لله در پناه حضرت رحمانی و در ظلّ حفظ و حمایت
خداوند یزدان بتبلیغ امر الله مشغولی و بعبودیت آستان مقدّس مألوف
شرط وفا نزد اهل ولا تحمّل مشقت کبری است تا بسرّ فدا قیام نمایند
از خدا بخواه که مانند نسیم صبحگاهی در نهایت لطافت و روحانی بر ریاض
قلوب انسانی مرور نمائی و حیات جاودانی بخشی اسئل الله ان یوفّقک
علی ما یحبّ و یرضی انّ ربّی رحمن رحیم و علیک التّحیّة و الثّناء ع

ص ۶۰

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، حمد خدا را که از جام پیمان سرمستی و در انجمن
یاران ساقی می پرست توجه بملأ اعلی داری و تضرّع بدرگاه کبریا از
عون و عنایت حضرت تقدیس امیدوارم که آیت کبری گردی و از برای
عموم خلق رحمت عظمی. نور بارق شوی و نخل باسق حضرت شیخ
رحمانی و عالم ربّانی را تحیت روحانی تبلیغ نمائید امید از فضل و موهبت
آفتاب عنایت چنانست که آن اقلیم را غبطه بهشت برین نمایند و آن
کشور را بعون و عنایت حقّ آئینه مهرانور و علیه التّحیّة و الثّناء
ای بنده حقّ یارانرا بگو که بلایای سیل الهی عطایای رحمانیست بجان

و دل آرزو نمائید و علیک التَّحِيَّةُ و الثَّنَاءُ ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، تعبیر رؤیا خواسته بودید این رؤیا نه بلکه کشف روحانیت و شهود رحمانی تشرّف بساحت قدس حضرت اعلیٰ روحی له الفداء دلالت بر تقرّب درگاه حضرت کبریاست علی الخصوص در دالان حسینیّه این رمز عجیبی است و سرّی غریب سیظهر آثاره و یلوح انواره و اما دو کتاب که در دست مبارک بود یکی کتاب اقدس است

ص ۶۱

و دیگری کتاب عهد و آن شخصی که عنایت باو شد آن قاصد امین و پیک مبین است که حمل بافاق کند و بعد قیام در محراب دلیل بر مقاومت با اهل جدال و معارضین میثاق حضرت ذوالجلالست زیرا محراب محلّ حرب با شیطانست و انسان بسبب عبادت رحمن در محراب حرب با اوّل من ابی و استکبر میفرماید جمیع احبّای الهی را تکبیر ابدع ابهی ابلاغ نمائید و علیک التَّحِيَّةُ و الثَّنَاءُ ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، نامه آنجناب نافه مشک بود مشام را معطر کرد زیرا گلشن ایمان و ایقان بود و رایحه طیّبه ثبوت و اطمینان انتشار داد مدینه ازغند در بدایت ظهور وطن جناب آقا میرزا احمد ازغندی بود و آن بزرگوار هر چند در اینجهان بی نام و نشانست ولی در جهان بالا نامش شهره آفاق زیرا رکن رکین بود و مبشّر عظیم لسان بتبلیغ گشود و اقامه دلیل بر ظهور ربّ جلیل کرد احادیث متتابعه بر وقوع ظهور اقامه نمود و امر حضرت ربّ اعلیٰ روحی له الفداء را باحادیث ماثوره و ادلّه معقوله ثابت میفرمود ذکر آنشخص جلیل از قلم و لسان عبدالبهاء مکرّر تحریر یافت و عنقریب مظهر

واجعل لی لسان صدق فی الآخِرین خواهد گشت زیرا چیزی مکنون

ص ۶۲

و مستور نخواهد ماند دانه هرچند در زیر خاک پنهان گردد ولی باران
رحمت برویاند و برگ و شکوفه نماید و بار و ثمر بخشد شما از قبل من
خویشان آن ارجمند را تحیت ابدع ابهی ابلاغ دارید و بگوئید سراجی را که
جناب از غندی برافروخت بدُهن ایمان و ایقان مدد نمائید و تخم
پاکی را که آن بزرگوار افشانند آبیاری نمائید و بنیادی را که تأسیس کرد
بتکمیل بکوشید سزاوار چنین است تا زحمات آن بزرگوار هدر نرود
از غند روشن شود و گلشن گردد و از نسیم رخیم جنت ابهی غبطه گلزار
و چمن شود اینست امید عبدالبهاء و علیکم البهاء الأبهی ع

هُو الله

ای ثابت بر پیمان، مکتوب شما از قزوین رسید و اسامی که مرقوم نموده
بودید ممکن نبود از برای هر یک مکتوبی مخصوص مرقوم شود ولی یک
نامه بنام کلّ مسطور گردید اما فی الحقیقه حکم هزار نامه دارد زیرا
بروح و ریحانی مرقوم شد که وصف نتوان انشاء الله بنیایش پروردگار
و ستایش احبّاء الله و ترویج دین الله و اعلاء کلمة الله
در جمیع بقاع موفق گردید و علیک التّحیّة و الثّناء ع

ص ۶۳

هُو الأبهی

ای ثابت بر پیمان، نامه‌ئی که بحضرات مسافرین مرقوم نموده بودید ملاحظه
گردید جان و وجدان را ترجمان فصیح بود و قلب و فؤاد را مبین ناطق
بلیغ از مضامین شیرین شهد و انگبین چشیدیم و از معانی بدیع حلاوت
عبارت شکرین احساس شد جمیع دلیل ثبوت و رسوخ بود و کلّ برهان

استقامت بر امر حضرت ودود و لمثلک ینبغی ذلک احبّای ارض ق
 بعد از صعود مستقیم ترگشتند و ترقّی بیشتر نمودند این عبد از جمیع
 احبّای ارض ق راضی و مسرور زیرا مقصدی جز رضای جمال مبارک
 ندارند و مرادی جز جمال بيمثال نجویند در اعلاء کلمة الله جانفشانی
 کنند و در نشر نجات الله بی اختیاری و عبدالبهّاء را سرور و فرحی جز
 انتشار انوار صبح احدیّت نه و آرزویی بغیر از پرتو اشراق شمس حقیقت
 نیست الحمدلله احبّای ارض ق در عبودیت آستان مقدّس شریک
 و سهیم عبدالبهّاء هستند الیوم قریبیتی اعظم از این نه و خدمتی اتمّ از این
 نیست یا اسمعیل قلب این علیل از تو راضی و از حقّ میطلبم که موقّ
 بخدمات فائقه در عتبه عالیّه گردی و علیک التّحیّه و الثّناء حضرت
 سمندر و حضرت حاجی محمّد باقر ثابت راسخ مستقیم علیهما بهّاء الله را

ص ۶۴

تکبیر ابدع ابھی برسان و علیهم التّحیّه و الثّناء ع

هُوَ الْأُبْهَى

ای ثابت بر پیمان، چندیست که مکاتبه نمودم و این مجرد از کثرت
 مشاغل و غوائل صادر ولی جان و دل چنان بتو مُربط که فتور از
 هر شئون مُستحیل و ممتنع هر دم بیاد آئی و خدمات و خلوص و عبودیتت
 مسرّت بخشد فی الحقیقه حفید آنشخص جلیلی و نهایت آرزوی او را
 در حیز شهود مصوّر و مجسّم مینمائی در ملکوت ابھی در نهایت بشاشت
 است که الحمدلله از سلالة او نفسی مبعوث گردیده که آیت هدی است
 و مظهر عواطف ملأ اعلیٰ چه موهبتی اعظم از این شکر کن خدا را
 که در آن کشور رایت ملکوتی و آیت فیض لاهوت عبدالبهّاء نهایت
 تعلق قلب و حُبّ شدید بآن خاندان مبارک دارد امید چنانست
 که در آن دودمان شمعهای روشن جلوه نماید و لکن باید حکمت را

بسیار ملاحظه نمائید که سبب جزع و فزع محجوبان و ضعیفان نگردد
بسلیل جلیل جناب روح الله از قبل من نهایت محبت و مهربانی مجری
دار از الطاف جمال مبارک مستدعیم که ریحان جنت ابهی گردد و
علیک البهآء الأبهی عبدالبهآء عباس ۹ محرم ۱۳۳۹ حیفاء

ص ۶۵

هُوَ الْأَبْهَى

ای ثابت بر عهد و میثاق، صبح است و بوی مشکین از ریاض علیین
منتشر و انوار تقدیس از افق ملکوت ساطع و تهلیل و تکبیر ملاً اعلی
صوتش متواصل آذان اهل بها و نسائم روحبخش ریاض ملکوت
ابهی محیی ارواح و منعش قلوب اصفیاء پس ای ثابت راسخ بر عهد الله
در سبیل جمال قدم جانفشانی کن تا مظهر آیات رحمانی گردی انّ
ربک یؤیدک علی النصر انه هو المقتدر القدير ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ثابت عهد و راسخ پیمان، حمد کن خدا را که صنوان شجره تقدیسی
و برادر آن شهید و نور حمید. آن روی تابان در میدان فدا چنان برافروخت
که حجابات متزلزلین میثاق را بسوخت شعله روح الله لمعه نور بود و
تجلی مجلی طور آن سراج در مشکاة ملکوت ابهی برافروخت و آن طیر حدیقه
وفا در حدائق ملاً اعلی چنان بسرود که مرغان چمنستان غیب و شهود را
بشور و وجد آورد عنقریب آثار باهره این شهادت کبری را در جمیع
عوالم مشاهده خواهی نمود در جمیع اوقات در این انجمن رحمانی مذکور
بوده و هستید مطمئن باش جناب آقا عزیز الله مدّتست در آستان

ص ۶۶

مقدّس حاضر و اکثر اوقات زیارت و قرائت و کتابت مشغول و البهآء

علیک و علی کلّ ثابت علی الميثاق ع ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت عهد و راسخ پیمان، در ساحت اقدس همیشه مذکور بودی و در انجمن رحمن مشهور همیشه بر سر تاج استقامت داشتی و مستظلاً در ظلّ عنایت بودی و بلحاظ عین رحمانیت مشمول حال نیز الحمد لله در محفل عهد شمع روشنی و در گلشن میثاق درختی باردار کمر خدمت و عبودیت بر بند و در امر جمال قدم جانفشانی نما الیوم سفینه امر الهی را زوابع و عواصف شبهات احاطه نموده است جز بنسائم قدس عهد و قوت میثاق محفوظ نماند و بمنزلگاه نجات و ساحل حیات نرساند پس ای بنده خالص جمال قدم قد علم نما و بکوش تا نفوس ضعیفه بر میثاق الهی ثابت و راسخ گردند و حقائق متزلزله متمسک بعروه وثقی شوند جنود ملکوت ابهی مؤید شماست و ملائکه ملاً اعلی ناصر و البهآ علیک و علی کلّ ثابت راسخ علی میثاق الله ع ع جمیع ورقات موقنات ثابتات راسخات که در آن بیت معمور هستند بتکبیر ابدع ابهی مکبر شوید و البهآ علیک ع ع

ص ۶۷

هُوَ اللهُ

ای ثابت راسخ بر عهد و میثاق، قسم برت قدیم و اسم عظیم که اهل سرادق قدس در حدائق انس و ریاض انس اهل ثبوت و رسوخ را تسبیح و تقدیس مینمایند و تحسین و تمجید میکنند پس تو بشکرانه این موهبت جمال قدم روحی لترتبه الفدا زبان بگشا که بچنین عنایت مخصّص گشتی و بچنین فضل حضرت احدیت موفق شدی جای آن دارد که نعره برآری و فریاد زنی طوبی لی من هذا الفضل العظیم بشری لی من هذا الأحسان المبین بخّ بخّ لی من هذا الذکر الحمید الیوم اعظم مواهب

الهیہ تمسک بعهد و پیمانست و تشبث بعروہ و ثقای حضرت رحمن چه
که سرادق امر الله باین عمود برپاست و حصن دین الله باین
اساس مصون و محفوظ و شجره مبارکه باین ماء عذب سلسال نشو و نما
نماید و اگر معاذ الله در این اساس متین و هنی واقع گردد بکلی این بنیان
الهی منهدم شود و این قصر مشید متلاشی گردد ربّ اید عبادک الذین
ثبتوا علی عهدک العظیم و میثاقک المبین بجنود ملئک الأعلى و قبیل من
ملائکتک المقربین ای ربّ کما نورّت وجوههم فی ملکوتک الأبهی فانشر
انوار وجوههم فی مشارق الأرض و مغاربها و شیّد بنیانهم فی جبروت الأولى

ص ۶۸

اتک انت الکریم ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ثابت بر میثاق، در آستان الهی بعد صادق مذکوری و در عتبه سامیه
به بنده ثابت و راسخ مشهود از افق محبت الله نجم بازغی و از صبح معرفت
الله کوکب لامعی دیگر چه خواهی و چه طلبی قسم بطلعت نورا جمال
ابهی روحی و کینونتی لأحبائه الفدا که سگان ساحت کبریا مرچبا ثم مرچبا
از ملکوت اعلی بثنابتن میثاق میگویند آذان و اعیه استماع نماید و
عقول کلیه ادراک نماید ای بنده بها تاجی بر سر اهل میثاق است که
لئالیش کلمات کتاب اقدس است و جواهر گرانبهایش آیات کتاب عهد
و تابندگی و درخشندگی مواهب حضرت پروردگار و البهآ علیک ع

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت نابت اکنون در مملکت مصر با یاران در نهایت روح و ریحان
ایامی بیاد دوستان میگذرانیم و شب و روز در فکر آنم که بلکه بعون و
عنایت حضرت احدیت عبدالبهآ نیز بعبودیتی موفق گردد و بخدمتی

مؤید شود و تأسی باصحاب نماید شماها الحمد لله بان موفق و محظوظ
ولی من از شدت خجالت چگونه سر برآورم بر دوست مگر آنکه یاران

ص ۶۹

دعا نمایند و عجز و ابتهال فرمایند و مرا تأیید و توفیق طلبند جمیع یاران
تبریز را از شدت حبّ جام لبریزم و در طلب عنایت بدرگاه احدیت سحر خیز ع

هو الله

ای جوان رحمانی و ای وجود ربّانی ، آنچه مرقوم نمودی و هر چه مشروح
فرمودی ملحوظ گردید حقّ با شماست من اقرار میکنم ولی با این اقرار اظهار
مینمایم که مکاتیب بانجناب مرقوم شد و همچنین باخوی محترمتان
کهل روحانی از قرار معلوم نرسیده بسیار اوراق در پستخانه‌ها بتاراج میرود
و یا آنکه نسیاً نسیاً میگردد علی الخصوص در این صفحات این را نیز حکمتی
است تا اوراق بدست بیگانگان افتد و سبب انتباه شود باری مطمئن
باش که نهایت محبّت و تعلق بشما دارم دمی آسوده نشینم و فراغت نجویم
و از یاد یاران باز نمانم از الطاف ملیک ملکوت استدعا نمایم که ای
یار مهربانم آن عزیزانم جوان روحانی و جان رحمانی را در هر بامدادی
امدادی بخش و در هر شامی کامی عنایت کن صبحش را خندان کن و
شبش را روشنتر از ماه تابان دیده‌اش را روشن کن و سینه‌اش را رشک گلزار
و چمن نما گلبن دلش را بطراحی گلهای معانی مزین فرما و روح پرفتوحش
را بفیض روح القدس مؤید کن نطقی گویا ده که حیرت بخش طوطیان

ص ۷۰

شکرشکن گردد و حنجری خوش الحان عنایت فرما که شهنازش آفاق را
بجنبش و حرکت آرد خراسانرا گلستان نماید و خاورستانرا گلشن آسمان
فرماید ای خداوند بیهمتا جوان روحانی نامیدی روح امید بدم و

رکنی شدید کن و در خضوع و خشوع و محویت و فنا و انقطاع از ما سوی
وحید و فرید فرما توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده و پر عطا و علیه التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای جوان رحمانی و جان جهان انسانی، آنچه بجناب سیّد مرقوم نموده
بودید ملحوظ افتاد و قلب یاران محظوظ گردید زیرا دلالت بر ثبوت در
عبودیت جمال ابهی بود و خلوص در عبادت حضرت کبریا بشارت
هدایت روحانیان داشت و انجذاب قلوب رحمانیان در این اوان که
اهل طغیانرا شورشی و عوانان را کوششی در هر دیار دست تطاول گشودند
و علم ظلم و عدوان برافراختند و بر مظلومان در هر نقطه‌ئی هجوم نمودند
از قرار معلوم این هجوم سرایت بعموم نمود در اصفهان و لوله انداختند
و در رشت زلزله افکندند در قزوین بظلم مبین برخاستند و همچنین
در جمیع آن اقلیم این حرکت از شدت حسد صادر و این غبار از اشتداد
عواصف بغضا مرتفع با وجود آنکه کلّ میدانند که یاران مظلوم آفاقند

ص ۷۱

و خیرخواه عموم احزاب راه راستی پویند و با کلّ محبت و دوستی جویند
از هستی خویش بیزارند و سرمست کأس محبت پروردگار صادقند و ثابت
شارقند و باهر ناطقند و ماهر معین هر ضعیفند و پناه هر مستجیر ملجأ
فقیرانند و مأمّن خائفان درمان هر دردمندند و مرهم زخم هر مستمند
با جمیع طوائفی تندخو و جنگجو طالب صلح اکبرند و با تمام احزاب معارض
ساکن و صامت و مهر پرور ولی شما از تطاول اعداء محزون نگردید و
مغموم نشوید نور محبت ظلمت عداوت را عنقریب متلاشی نماید و پرتو
شمس حقیقت این شب دیجور را متواری کند این دوستی آسمانی و راستی
یاران الهی سبب راحت و آسایش عالم انسانی گردد احزاب متحاربه مصالحه
نمایند و اقوام متباغضه متحابّه گردند امم متعادیه متوالیه شوند و

ملل متهاجمه متعانقه گردند اینست عزّت ابدیه در عالم انسانی و اینست
نورانیّت کلیّه در جهان رحمانی باری مطمئن بعنایت دلبرابهی باش که
منظور نظر عنایتی و ملحوظ عین رعایتی و محفوظ در کھف حفظ و حمایتی
و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای جوان نورانی، در این محضر مذکوری و در این انجمن مشکور

ص ۷۲

چه که روئی از پرتو اسرار نورانی داری و قلبی از لمعه رحمانی ربّانی غم مخور
عنقریب جمیع سلاله و تبار بوجود تو افتخار نمایند و در ظلّ تو پایدار شوند
انوار ایوان الهی بطارم اعلیٰ رسد و شعاع آفتاب حقیقی پرده شرق و
غرب درد کلّ از جام الست انشاء الله سر مست گردند ولی احباء باید
روش و سلوکی گیرند که سبب انجذاب قلوب گردد نه فرار نفوس سلیم
و حلیم باشند و بُردبار و با جمیع نفوس چه ابرار چه اشرار بملایمت و
ملاطفت رفتار نمایند تحمّل کنند و تلطف نمایند ربّ لا تذره فرداً
و انت خیر الوارثین و البهّاء علیک و علی کلّ ثابت مستقیم ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای جوان روحانی، ای منجذب رحمانی، مدّتیست مدیده که نفحه روحی
از آن خطّه و دیار شما بظاهر نرسیده با وجود آنکه بانجناب اوراق عدیده
ارسال گشته آن نفحات روحانی چه شد و آن نعمات رحمانی کجاست
آن آواز بربط و ارغنون و راز تار و عود و رود کجا رفت و آن آه و فغان
بلبل گویا در گلشن کبریا چه شد اگر صبح وصال غروب نمود و فجر قرب
افول کرد و ابواب لقا مسدود شد لکن الحمد لله دروازه رجا مفتوحست
و شمع وفا پر نور و عاشق صادق در حین وصال ساکت و یوم لقا صامت

چون آتش فراق پر شعله گردد و حرارت اشتیاق شرر زند و فریاد و
 فغان کند چشم گریان آرد و آه پنهان و دل سوزان ناله و زاری آغاز
 کند و با فزع و بیقراری دمساز شود باری وقت خموشی نه و هنگام
 فراموشی نیست قدمی در میدان نه و سمنندی بجولان آر کمندی از
 فتراک باز کن و بندی در گردن شیران کن صیدی بگیر و شکاری بنما
 تا یوم باقی وقت را غنیمت شمار عنقریب بملکوت ابھی پرواز کنیم عع

هُو الأبهی

ای جوان روحانی، مدتهاست که بظاهر از تو نه سلامی نه پیامی نه نامه‌ئی
 نه نشانی نار نار میثاقست شعله‌ئی بزن تجلی تجلی عبودیت آستان جمال
 قدمست شوری در انداز بانگ بانگ بندگیست آزادگی بنما صوت
 صوت یگانگیست ریشه بیگانگی بر انداز نور نور الطاف ملکوت ابھیست
 اشراقی بکن فتوح جبروت اعلیست دست و پائی بنما طوفان
 طوفان محیط فضل است شنائی بکن امواج امواج بحر عنایت است
 کشتی‌ئی بران حدیقه حدیقه ملکوت ابھیست اقتطافی بکن و مائده
 مائده سماء عنایت است بهره‌ئی بر دوستان را دلالت کن یاران را هدایت
 نما و البهآء علیک و علی کلّ من ثبت علی الميثاق عع

هُو الأبهی

ای جوان روحانی ای مونس جانهای روحانی، آنچه بجناب آقا سید
 تقی مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید ریاض مضامینش را معانی بدیعه
 بود و حیاض مبانیش را امواج لطیفه. شکر کن حضرت احدیت را که
 چون بنیان مرصوص ثابت و مستقیم بر عهد منصوصی و چون شهاب

ثاقب راجم هر ناعق مخصوص افق محبة الله را نجمی ساطعی و اوج معرفة الله
را شهابی لامع حال بشکرانه این فضل و عنایت عظمی چون عبدالبهاء
بر عبودیت جمال ابهی قیام کن و در رقیّت آستان مقدّس بکوش تا
حلقه بندگی درگاهش را زینت گوش هوش نمائیم و بساط موهبتش
بگستریم و نافه مشکبارش بر آفاق نثار کنیم و تعالیم سماویش منتشر نمائیم
اینست فضل عظیم و جود مبین و البهّاء علیک ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای جوان روحانی، اگر بدانی که در این انجمن رحمانی بچه نام و نشانی
مذکوری و بچه روح و ریحان معروف و مشهور قسم باسم اعظم که بال
و پر باز کنی و بسماء فرح و شادمانی پرواز نمائی جام باده سُرور بدست گیری
و زلف یار بشت آری و رقص در میانه میدان کنی از فضل و مواهب

ص ۷۵

جمال قدم امیدواریم که در این ایام چنان بنار موقده ربّانیّه برافروزی
که جهانسوز گردی و حرارتت در عروق و شریان آن سامان چنان سریان
نماید که جسم اقلیم را جان گردی و مشکاة شهر را شمع تابان و افق عالم را
بدری روشن شوی و مطلع آمال دوستان را کوکبی طالع برهر انجمن
آیت هدی شوی و رایت ملکوت ابهی الطاف و عنایت جمال مبارک
در حقّ جوان روحانی بمثابه غیث نیسانی بود حال وقت آنست که آثار
باهره آن الطاف ظاهر و نمایان گردد و اعظم آثار آن مواهب الهیه
دلالت و هدایت یارانست بر ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان حضرت رحمن
بقسمی که عواصف امتحان و قواصف افتتان چون بشدّت هبوب آید
تأثیری نکند و تزلزلی نیارد و البهّاء علیک و علی کلّ ثابت ع

هُوَ الْأَقْدَسُ الْأَعْلَى

ای جوان روحانی و الفتی الرحمانی، آنچه بجناب سید تقی مرقوم گردید ملحوظ شد و مفهوم و معلوم گردید الحمدلله که عبارات منبعث از شوق و وله و جذب و طرب و استقامت و سرور در امرالله بود و لمثلک ینبغی هذا ای بنده مقبول درگاه جمال ابهی بی وفایان آن مه تابان و یار مهربان را فراموش نمودند و روی از پیمان گرداندند و بهوی و هوس خویش

ص ۷۶

مبتلا گشتند بیا ما و تو و یاران الهی پیمانۀ وفا به پیمائیم و در بادیۀ پیمان بشتائیم و بعبودیت آستان مقدّسش قیام کنیم و در اعلاء کلمه اش بکوشیم و در سطوع صبح احدیتش جانفشانی نمائیم در ایام اشراقش در ظلّ شجرۀ عنایتش این جمع پریشان را پرورش داد تا در وقت افول جان را فدای جمال جانان نمائیم و بکلی خود را فراموش کنیم و بنفحات جانپرور غیب ملکوتش مهتزرگردیم حال ای یار روحانی وقت است وقت باید بجمیع قوت تشبّث نمود تا این خدمت مجری گردد الحمدلله احبّای ارض خاء در نهایت بشارت و شوق و شورند و از هر جهت مورد موهبت و مشمول نظر عنایت و از درگاه الطاف آن محبوب مهربان و مقصود دو جهان سائل و آلمم که هر یک از آن یارانرا شمعی روشن فرماید و نور انجمن و گل گلزار و چمن تا از هر یک بفضل جمال ابهی رائحه خوش وفا استشمام گردد ع

هُو اللهُ

ای جوینده حقّ، یابنده شو تا پاینده گردی زنهرا امتحان منما زیرا کفۀ میزان تحمّل این ثقل اعظم ندارد و زنجیر و جبل متین گسیخته شود ترازو را خورد و ریز نماید میزان خلق مانند خردل است امتحان حقّ بمثابۀ جبل خردل تحمّل جبل نتواند البتّه مضمحل گردد امّا انشاء الله تو گوش

ص ۷۷

هوشت باز است و بنشانه و اشاره البتّه بمقصودت پی میبری دقت نما
سخت است ولی قدرت حقّ سهل و آسان نماید امید و طید است
ولی در پنجه تقدیر مفوض آینده جو پاینده خواه زبنده باش جوینده گرد
و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای حبیب روحانی، هر چند مُسمّی با اسم حبیب الله در جهان بسیار ولی
کلّ اسم بی مُسمّی و نام بیمعنی مگر نفوسی که مظهر محبّت جمال قدم اند و وله
در دل دارند آن نفوس حبیب حقیقی الهی هستند و مقبول درگاه ربّانی
پس شکر کن که در محبّت مظهر حقیقتی نه مجاز و مطلع موهبتی نه حرص و آز
و البهَاء علیک یا حبیب الله ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای حبیب قدیم، با کمال شوق و اشتیاق بیاد تو افتادم تا این نامه بنگارم
اگر بدانی که در نزد یاران الهی در انجمن رحمانی چه قدر محبوب و ممدوحی البتّه
پر برآری و پرواز کنی زیرا از احبّای قدیم جمال قدمی و از فدائیان دیرین اسم
اعظم و در جمیع اوقات بجان و دل بخدمات دوستان الهی پرداختی و در سبیل
الهی هر مشقّتی تحمّل نمودی و این تاج جلیل بر سر نهادی حال نیز تا توانی

ص ۷۸

از این خصلت ممدوحه که مفخرت اهل ملأ اعلیست انفکاک منما تالله بها یتنور
وجهک فی الملکوت الأبھی و یشتهر صیتک فی الملأ الأعلی و البهَاء علیک ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای حزب مظلوم، حیّ قیوم از حیّ ملکوت بلحظات عین عنایت بدوستانش
ناظر و انوار فیض برهانش در آفاق و انفس باهر شما که آیات باهره تکوینید

از بیّنات لائحه او نصیب و بهره برید و از فیض قدم اسم اعظم قسمت گیرید
قسم بانوار روی آن جمال نورانی و خوی رحمانی که آفاق را معطر و معنیر نموده
اگر الیوم احبای الهی ملتفت فضل غیر متناهی ربّانی در حق خویش شوند واله و
حیران گردند و مبهوت و متحیر شوند که این چه عنایت است و این چه موهبت
این چه فضل است و این چه جود سبحان الله عما یصفون پس ای سرمستان
باده الست قدر این عنایت و موهبت را بدانید و از لطف مخصوص در وجد و طرب آید ع

هُو اللهُ

ای حکیم، حکمت نور هدی است و طبابت دریاق حبّ بها تا توانی این معجون
رحمانی را بکار بر تا شفاء ابدی بخشی و معالجه بره السّاعه مجری داری عشق
و محبت جمال ابهی روح حیاتست و مفرّح یاقوتی ملاً اعلی ذره‌ئی از این علاج

ص ۷۹

درمان هر دردیست و شفاء هر صدری چنان شفائی بخشد که مرض از پس
ندارد و چنان دوائی بود که درمان هر درد بی درمان گردد و علیک التّحیة و الثّناء ع

هُو اللهُ

ای حیدر بها، نامه‌ئی که باسیروفا مرقوم نموده بودید قرین اطلاع بنده حقیر
بها گردید بشارت روحانیت آنصفحات را داد این خبر بسیار خوش اثر بود زیرا
عبدالبهاء شب و روز سینه را هدف تیر بلا نموده تا نفوس منقطعه و کینونات
منجذبه و حقائق نورانیّه و مطالع فیوضات رحمانیّه در ظلّ کلمه الهیّه محشور گردند
ای یار روحانی کاری کنید که عالم ظلمانیرا نورانی نمائید و نورانیتش بخلق و
خوی حقست انشاء الله کلّ موفق بآن گردند کتاب مبین را جناب یوسفخان
بامریکا بردند و علیک التّحیة و الثّناء ع

هُوَالْأَبْهَى

ای خادم احبّ الله، خادم احبّاء خادم جمال ابھی من احبّه خدم احبّائه این عبد را
منتها آرزو اینست که در خدمت دوستان جمال ابھی خادم صادق گردم و چاکر
موافق شب و روز دامن خدمت بر کمر زنم و از شجره وجود ثمر برم قامتی که
در خدمت دوستان خمیده نگردد خشب مسنده است و قدیکه در تحمّل مشقت
یاران منحنی نشود اعجاز نخل خاویه است پس خوشا بحال تو که متحمّل خدمات

ص ۸۰

دوستانی و بنده حلقه بگوش یاران این سلطنت کونین است و عزّت دارین ع

هُو الله

ای خسته تیر جفا در سبیل الهی، جمال قدیم در پنجه ستم هر لئیم و زنیم گرفتار
گشت تو که عبد منیب هستی باید در بلایا شریک و سهمی باشی لهذا قطره‌ئی
از آن صهباء در کام تو ریخت تا نشئه مدام یابی و ناکام نگردی زنده شوی و آزاده
سرمست گردی و تر و تازه پس گوارا باد آن طعام لذیذ و جدی حنید یعنی
تازیان‌های تر و تازه و نُوشت باد آن جام عزیز یعنی صدمات بی اندازه
قسم بروی و خوی او که اگر بدانی که چه چوب فرخنده و مبارکی بود آن تازیان
هر آینه هر روز آرزو مینمودی و چنان اشتهای صافی پیدا مینمودی که ربّ
زدنی میگفتی و ابیت عند ربّی و هو یطعمنی و یسقین بر زبان میراندی و
البهآ علیک و علی کلّ من ابتلی فی سبیل الله و اضطهد فی محبّه الله ع

هُو الله

ای خیاط، رشته مریمی بدست آرزو زخم آفاق را رفونما قمیص یوسفی بدوز
تا نفحات قدسش مشام پیرکنعان را معطر فرماید و ردای ممتاز برازنده برهیکل
خویش بدوز تا ذیلش خطای یاران را بپوشاند و جناب آقا محمد حسن عارفرا تحیت برسان و بگو
نشان عاشق آن باشد که سردش بینی از دوزخ نشان عارف آن باشد که خشکش یابی از دریا

دیگر تو ملاحظه فرما که عارف چگونه باید از بحر الهی مغترف گردد تا عارف غارف شود و عليك التَّحِيَّةُ وَ الثَّنَاءُ عع

هُوَ اللهُ

ای درویش عوض، جان در ره جانان بباز ولی عوض مطلب زیرا مخالف روش عاشقان و رأی منجذبانست از خدا میطلبیم که در عوض رضای احبای الهی باشد زیرا رضای احبای الهی رضای حقست و البهَاءُ عليك عع

هُوَ اللهُ

ای دو بنده الهی، نامه شما اثر خامه محبت الله بود سبب سرور دلها گردید هر رایحه را تأثیر ساعتی و تعطیر در نفسی مگر رایحه محبت آندلبر رحمانی تأثیر جاودانی دارد و مشامرا بنفحه ابدی معطر نماید در محضر احبای نامه شما گشودم و از عنوان تا پایان بنهایت دقت ملاحظه نمودم معانی روحانی بود و روح و ریحانی مبذول داشت که تأثیرش در جوارح و ارکان ظاهر شد اجازه حضور خواسته بودید فی الحقیقه مستحق احرام حرم مقصود هستید اما با وجود این ملاحظه حکمت نیز باید نمود و در آنسامان بخدمت پرداخت زیرا خدمت باستان مقدس یعنی نشر نفعات عین زیارتست و عبودیت دل و جان را طائف مطاف ملاً اعلی نماید اگر قریبت مکانی نه تشرف روحانی

حاصل شاعر عرب گفته یا زائری روضة المختار من مضر زرتم
جسوماً و زُرنا نحن ارواحا و عليكما التَّحِيَّةُ وَ الثَّنَاءُ عع

هُوَ الْاَبْهَى

ای دو بنده درگاه الهی، هر چند بجسم در محضر روحانیان حاضر نیستید و در

محفل ربّانان جالس نه ولی قسم باسم اعظم که کلّ دوستان در شبستان
دل و جان با رخی چون بدر تابان در جلوه چه که حقیقت شاخصه بصورت
اصلیه و سیرت روحیه و کمالات ایمانیه و نعوت عرفانیه در خلوتخانه
قلوب در جلوه و ظهور است پس مستبشر باشید و مبتهج که در این کور
رفیع بچنین فیض بدیع موفق گشتید و بشکرانه این نعمت عظمی ثابت
بر عهد و پیمان جمال ابهی گردید و بقوة الهیه نفوس ضعیفه را راسخ
گردانید چه که عنقریب جنود تزلزل هجوم نماید و اوراق شبها منتشر
گردد و نفاق هر ناعقی بلند شود یکی حسنا کتاب الله گوید دیگری بتأویل
محکّمات و ترویج متشابهاست پردازد و با نفسی چون ثلج نار موقده قلوب اولیا را
خاموش کند و موثیق عظیمه یوم الست را فراموش کند ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای دوبنده صادق جمال ابهی ، الحمد لله ناطقید و موافق و مانند نخل

ص ۸۳

باسق ثمره طیبه خدمت ببار آورده‌اید و در باغ الهی شجره مثمره گشته‌اید
یوم شنبه را مانند روز آدینه بتبلیغ امر الله مبارک و پر میمنت نموده‌اید
در خانه باب تبلیغ گشودید و گوی سبقت از میدان همت ربودید
در آستان حق بخادمی جمال مطلق مشهور گشتید و منظور نظر عنایت
شدید بشکرانه این موفقیّت در کمال شوق و گرمی هر یوم تبلیغ را مبارک و مانند روز
نوروز فیروز شمارید تا نور حقیقت جهان افروز گردد و علیک التّحیّة و الثّناء ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای دوبنده فرخنده اسم اعظم ، هر چند تا بحال نامه‌ئی مرقوم نگردید
ولی هر دم شما را تأییدی جدید خواستم و بدرگاه جمال مبارک عجز و لابه
نمودم و تضرّع و زاری کردم که شما را بفضل و جود خویش از بیگانه و خویش

ممتاز نماید و بر امر مستقیم و ثابت بدارد کأس عطا بخشد و فضل و موهبت
کبری مبذول فرماید این آرزوی عبدالبهاست امیدم چنانست
که بآن مؤید و موفق گردید الهی الهی انّ عبدک الجلیل و الحسن النبیل
قد اخلصا وجههما لوجهک الکریم و تبّتلا الی ملکوتک العظیم و خضعا
لسلطنتک بین العالمین و خشعا لأحبّائک المخلصین و اختارا البلاء

ص ۸۴

على العیش الرّغید فی سبیلک یا ربّی المجدید ربّ اجعلهما طائرین مرفرفین
فی هوآء محبّتک و شجرین مرتفعین فی حدیقة معرفتک انّک انت الکریم
انّک انت العظیم و انّک انت الوهّاب الرّحمن الرّحیم و علیک البهآء الأبهی ع

هُو الله

ای دو بنده مقرب درگاه کبریا، مکتوب ملاحظه گردید نفحات محبت الله
از گلشن معانی استشمام شد این چه نفحه معطرست که مشام روحانیانرا
معطر نماید و قلوب را روح و ریحان بخشد امروز اعظم امور روش و
سلوک ربّانیانست که مطابق وصایا و نصایح رحمانیست و تبلیغ امر الله
پس باید هر نفسی بجان و دل کوشد تا روش و سلوکی از او ظاهر گردد که سبب
عبرت و تنبه و تذکر غافلان شود و باین سبب کلمه توحید القا نماید
و نفوس محتجبه را بنور هدی هدایت فرماید امیدوارم که جمیع یاران
الهی باین امر عظیم قیام نمایند من نهایت محبت را بشما دارم و اشتیاق
ملاقات نیز بی پایانست ولی حال حکمت اقتضا ننماید و علیکم التّحیة و الثّناء ع

هُو الله

ای دو ثابت نابت، هر چند بلایا و محن از برای بشر عذاب گرانست ولی
چون جام لبریز در سبیل جانان شیرین و لذیذ فی الحقیقه صدمات

شدیده وارد ولی چون در راه خدا بود عین هُدی بود و سبب اعلاء
 کلمة الله هر چه بود گذشت ولی نتایج مقدّسه اش الی الابد باقی و برقرار
 از فضل و موهبت حضرت احدیّت امیدوارم که یاران الهی از محبّت جمال
 باقی بلایا را عطایا دانند و رزایا را موهبت کبری شمرند محنت را منحت
 دانند و زحمت را رحمت شمرند جمیع دوستانرا از قبل عبدالبهاء تحیّات
 مشتاقانه برسان و بگو ای یاران دمی نیاسائید و راحتی مجوئید و صبر و سکون
 میخواهید با کمال حکمت بتربیت من علی الأرض پردازید و بمحبّت و مهربانی
 و صفت رحمانی با عالمیان رفتار نمائید و کلّ را باین سبیل مستقیم هدایت
 کنید و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُو الله

ای دو جان پاک، ایزد دانا ایران را تاریک یافت و سزاوار الطاف بی پایان
 دید پس آفتاب جهان بالا پرتو انداخت و آفاق آن اقلیم را روشن و منیر
 فرمود پارسیان مظلومان که هزار سال بگوشه بینوائی خزیده و هزار بلای
 ناگهانی دیده و بمنتها درجه ناتوانی رسیده بودند چون کوكب آسمانی افق
 ایران را نورانی نمود انتعاش قلوب یافتند و وله و انجذاب دل و جان جستند
 ندای الهی نشئه صهبا بخشید و جهان جهان دیگر گردید و آهنگ بدیع

بمسمع روحانیان رسید حال الحمد لله آن بینوایان موهبت آسمانی یافتند
 و آن بیچارگان عزّت ابدی جستند و روز بروز در ترقّی و انتعاشند و دمبدم
 موفق ببخشایش ایزد متعال آن غبار و تاریکی زائل و الطاف حضرت پروردگار
 کامل جاننان خوش باد ع

هُو الأبھی

ای دوستان الهی و یاران حقیقی، جمال قدم و اسم اعظم از افق عالم بانوار
ساطع بر حقائق وجود از حیز غیب و شهود اشراق فرمود و جهان تاریک و
ظلمانی را بتجلیات رحمانی روشن و نورانی فرمود حقائق صافیۀ کینونات
لطیفه از فیض این تجلی چون نجوم بازغه در مشارق و مغارب مشرق و لائح
گشتند و هیاکل مقدّسه از رقد سکون و قرار بیدار شده در میدان جذب
و اشتها و در عرصه شوق و اشتعال مبعوث گشتند من جمله انوار شمس
چون از مطلع درخش درخشید و صیت ظهور اعظم بآن خطّه و دیار رسید
دانایان پر شور و شیدا شدند و عاقلان مجذوب و رسوا از شدت عشق
عاقلان دیوانه گشتند و عارفان از دل و جان بیگانه توانگران از سر
و سامان گذشتند و عالمان از مسند و محراب و منبر مستغنی شدند
نار محبت الله چنان شعله زد که آنچه غیر دوست بود از مغز و پوست بسوخت

ص ۸۷

و شمع پر انوار ظهور از جمیع جهات برافروخت حال چندیست که حرکت را
سکونیت و ظهور را بطونی و حال آنکه حال وقت شعله افروزیست
و هنگام آه جهان سوزی این چند روز که از حیات باقی باید سراجی روشن
نمود و گلشنی بیاراست عنقریب میگردد و افسردگان را حسرت است ع

الله ابھی

ای دوستان جمال ابھی، وقت عصر است و ریح شمال در شدت هبوب
چون صرصر و جمعی در محضر و این عبد مشغول بیاد یاران قدیم و یاوران
هر بنده ربّ عظیم ملاحظه فرمائید که هیچ مانعی از یاد رویتان مانع نه
و هیچ مجبری حائل نیست پس معلوم و واضح گشت که چون انسان
بصمیم دل و جان توجّه بامری نماید سدّ سکندر حائل نگردد و سیف
شاهر عدوّ صائل مانع نشود الیوم جمال قدم از ملکوت غیب و جبروت
لاریب احبّای خویش را خطاب میفرماید که ای دوستان دیرین وقت آنست

که قدم را ثابت و راسخ نمائید و بقوت تمام بحفظ عهد و میثاق پردازید
و حصن حصین پیمان را از هجوم اهل رجوم محافظه کنید کمر خدمت
امر الله بر بندید و در سبیل الهی جانفشانی کنید ای فرخنده رخی که بخون
شهادت گلگون گردد و ای مبارک گردنی که در سبیلش اسیر زنجیر شود

ص ۸۸

نهایت آمال این عبد آستان جمال ابهی جانفشانی در میدان قربانی و
البهَاء علی کلّ من انفق روحه و سرع الی مشهد الفدا فی سبیل الله ع

هُو الأبهی الأبهی

ای دوستان حضرت رحمن، در این احیان در روزنامه‌های اخبار متوارد
و متواتر که ژاپونرا با چینیان جنگ و ستیز است و از این گیر و دار در خاور
زمین رسم رستخیز لشکر و سپاهست که جوق جوق چون سیل میاهست
میدان رزمست که جولانگاه جنود پر عزمست آتش جنگ است که شعله
توپ و تفنگ است نیران حروبست که نائره جحیم کروپست سفائن
اژدر مثالست که در هجوم و جدال است بنیاد حصونست که بر باد و مدفونست
قلاع متین است که مساوی قعر زمین است افواج چون امواجست که در
دریای هلاک غرق و نابود از مرگ بی علاج اجسام کشتگانست که در خاک
و خون غلطانست نهر دماء است که جاری و پر جریانست بنیان انسانست
که مه‌دوم و ویرانست اطفال صغیر است که یتیم و اسیر است پیران
سالخورده است که آلوده بخون و آزرده است گروه بیوه زنانست که سرگشته
و سرگردانست قراء معموره است که خراب و مطموره است مدائن
عظیمست که معرض ریح صرصر عقیم است قصور است که خرابه قبور است

ص ۸۹

اقلیمی بکلی خراب و دمار شد و کشوری نابود و بی آثار گشت مملکتی زیر و زبر شد

و ملتی بی‌پا و سرگشت ثمره و نتیجهٔ جمیع این زلازل و طوفان که بر بنیان انسان وارد آنکه ژاپون غالب گشت و چینی خائب و این عبارت از وهمی چون سراب بیابان و عکسی چون صورتسمه در آب روان چه که این گونه ظفر بی‌پا و بی‌بنیان و چون بدقت نظر و حدت بصر ملاحظه نمائی فتوح و ظفر بر دو قسمست یکی فتوحات روحانیه که در اقلیم قلوب واقع و با لشکر نجات مهاجم و چون جنود حقائق و معانی هجوم آرد و سپاه نفس و هوی و شیاطین غفلت و عمی طرد و رجوم گردد مدائن دلها فتح شود و قلاع قلوب مسخر گردد و دیگری فتوحات جسمانیه است که اقلیم و کشور محو و نابود گردد و جمعیت بشر معدوم و مفقود شود آباد ویران گردد زندگان اموات شود عدل و داد مبدل بظلم و عدوان گردد و راحت و آسایش زائل و جهان آفرینش متزلزل و خائب شود تفاوت میان این دو فتح و ظفر اینست که فتوحات روحانیه چون استیلاء آفتابست که خاور و باختر را بتیغ شعاع فتح و آفاق و کشور را بحرارت فیض مسخر میفرماید و فتوحات جسمانیه چون احاطهٔ ظلّ و تسخیر ظلامست که محیط شرق و غرب و مستولی بر ایامست و همچنین ظفر لشکر روحپرور چون استیلاء ارواح بر اجسام است و تسخیر اجسام چون ظفر و نصرت موت

ص ۹۰

بر اجساد و ابدان آن حیات جاودان بخشد و این موت بی‌پایان آن طراوت و لطافت عنایت کند و این جمودت و بطالت آن فیض بی‌پایان مبدول دارد و این تعب بیکران پس ای احبّای الهی از خدا بخواهید که غضنفر میدان قلوب باشید و صفدر صفوف کروب سالار سپاه معانی باشید و سردار لشکر حقائق رحمانی شهسوار مضمار علوم باشید و هژیران حقائق و غیاض حیّ قیوم اینست فضل عظیم و لطف ربّ کریم که نمونهٔ و آنک لعلی خلق عظیمست از عنایات و مواهب جمال قدم امیدواریم که دوستان حقیقی باین موهبت عظمی موفق و مؤید گردند و البهآء علیکم و علی کلّ من فتح مدائن القلوب بجنود نفحات الله ع

هُوَ اللهُ

ای دوستان حقیقی، هر دم باستان جمال قدم لسان بشکرانه گشایم تا کلّ در عبودیت آستان مقدّس شریک و سهم و با بهره و نصیب گردیم این گمنام را لیاقت و استحقاقی نه ولی فضل عمیم شامل و مفاد یختصّ برحمته من یشاء کامل ذره را چه استعداد که مورد فیض آفتاب گردد و صعوه را چه اقتدار که باوج عقاب پرواز نماید گیاه خشگی را چه لیاقت که درین گلستان طراوت و لطافت یابد و شجره پر برگ و بار گردد لکن فیض ربّ

ص ۹۱

جلیل عظیمست و فضل ربّ قدیم چون بحر محیط لهذا شب و روز باید بجوشیم و بکوشیم که شاید بشکرانه الطاف خداوند یگانه دم زنیم و جهان را باین فیض موفور همدم نمائیم الحمد لله احبای همدان همه دانند فی الحقیقه جویبار محبتّ الله را سروروانند و خیابان معرفه الله را طراحی گلهای معانی نمایند صبورند و غیورانی فراغت ندارند از آن مقرّسیر سلطنت قدیمه ایران خبرهای خوش میرسد و از حدائق قلوب نسائم معطری بمشام آید امید چنین است که روز بروز روشنتر گردد و ترقیّات خارق العاده نماید و علیکم البهاء الأبھی عبدالبهاء عبّاس

هُوَ اللهُ

ای دوستان حقیقی، شب و روز بذکر آن یاران الهی مشغولم و بیاد آن مشتاقان معنوی مألوف از حیّ قدیر امیدوارم که هر یک در این گلشن الهی نازنین گل سوری سرخ معطری گردید و درخت باروری شوید و میوه تر بخشید و شکوفه معنبری بنمائید ربّ آید هؤلّاء العباد ع

امة الله ورقه زکیه طیبه والده را از قبل این آواره بادیه محبتّ الله ابدع اذکار ابلاغ دارید

هُوَ الْأَبْهَى

ای دوستان رحمانی، این خاکدان فانی منزل جعدان بی وفاست و
آشیان خفاشان نابینا ظلمتکده تاریک است و آشکده نار نفی و نفاق

ص ۹۲

هر دور و نزدیک شرابش سرابست و عذیش عذاب شهدهش زهر است
و مهرش قهر گشایش ضیق است و بخشایشش بخل بر اهل توفیق سریر
شهریاریش لحد ضریحست و تخت کامرانیش سنگ سخت کریه نجومش
رجومست و قصورش قبور نورش ظلماتست و سرورش سكرات پس جمال
قدم و اسم اعظم روحی لترات اقدام احبائه الفدا در این جهان تأسیس
بنیان جاودانی بجهت احبای خویش فرمود و در این عالم ترابی مدارج
و معارج صعود بملکوت الهی نصیب فرمود و از این روزنه صغیر ابواب فلک اثر
بگشود تا این طیور بال و پر آلوده بآب و گل را باوج عزت قدیمه پرواز دهد
و این نفوس پژمرده را بروح حیات ابدیه زنده فرماید صغیری از ملاً اعلی زد
شور و نشور در جوق طیور افتاد برخی بقوت آن صغیر تا ملکوت ربّ قدیر پرواز
نمودند و بعضی بالی گشودند و پری زدند ولی بوبال ملال و کلال مبتلا
گشتند و برخی بکلی جناح را در طین ضلال غرق نمودند پس ای طیور حدیقه
وفا شهپر تقدیس بگشائید و بقوت این صغیر تا ملکوت ابهی پرواز نمائید و البهَاء
علیکم یا احبباء الرحمن ع

هُوَ اللَّهُ

ای دوستان روحانی این عبد، هر چند در تقریر و تحریر قصور و فتور پدید است

ص ۹۳

ولی این تقصیر از شغل کثیر و هجوم افکار در این یوم عسیر است فراغتی نیست

تا بکتابت پردازم آسایشی نه تا بستایش یاران اوقات بگذرانم و باید بشرق و غرب مخابره نمایم و با هر فردی از یاران مکاتبه کنم چه قدر مشکلت با وجود این محض محبت بیاران دیرین بترقیم این نامه مشکین پرداختم نامه مگوگلشن است زیرا نفحات معطر محبت باحباء الله از آن در اهتزاز است و هر محرم راز گواهی باین عجز و نیاز میدهد ای دوستان مظلوم آفاق بهر یک از شما عنایتی داشت تا نهایت ایام صعود هر دم از احبای نجف آباد ذکری میفرمود و اظهار الطاف مینمود شما بشکرانه چنین موهبتی باید حُسن خدمت بنمائید و بمنتهای استقامت روش و سلوک بنمائید که سبب تنبه غافلان گردد و علت بیداری خفتگان شود و علیکم التَّحِيَّةُ وَالثَّنَاءُ ع

هُوَ اللهُ

ای دوست حقیقی، خوب تدبیری نمودی حضرت افنان سدره مبارکه را واسطه کردی تا حتماً بتحریر این نامه پردازم ای رفیق تدبیر اینست و ما دون آن تزویر در قرآن میفرماید و المدبرات امرأ یعنی باید در کار اتقان کرد یعنی اگر انسان جستجوی واسطه نماید باید تشبث بذیل واسطه عظمی نمود حال حضرت افنان سدره مبارکه واسطه عظیمه هستند و من هم مجبور بر تحریر این رقیمه

ص ۹۴

لکن ما هر دو باختیم و شما بردید زیرا جناب افنان اگر وساطت بجهت شما نبود وساطت خویش میفرمودند و من نیز فرصت کم و بیش نداشتم حال حسابش را بکن فراموش منما امیدوارم که جمیع در این میدان جانبازی گوی برائیم و در عبودیت آستان مقدس از یکدیگر سبقت و پیشی گیریم حضرت افنان عبد فائق و شما بنده صادق و این عبد چاکر لاحق آنوقت از برای همه بُرد است و ما سوای آن جمیع پاکبخت و علیک التَّحِيَّةُ وَالثَّنَاءُ ع

هُوَ اللهُ

ای دو شمع محبت الله، در کشور مصر در وقت عصر اوقات خویش را بتحریر حصر نمودم تا بیاد یاران پردازم و بذکر یاران مهربان مشغول گردم و تشویق و تحریص بر آنچه باید و شاید کنم امروز ایران بلکه خاوران و باختران استعداد عجیبی حاصل نموده که استماع ندای حضرت رحمن نماید گوشها باز شده و جانها طالب شنیدن راز دیده‌ها آرزوی مشاهده انوار نماید و دلها تمنای اطلاع اسرار کند میدان وسیع است و حرکت تقدّم شدید و سریع وقت آن است که یاران از هر فکری فراغت یابند و بهدایت طالبان و دلالت گمگشتگان پردازند اگر چنین کنند پرتو نور مبین در اندک مدتی روی زمین را روشن و منیر گرداند اینست آرزوی هر یار باوفا و منتهی جهد شخص شنوا و گویا و بینا

ص ۹۵

جمیع اهل و منتسبان را تکبیر ابدع ابهی ابلاغ دارید و علیکما البهآء الأبهی ع

هُو الأبهی

ای دو شمع مشتعل، جهدی کنید تا از نار موقده در شجره مبارکه اقتباس شعله نمائید یعنی قلب را چنان بآتش عشق جمال ابهی برافروزید که شعله اش جهانگیر گردد و حرارتش بفلک اثر رسد نورش ساطع شود و شعاعش لامع تا طالبان چون پروانه حول شمع پرواز نمایند و اقتباس نور عرفان کنند ع

هُو الأبهی

ای دو نفس زکیه، تا توانید در خدمت آستان احدیت حضرت مقدسه بکوشید و چون عبدالبهآء بعبودیت آستان جمال ابهی قیام نمائید تا سرور اهل توحید گردید و رهبر قافله دیار رب فرید از جام صهباء الهی سرمست شوید و از فیض نامتناهی مستفیض دست بذیل جمال قدم زنید و توکل بر آن قوی قدر بی مانند کنید و شب و روز را ببشارت الهیه نوروز نمائید ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای رئیس عزیز، اهل فنون بر آنند که هیچ ماده‌ئی مانند سیّالۀ برقیّه در کرهٔ ارض سریع السیر و الحركة نیست و قوّتش شدید است اما از سرعت و قوّت سیّالۀ الهیّه خبر ندارند سیر و حرکت آن سیّاله را مدّت لازم

ص ۹۶

اما سیل و حرکت این سیّاله ابداً بوقت و زمان مرهون نه از ملاً ادنی بدون طرفه العین بملاً اعلی رسد و از ملاً اعلی فوراً بملاً ادنی واصل گردد سیمش معرفت الله است و اجزایش محبت الله قوّت و نفوذش اکوان را بحرکت آرد و تأثیرش تا ابد الآباد استمرار جوید پس ای رئیس یک سر سیم در مرکز قلب نصب نما و سر دیگر بملاً اعلی ممدود و موصول کن تا سیّالۀ الهام متمادياً حکمت رحمن بیان نماید و علیک التّحیّة والثناء ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای رفیق حقیقی، شاد باش شاد باش که در تحت خيام عزّت قدیمه منزل نمودی و بکھف هُدی و ملاذ ملاً اعلی پناه جستی در جنّت ابھی داخل شدی و از کأس عطاء ملیک اسماء و صفات نوشیدی و باستان عبودیّت عتبه مقدّسه پی بردی لهذا سرور آزادگانی و شهریار ملک جاودان و البهّاء علی اهل البهّاء ع

هُوَ اللَّهُ

ای روحانی من نورانی من ربّانی من، هر چند محن جسمانی مانند باران آسمانی متابعت بلکه مانند سیل کوهسار ولی یاد روی یاران مرکوز و منطبع در دل و جان این ایّام اریاح امتحان در اشتداد است و یاران

ص ۹۷

الهی بعضی مانند کوه گران در نهایت سکون و اطمینان و بعضی از ضعیفان در
 زاویهٔ خمول مخمود و پریشان الحمد لله احبای خراسان همیشه پر نشئه و
 شور بودند و همدم نغمه و سرور لهذا ما را چنان امید است که یک آهنگ
 جدیدی بلند نمایند و شور و وله بدیعی پدید نمایند و مانند چمن از
 گریهٔ ابر بهمن بخندند و بمثابهٔ گل و ریاحین در این گلشن نفحات قدس منتشر
 فرمایند و چون طیور اوج تقدیس در این ریاض الهی گلبانگی زنند و آهنگی بنوازند
 که اهل سرادق عزت را بوجد و وله آرند باری ای روحانی من وقت آنست
 که خورآسا خراسان را بانوار عرفان منور نمود و از هر گوشه و کنار نغمهٔ جانبخش
 یا بهآء الأبهی بلند کرد یاران بوجد و طرب آیند و غافلان بلرزه و تب مبتلا
 شوند و انی اغبر جبینی بتراب عتبه مقدسهٔ نورآء و ادعو بالتأیید للأحباء
 و وفود جنود الملاء الأعلى مدداً من الملكوت الأبهی للأصفياء فی نشر نفحات الله
 فی بسیطة الغبراء اللهم یا ربی الرحمن اظهر دینک المبین علی الأدیان و افتح
 علی القلوب ابواب العرفان و انزل فی الأئفدة السکینه و الأطمینان لینطقوا
 بثنائک بین الأقوام و ینشروا تعالیمک فی عالم الإنسان و یسلکوا فی السبیل
 و یصلوا الی ملکوتک الجلیل و یشفوا کلّ سقیم و علیل من کأس السلسبیل
 و ینشرح الصدور بسطوع آیات النور و تقرّ الأعین باکتشاف انوار الأسرار

ص ۹۸

السّاطعة من مشکاة الظهور انک انت الکریم العزیز الملک الغفور ع

هو الأبهی

ای روی تو سوی حقّ، چه خوش روی و خوشخوی و مبارک و فرخنده مهر
 جوی بودی که بکوی جمال ابهی راه یافتی و بر منزل جانان پی بردی این
 از فضل و الطاف بیکران حضرت یزدان بود و الآمن و تو دوی بی نوا کجا و این
 فضل و عطا کجا محض لطف و احسان است که مثل منی و مثل توئی دو بینوا
 دوی بی سر و پا دو مسکین دو فقیر دوی بی سامان را در درگاه خویش قبول فرموده

واطربا من هذا واسرورا من ذلك عع

هُو الله

ای زائر تربت پاک، الحمد لله هیکل وجود را بخلعت موهبت کبری آراستی و تاجی از هدایت عظمی بر سر نهادی و جبین را بنور محبت نور مبین روشن نمودی و مشامرا برائحه جنت ابهی معطر فرمودی و بزیارت مطاف کروییان موفق شدی حال که مراجعت مینمائی باید بنهایت فرح و مسرت عودت کنی و پاک یزدان را بستائی و زبان بشکرانه بگشائی که موفق بچنین موهبتی گردیدی و جمیع یارانرا از قبل عبدالبهاء تحیت ابدع ابهی برسان ۹ محرم ۱۳۳۸ عبدالبهاء عباس

ص ۹۹

هُو الله

ای زائر مشکین نفس، حمد کن خدا را که بزیارت تراب مقدس فائز شدی و خاک آستانرا کحل البصر دیدگان نمودی فرح و سرور یافتی و بملکوت نور مرور کردی قدر این فیض و فوز بدان و خوض در این دریای بی پایان نما تا بئالی اسرار که در قعر این بحار مستور و مکنونست پی بری از خدا خواهم نتایج و آثار تشرف بروضه مقدسه ظاهر و آشکار گردد و در آن اقلیم نفحات جنة النعیم وزد و نسیم موهبت از مهبت عنایت مرور کند و یارانرا سراپا حله سرور بپوشاند و سبب این حظ موفور تو باشی و علیک البهء الأبهی عع

هُو الأبهی

ای زین العارفين، عابد بسیار و زاهد بیشمار و اما بعرقان الهی کم کسی هوشیار یکی شب و روز در رکوع و سجود و دیگری در زاویه ورع و زهد مخمود دیگری در چاه طبیعت غافل از ماه اوج حقیقت دیگری در ریاض علم ریاضی سائح و مشغول و غافل از نور احدیت و جلوه هویت جمیع اینها بغایت ممدوح و

مقبول با وجود عرفان حقّ چه که آن اصل اصول و مفتاح ابواب هر فنون ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ساعی در خدمات امرالله، مساعی آن مشتعل بنار موقده ربّانیّه محمود

ص ۱۰۰

و مشکور و خدمت ممدوحه آنجناب مقبول و مشهود و مشهور از اعظم مواهب الهیه در حقایق انسانیّه شئون لامعه و سنوحات ساطعه که آیات مدله بر حقیقت جامعه بوده حال آن منجذب بنفحات الله واسطه نشر فوحات محبت الله و رابطه قلوب احباء الله هستند و بشیر قمیص یوسف ذکر و معرفت الله گشتند نسائم انعطافات و انجذابات را از حدائق قلوب بریاض نفوس واصل فرموده و میفرمایند و مشامها را معطر مینمایند پس بشکرانه این عنایت که از توفیق ربّ عزّت است زبان را بمحامد و نعوت جمال ابهی روحی لأحبائه الفدا بگشا تا تأیید دوام و استمرار احسان فرماید و البهآء علیک ع

هُوَ اللَّهُ

ای سالخورده سبیل الهی، شکرکن خدا را که موی سیاه در این راه مانند سیم سفید شد و مشک ختا عنبر سارا گردید ایام در وجد و طرب و عشق و وله گذشت و مدّت حیات در عشق دلبر آفاق منقضی شد اگر سلطنت سریر بود عاقبت ذلت خاک حقیر بود ولی الحمدلله تو موفق بزندگانئی شدی که عاقبتش شادمانی و کامرانست و عزّت ابدیه در جهان الهی جمیع ملوک غبطه مقام تو خواهند خورد و رشک عزّت تو خواهند برد زیرا تاج هدایت کبری بر سر نهادی که جواهر زواهرش بر قرون و اعصار پرتو اندازد و علیک

ص ۱۰۱

البهآء الأبهی عبدالبهآء عبّاس

هُوَ الْأَبْهَى

ای سرگشته دشت محبت الله، از معین حیوان نوشیدی و از شهد عرفان
جمال رحمن چشیدی و بمنزلگاه محبوب بیهمتا رسیدی و از فجر محبت الله
چون صبح روشن دمیدی در ظل کلمه الهیه محشور شدی و در عرصه شهود
بنور محمود درخشیدی بشکرانه این موهبت باید جان و جانرا فدای جمال
رحمن نمائی و سر و گردنرا قربان دلبر مهربان در نشر نفعات الله بکوشی و
چون دریای پر جوش بخروش آئی و چون صبح صادق از افق مشارق و مغارب
طالع گردی ای جناب حیدر حیدر اسمی از اسماء غضنفر است پس چون
هزبر بیشه وفا در غابات آن تلال و جبال نعرهئی بزن تا آن صوت عظیم اسد
عرین بغیاض و ریاض ملکوت مبین رسد و جنود ملاً اعلی مدد نماید
و قبیل ملاًئکه مقرّین نصرت فرماید هر شغلی و همی عاقبت خسران
مبین مگر این شأن عظیم و امر کریم که افق وجود بان منور است و از رائحه
طیبه اش ارجاء عالم معطر و البهآء علی اهل البهآء ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای سرگشته کوه و بیابان، احرام کعبه مقصود برستی و اصنام نفس و هوا

ص ۱۰۲

شکستی و از قید راحت و آسایش رستی عازم کوی یار مهربان شدی
سدی حائل شد و حوادثی مانع گشت مأمور برجوع شدید مایوس مشو
محزون مشو مسرور باش زیرا اجر موفور محتوم است و موهبت زائرین
مقرّر و مقدور امیدوارم که بفضل حق در وقت رجوع بموطن معلوم
شعله ات بیشتر گردد و نار محبتت افروخته تر شود زبان بشنای جمال
قدم بگشائی و از فضل حق طوبی لی ثم طوبی لی فریاد برآری و علیک التّحیّة والتّنآء ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای سرگشته کوی الهی، در این بیابان بی پایان سرگشته و سرگردان شو
و در این سرمنزل اهل عرفان مسکن و مأوی جو از سرچشمه یقین
ماء معین بنوش و از این شجره یقین ثمره علیین اقتطاف کن باب فیض
مفتوحست و بشارات ملکوت غیب متتابع و مترادف چون بساحل بحر حیات
رسیدی دامنی از اصداف لئالی عنایت پرکن تا آن جواهرزواهر در اکالیل وجود
باهر گردد و البهَاء علیک و علی کلّ ثابت علی الميثاق ع ع سلیل آن
حبيب را بابدع ادکار و تکبیر اعظم ابهی مکبریم ع ع

هُوَ الْقَيُّومُ

ای سرگشته کوی او، اسم اعظم و جمال قدم تجلی بر آفاق امم فرمود و از این

ص ۱۰۳

اشراق ملکوت وجود روشن و منیر گشت و ارض غبراء غبطه فلک اثیر شد
برخی حقیقت صافیه داشتند مستنبأ از این فیوضات کلیه شدند و چون بلور
نورانی حرارت شمس چنان در کینوننتشان تأثیر نمود که حرارت اثیر یافت و
بعضی عکسی و شعاعی نصیب داشت و گروهی بکلی محروم حمد خدا را که تو
از این فیض نصیب و فیر داشتی و از این کوثر عنایت قدحی لبریز ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای سرگشته کوی دوست، تا کی دم فرو بسته دلخسته نشینی و بوجد و طرب
نیائی و زخم خویش را مرهم ننهی جام لبریز پیمانۀ عشق در کام طالبان نریزی
و در محفل عزیز مصر الهی مشک و عنبر نبیزی فریاد بر نیاری نعره نرنی و اطربا
نگوئی و اشوقا بلند نکنی فرصت از دست رود و سجال حیات منظوی شود
منشور موهبت ملفوف گردد و آه و حسرت باقی ماند ای بنده بها الحمد لله
اکلیلی از ملکوت جلیل بر سر یارانست و کامرانی آن جهان سریر سلطنت ابدیه

دوستان دیگر چه موهبتی اعظم از آن قدرش بدان و عليك التحيّة والثناء ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای سرمست جام عنایت، فی الحقیقه آنچه گله نمائید حتی اگر شکایت فرمائید
حقّ با شماست زیرا نظر ببحور محبت رحمانیه که در هویت قلب مواجست

ص ۱۰۴

باید هر ماهی بلکه هر هفته بلکه هر روزی استغفر الله هر دمى باحبای الهی کتاب
مبینی نگاشت و صحف عظیمی مرقوم نمود زیرا اشتغال بذكر احبّاء الله انجذاب
بنفحات الله است و استشمام رائحه محبت الله آرزوی دل و جان قسم بجمال
قدم روحی لأحبّائه الفدا که چون ذکر دوستان در انجمن یاران شود جان بروح
و ریحان آید و چون خامه گرفته و بتحریر خلق و خوی احبّاء رحمن پردازم مشام
روح معطر گردد پس واضح و مبرهن است که راحت و مسرت بلکه فرح روحانی
و شادمانی وجدانی در ذکر و فکر یاران الهیست و این منتهی آمال قلوب رحمانی
ولی چه نگارم که دستی از دور بر آتش داری نمیدانی که امواج مشاغل عظیمه
از هر جهت چگونه بلند و مرتفع است و دقیقه‌ئی فراغت محال و ممتنع اگر حاضر
بودید ملاحظه میفرمودید که بچه درجه محبت قلبیه این عبد نسبت بدوستان
متین و محکم است که با وجود جمیع این مشاغل شب و روز بذكر احبّای حقیقی
مشغولم هیچ مانعی مانع نه و هیچ حاجزی حائل نیست علی الخصوص یوم تشرّف
بروضه مبارکه و فوز بزیارت عتبه مقدسه جمیع دوستان را در محفل قلب
حاضر نموده زیارت تلاوت میشود الهی الهی هؤلاء عباد ترکوا کلّ ذیل و تعلّقوا
بذیل رداء کبریائک و ولّوا وجوههم عن کلّ شطر و توجّهوا الی وجه رحمانیتک
و قطعوا الآمال عن کلّ الأبواب و قصدوا باب رحمتک ای ربّ آنسهم

ص ۱۰۵

فی وحشتهم و جالسهم فی وحدتهم و نور ابصارهم بمشاهده جنود تأییدک النّازلة

من ملکوتک الأبهی و اشرح افئدتهم بسطوع انوار تقدیسک علیهم من ملئک
الأعلى و ثبت اقدمهم علی دینک العظیم و اهدهم علی الاستضاءة من نورک
المبین و احفظهم فی حصنک الحصین و قصرک المشید و اجعلهم آیات التوحید
الدالة علیک و ریایات التجرید الخافقة بنسائم القدس بین یدیک و اجعلهم
سُرُجا ساطعة بانوارک و نجومًا بازغة فی آفاقک و کواکب لامعة فی سماءک و
طیورًا صادحة فی ریاضک و حیثانًا سابحة فی حیاضک ای رب اخذتهم الرجفة
فی مصیبتک و احاطتهم الحسرة فی رزیتک و تسعرت نیران الحرمان فی قلوبهم
و نفذت سهام الهجران فی صدورهم و احترقت منهم الفؤاد و تفتت منهم
الأکباد ارحمهم برحمانیتک و اشفق علیهم بفضلک و وهابیتک و احرسهم من
سهام الشبهات و حجبات الأشارات و اجعلهم کالجبال الراسیات فی عهدک
القديم و میثاقک الغلیظ لئلا تزلزلهم العواصف و الأعاصیر و تحرکهم القواصف
و الزوابع الهابئة من شطر قلوب المسرفین ثم انزل علیهم کل خیر قدرته للمقربین
و خصصت به المخلصین و اجعلهم یدعون باسمک و ینادون بظهورک و
ینشرون انفاس طیب ثنائک انک انت القوی القدير ع

ص ۱۰۶

هو

ای سرور وفا پرور روحانی و ای مهرجوی کامور رحمانی ، ای جای تو خالی
ای جای تو خالی در محفل انسیم در محضر قدسیم هم ساکن فردوسیم ای جای
تو خالی ای جای تو خالی در گلشن اسراریم در گلبن ازهاریم در مکمن انواریم
ای جای تو خالی ای جای تو خالی در خلوتگه رازیم با دلبر دمسازیم با ناز و
نیازیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی در جنت مأوائیم در مسجد اقصائیم
در یثرب و بطحائیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی در خلوت لاهوتیم
در فسحت ملکوتیم بیزار ز ناسوتیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی در
ساحل دریائیم در سینۀ سینائیم در بقعۀ حمرائیم ای جای تو خالی ای
جای تو خالی در وادی ایمن پوئیم گلهای چمن بوئیم دیدار قدم جوئیم

ای جای تو خالی ای جای تو خالی در دشت صفائیم سرمست وفائیم
فارغ ز جفائیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی اگر چه مدّتی بود که بواسطه
خامه و مداد بیاد روی و خوی آن راحت جان و فؤاد نیفتادیم لکن در دل
و روح و روان شب و روز بذکر دیدارت و خلق و صفات مشغول و از حضرت
رحمن در حقّ آن حضرت تمنّای فضل و احسان مینمودم علی الخصوص
در ساحتی و حالتی بتحریر این عریضه پرداختم که حرفی به از کتابی بود و قطره‌ئی

ص ۱۰۷

به از دریائی مقصود اینست چنان گمان مفرمائید که آنی فارغ از یادم
و یا از دام محبّت آزادم اسیر زنجیر محبّت قدیم و الفت دیرینم از فضل و عنایت
یزدان پاک چنان امیدوارم که مشام مبارکت همواره بنفحات قدسش معطر
و دماغ جان بعیر عنایتش معنبر باشد تا در این یوم اعظم بموهبت کلیه
الهیّه که منتهای آمال مقربین و کروبین است فائز باشید باقی همیشه در
کهف حفظ و حمایت الهیّه محفوظ و مصون مانید جناب ناظر علیه
بهاء الله الأبھی ملاحظه نمایند

هُوَ اللهُ

ای سه برادر سه سراج جوان روحانی، گویند که نسر طائر آسمانی عبارت از
سه کوکب نورانیست حال آن اخوان ثلاثه انشاء الله هریک در
افق عبودیت جمال مبارک نجمی بازغند و کوکبی بارق و روز بروز روشنایشان
بیشتر گردد تا هریک چون ستاره سحری دلیل سطوع انوار صبح احدیت گردد
و شرق و غرب آن دیار را بنار محبّت الله مشتعل نماید و لیس هذا علی الله بعزیز ع

هُوَ الْأَبْهَى الْأَبْهَى

ای سلاله شخص خطیر راضی و مرضی، درگاه حضرت ربّ قدیر، وقت ضحی
و هنگام حرکت و اشتغال ناس بشئون نفس و هوئی ست هر کس بهوسی گرفتار

و هر شخصی در غرضی نمودار یکی در بحر منافع مستغرق و دیگری در مفازة

ص ۱۰۸

مکاسب مستهلک یکی راحت جان طلبد و دیگری مسرت وجدان نفسی
شهد و شکر جوید و کسی عود و عنبر بر آتش مجمر خواهد یکی در عیش و عشرتست
و دیگری در بند طیش و قید راحت یکی آرزوی اوج عزت نماید و دیگری
تمنای فوج نصرت و حمایت و این عبد در زاویه خمول نشسته و حضرت
زین المقربین علیه بهاء الله الابهی حاضر و بعضی از امراء عسکر این کشور
نیز موجود و بعضی از دوستان نیز داخل از جهتی با امراء عسکر در مکالمه
و مصاحبت و از جهتی با دوستان در مؤانست و از جهتی مشغول بتمشیت
مهام امور داخله و خارجه و از جهتی مشغول بتحریر این ورقه ملاحظه
کن دل چگونه بنار محبت احباء الله مشتعل است که جمیع این موانع مانع
نمیگردد و قلم بذکر دوستان و یاد یاران مشغولست و روح بنفحات محبتشان
پر روح و ریحان و انّ هذا لهو الفضل العظيم و اللطف المبين و الجود
الکثیر ای دوستان الهی وقت شوق و اهتزاز است و هنگام نغمه و
آواز دم یابشری و یابشری است و نفس یاطوبی و یاطوبی آن شعله
و جوش است و حین هوش و خروش پژمرده نمانید و افسرده نگردید
دمی نیاسائید و آنی راحت نکنید همیشه در پرواز باشید و مدام در عجز
و نیاز جمال مبارک را فراموش نکنید و الطاف بی پایانرا از خاطر مبرید

ص ۱۰۹

ملاحظه کنید که آن ذات مقدّس بجهت هدایت ما چه بلایا و محن
تحمل فرمود و چه رزایا در سرّ و علن بر نفس مبارک هموار نمود در فجر
ابداع بانوار مصیبت کبری طلوع فرمودند و در افق عالم انشاء پیرتو
رزیه عظمی ظهور نمودند چه که آنمصائب و بلایا هر چند بر نفس مقدّس
سخت و دشوار بود ولی سبب هدایت و نورانیت من فی الوجود گردید

و علّت حیات و زندگانی عالم غیب و شهود پس باید شب و روز این مصائب را بخاطر آریم و آن بلایا را یاد آوریم و آن عنایات را ذکر کنیم و بشکرانه آن الطاف بعهد و پیمان محکم تمسک جوئیم و ثابت و راسخ مانیم و بنشر نجات الله مشغول گردیم و در تعزیز امرش بکوشیم و در انتشار خُلق و خویش جهد نمائیم ای پروردگار این دوستان یاران تواند و این جمع عاشقان پریشان تو ملجئی جز پناه تو ندارند و مأمنی بغیر از بارگاه تو نجویند پس مدد فرما و عنایت و نصرت فرما و هدایت و بآنچه رضای خودت است دلالت کن و بر امرت مستقیم و استوار بدار بیچارگانیم آوارگانیم درماندگانیم افسردگانیم پژمردگانیم جانی بخش روانی بده دری بگشا گشایشی بنما سرو سامانی بخش دارو و درمانی بنما زخم را مرهمی کن و زهر را شکری نما ظلمات را انوار کن و زحمات را راحت آشکار جز تو نداریم جز تو ندانیم

ص ۱۱۰

جز تو نجوئیم جز نامت نگوئیم جز در بادیه محبت نیوئیم مرحمت فرما
عنایت کن هدایت بخش آنک انت القوی القدیر عع

هُوَ الْأَبْهَى الْأَبْهَى

ای سلیل آنشخص جلیل و حفید آن بزرگوار فرید، نامهات رسید و ناله زارت تأثیر شدید نمود چرا سرگشته و برگشته روزگاری استغفر الله آغشته بمحبت پروردگاری و سرشته طینت بموهبت آمرزگار جمال مبارک روحی لاحبائه الفدا نهایت عنایت را در حق جد بزرگوار داشته و در الواح مقدسه تمجید از او فرموده همواره بلسان مبارک منعوت و موصوف بود که آنشخص شهیر در قرن ثالث عشر هجری امیر اقلیم تدبیر بود و دبیر بيمثل و نظیر حتی در وقت ذکر او بشاشت از وجه مبارک ظاهر که این دلالت بر نهایت عنایت مینمود شکر کن که سراج او را روشن نمودی و سلاله او را شمع انجمن کردی در جنت ابهی لانه نمودی چگونه از آشیانه دوری و پرتوی از عزت ابدیه

بر سرداری چگونه در صحرای مذلتی. نامه‌های آنجناب از قبل و بعد جمیع ملاحظه گشت ولی جواب مشروط بوقت مرهون بود از فضل بدیع ربّ مجید امید است که آنچه آمال و آرزوی آن یار مهربان است میسر گردد و آنچه لازمه آنجناب است اینست که بخدمت امر پردازی ولو بسوزی و بگدازی تا کشت

ص ۱۱۱

آن بهشتی سرشت را آبیاری نمائی و باغ امید آن بزرگوار را پر طراوت و لطافت و اثمار بنمائی صلح و صلاح آفاق جو و دوستی و آشتی و ارتباط و اتحاد بهر اهل امکان طلب سبب سرور و حبور باش و علت حشر و نشور جام پیمان بدست گیر و از بزم الست خبر ده دام محبت الله در این بحر بی پایان بینداز و ماهیان حقیقت را بشست آر گلبانگ توحید بلند کن و آهنگ سروش ملاً اعلیٰ بشنوندای جمال ابهی را از ملکوت غیب استماع کن و بصوت تهلیل و تکبیر ملکوت وجود را بحرکت و نشاط آر چنین موهبتی از برایت میسر چرا خود را پریشان و مخدول و مکدر بینی از وجد و سرور پرواز کن و ببشارت ملکوت ابهی دمساز شو و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای سلیل حبیب قدیم و رفیق دیرین من، پدر بزرگوار در ایّام عراق بحضور نیر آفاق شتافت و مدّتی در ظلّ مبارک بود و با این عبد شب و روز انیس و مجالس فی الحقیقه از حیثیت اخلاق شهد آفاق بود در نهایت لطافت و حلاوت آنی مرا بی بشاشت نمیگذاشت دمبدم بهر وسیله‌ئی بود همدم و همنشین را مذاق شیرین و شکرین مینمود تا آنکه حکمت اقتضای مراجعت نمود رجوع بوطن کرد و از آنجا بطهران و از طهران بجهان بی پایان. آن سلیل

ص ۱۱۲

محترم را از برای من یادگار گذاشت الحمدلله خلف از عنصر جان و دل سلف

است نه آب و گل نسبت حقیقی است الولد سرّایه است از این جهت بسیار مسرورم مشعوفم خوشنودم که الحمدلله این نهال ثمره آنشجر بخشید و بطراوت و لطافت و حلاوت آن درخت فرخنده بخت جلوه نمود حال خدمات شما دمام در مدرسه تربیت در قلب اینعبد مذکور که الحمدلله بهمت شما مدرسه تربیت پرتو هدایت گرفته و روز بروز ترتیبی جدیدی مییابد امیدوارم که این مدرسه مغرس نهالهای بیهمال گلشن الهی گردد و مخرج نحاریر آفاق شود بسیار همت فرمائید چون بخدمت اطفال الهی مشغولید هر روز زیارت تربت مقدسه فی الحقیقه فائزید و علیک البهآء الابهی عع

هُو الله

ای سلیل سید مدینه تدبیر و انشاء و امیر اقلیم عقل و نُهی ، مدّتیست که با تو گفتگوئی ننمودم و از راز درون دم نزدم حال بغتةً بتحریر این نامه پرداختم زیرا روی و خوی تو بخاطر آمد و خدماتیکه در امر مینمائی از پیش نظر گذشت فی الحقیقه بجان و دل ثابتی و بتمام قوّت بامر خادم در رضای الهی شیوهئی نمانده که نزدی و در اعلامی کلمة الله تدبیری نبوده که ننمودی فی الحقیقه جدّ بزرگوار را سلیل جلیلی و خاندان آن سرور ابرار را شمعی منیر

ص ۱۱۳

بسیار مسرور از آنیم که آن دودمان بنیان متینی نهادند و بنیاد قصر مشیدی گذاردند که اعلیٰ غرفه اش بعنان آسمان میرسد و روح آنشخص بزرگوار در ملکوت ابهی افتخار مینماید چه نویسم که از خلوص نیت و فرط همت و پرستش حقیقت و عبودیت درگاه احدیت آن یار وفادار در نهایت روح و ریحانست و علیک البهآء الابهی عبدالبهآء عبّاس ۹ رمضان ۱۳۳۷

هُو الأبهی

ای سرهنگ با فرهنگ، آهنگ ملاً اعلیٰ نما و باهنگ ملکوت ابهی ترانه ئی

سازکن و چنگ و چغانهئی بنواز تا بر اسرار مکنون و سرّ مصون خداوند بیچون
پی بری و چشم گشوده عالم بالا تماشا کنی ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای سمیّ ذبیح الهی، در قرآن عظیم و کتاب مبین و فدیناه بذبح عظیم
وارد در این آیه مبارکه سرّ فدا مشروح و نور هدی مشهود چه که فدا و هدی
توأمند و قربان و ایمان یک بدن در دو پیرهن تا حقیقت فدا در کینونت
وجود تحقّق و ظهور نیابد انوار هدی از مطلع کبریاء و مشرق او ادنی نتابد
یعنی تا از نار موقده ربّانیّه شئون هالکة کونیّه نسوزد انوار ملکوت ابهی مشکاة
قلب و زجاجة روح را نیفرورد "نار عشقی برفروز و جمله هستیها بسوز

ص ۱۱۴

پس قدم بردار و اندر کوی عشاقان گذار" جسم را فدا نمودن آسان
لکن شئون منبعثه از حیّز وجود را که از لوازم ذاتی امکانست فدا نمودن مشکل
باری امیدواریم که ذبیح حقیقی گردی و فدای راه محبوب الهی و البهّاء علیک
و علی کلّ ثابت راسخ علی عهد الله و میثاقه عبدالبهّاء ع

هُوَ اللهُ

ای سهیم عبدالبهّاء در عبودیت آستان کبریاء، رِقّ منشور ملاحظه گردید
مضمون رحیق مختوم بود و معانی شهد و شکرین سرور روحانی رخ نمود
که الحمد لله آن دشت گلگشت روحانیان است و آن صحراء و کهسار گلزار
ربّانیان باری روح و ریحان چنان دل جان را بذکر اسماء یاران احاطه
نمود که با وجود صد هزار شواعل و مشاعل و غوائل و عدم فرصت تحریر
کلمه و حرف واحد خامه برداشته و از برای هر یک بالانفراد بموجب خواهش
شما و تحسین و تنسیب حضرت هدی نامه مخصوص نگاشته ملاحظه نمایند
که عبدالبهّاء چگونه بباده محبت بندگان جمال ابهی سرمست است از

فضل و عنایت حق امیدوارم که ابواب هدایت چنان گشوده و باز گردد
که جمیع ایرانیان در سایهٔ خیمهٔ رحمانیان
باقرب اوقات در آیند ع ع

ص ۱۱۵
هُوَ الْأَبْهَى

ای سیناء اشراق، خوشا بحال تو که محلّ تجلّی انوار محبّت الله گشتی و
مطلع سطوع اشعهٔ ذکر الله چه که بجان در نشر نفحات الله کوشیدی و
از کأس ثبوت بر عهد و میثاق الله نوشیدی در عشق الهی جامه و گریبان
دریدی و واله و شیدا در صحرای انجذاب دویدی و از غیر دوست بریدی
و بسر منزل مقصود رسیدی خوشا بحال تو خوشا بحال تو رویت در ملکوت
ابهی روشن باد قسم بجمال قدم روحی لتراب اقدام احبّائه فدا که الیوم
هر نفسی بر خدمت امر و هبوب نسائم رحمن بر قلوب قیام نماید جنود ملکوت
تقدیس حضرت احدیّت پیاپی هجوم نماید و رجوم صناید غفلت و جهل
گردد و البهّاء علیک عبدالبهّاء ع

هُوَ اللَّهُ

ای شریک و سهیم عبدالبهّاء در عبودیّت آستان کبریّاء، بیا دست بهم دهیم
و پا در این صراط بندگی نهیم و بآنچه سزاوار این امانت عظماست قیام
کنیم تا روی تابان کنیم و خوی رشک مشک موی
حور جنان اینست فضل بی پایان ع ع

ص ۱۱۶
هُوَ الْأَبْهَى

ای شاخ فرخنده و خجسته نهال حدیقهٔ رحمانیه، وقت عصر است با کمال ضعف
قلم برداشته و بیاد روی و خوی تو مشغولم ملاحظه فرما که نفحات انجذاب سدرهٔ

ربانیّه چگونه این مشت استخوانرا بحرکت و اهتزاز آورده که با کمال سُستی و فتور اصابع
بترقیم این نمیقه پرداخته خاطری بیاد افنان دوحه صمدانیّه در کمال روح و ریحان داریم
و در این حال بنهایت تضرّع و ابتهال از درگاه ذوالجلال استدعا مینمایم که موفق بخدمت
امر الله گردی و در این کور عظیم و دور جلیل مظهر فیوضات نامتناهی شوی و چنان قیام
نمائی که السن کائنات بستایش خدماتت ناطق گردد و بصرو وجود بمشاهده آثار انقطاع
و خلوصت منور شود و البهآء علیک ع ع مدّیست که از آنجناب مکتوبی نرسیده
البته در خصوص مکاتبه فتور مفرمائید و البهآء علیک و علی کلّ فرع ثبت علی الميثاق
و تمسک بالعروة الوثقی ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای شمع افروخته محبّت الله، در این عالم ترابی و خاکدان فانی جهدی کن
آیت باهره دوست معنوی گردی و رایت ظاهره مرتفعه الهی از مشرق وجود
با رخی روشن لائح گردی و در مطلع امکان با نوری چون پرتو انجم طالع شوی
چون ستاره صبحگاهی بدرخشی و چون نسیم صبا بر ریاض قلوب مرور نمائی
و چون باین مقام بلند اعلی فائز شوی و باین موهبت کبری مؤید گردی

ص ۱۱۷

در مطلع ابداع نور هدی شوی و در مشرق بقا لمعه ضیا گردی طوبی
لکلّ من فاز بهذا المقام الکریم و الفضل العظیم و النور المبین و البهآء علیک
و علی کلّ ثابت مستقیم و الحمد لله ربّ العالمین ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای شمع هدایت، هدایت محبّت جمال احدیّت است الحمد لله سراجش
در قلبت روشن و موهبت هدایت بسبیل ملکوت است الحمد لله قلبت
بأنفیض چون گلزار و چمن دستی از آستین برون آر و گنج روان در آفاق جهان
نثار کن زبان و بیانرا در ترویج دین الله و اعلاء کلمة الله بکار برتا چون سیف

صقيل تسخير اقاليم نمائی و مانند نسيم صبحگاهی دلهاي مشتاقانرا حیات
جدید بخشی و عليك التحيّة و الثناء ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای شیران بیشه توحید، خورشید آسمان ربّ مجید و نور وحید از افق
عالم بپرتوی جهان افروز دمید که فضای نامتناهی ملک و ملکوت را روشن
نمود و بسیط امکان را رشک گلزار و چمن کرد ابر بهمن بیارید و نسیم
بهاران بوزید و پرتو حقیقت بدمید و مژده وصل رسید و جمال مبارک
روحي لأحبّائه الفدا شاهد انجمن شد کشف غطاء فرمود هتک ستر

ص ۱۱۸

و حجاب کرد پرده برانداخت و کار جهانی بساخت علم مبین برافراخت
و ابواب علیین بگشاد با وجود این همه الطاف منجمدان محروم شدند
و محتجبان مغرور متکبران محزون شدند و مدعیان مغبون شما که
از آن بحر بی پایان نصیب بردید و از آن چشمه حیوان بهره گرفتید و تاج
فوز و فلاح بر سر نهادید و در جهان جانان سرفراز گشتید بشکرانه این
فضل و احسان بخدمت حضرت یزدان پردازید و تبلیغ امرش نمائید
تا در ملکوت ابھی سرور دو جهان گردید و البهَاء علیکم ع

هُوَ اللَّهُ

ای ضیاء، روشن باش تا بعالم انسانیت نورانیت ابدیت دهی و ظلمت
پراندوه بشریت را زائل کنی نور افق اعلی گردی و شعاع ساطع از ملکوت
ابھی و عليك التحيّة و الثناء ع

هُوَ اللَّهُ

ای ضیغم آجام رحمانی، نفوس بمنزله طیورند یک پرنده عقاب اوج عزتست

و یک طیر باز سفید شکار افکن و مرغی قمری مرغزار و چمن طیری کبک
کھسار و صحراء و لاله زار و دمن و خلق الله النفوس اطوارا ولی توضیغم
بیشة ذوالمنن باش و شکار افکن گرد تا در این میدان جولانی کنی و چوگانی زنی

ص ۱۱۹

و گوئی بر بانی ولی بحکمت مسطور در کتاب. آن دیار موطن حضرت مقصود
روحی و ذاتی و کینونتی لأحبائه الفداست و شماها هموطنان نیر آفاق
ملاحظه فرمائید که چه سزاوار است عع

هُوَ اللهُ

ای طائف کعبه عرفان، چندیست که در این صفحات در بقعه مبارکه
و اطراف آن و ماحول مسجد اقصی اقامت و زیارت و طواف و حرکت مینمائی
و بشرف مجاورت فائزی ولی حال وقت جانفشانی و زحمت و خدمت
است نه سکونت و راحت لهذا بصفحات ایران مراجعت نما و بوطن
مألوف معاودت کن و در سبیل ربّ رئوف بکوش تا بلکه بروش و رفتار
و خلق و خوی و گفتار و خضوع و خشوع و عجز و ابتهال سبب تذکّر و تبتل
و تنبه بعضی از نفوس گردی و آیت رحمت ربّ العزت گردی و سبب
هدایت شوی و این عبد در کمال رضایت از شما بنگارش این ورقه پرداخت
و علیک البهاء عع

هُوَ اللهُ

ای طالب حقّ، اگر عرفان الهی خواهی و شناسائی جوئی قلب را از غیر خدا
فارغ نما و بکلی منجذب محبوب حقیقی گرد و تجسّس و تحرّی از او نما بپراهمین

ص ۱۲۰

عقلی و نقلی مراجعت کن زیرا بپراهمین دلیل سبیل است و باین واسطه

قلب متوجّه بشمس حقیقت گردد و دل چون توجّه بآفتاب یافت چشم
بینا گردد و آفتاب را بنفس آفتاب شناسد آنوقت محتاج دلیل نماند
زیرا آفتاب غنیّ مطلقست و غنای مطلق محتاج بچیزی نیست از جمله
اشیا دلیلیست مثل تو ما مباش مانند پطرس شو امیدوارم که جسماً
و عقلاً و روحاً شفا یابی ع ع

هُوَ الْأُبْهَى

ای طالب عزّت و بزرگواری حقیقی در جهان الهی، بزرگواری در عالم عنصری
امر موهومیست و تصوّر مذمومی چه نهایت مراتب عزّت این جهان سلطنت
و جهانبانیست و شوکت و شهریاریست و حال آنکه چون بحقیقت نگری جسم
بیجانست و نقش بی روح و وجدان انعکاس بی اساس است و ظلال بی مآل
سرابست نه شراب نمایش است نه آب خلب است نه سحاب پس بزرگی و
عزّت قدیمه محصور در شئون رحمانی و دخول در ظلّ کلمه الهیست تا توانی
در این بحر بی پایان خوض کن و از این معین صافی یزدان بنوش و در سیل حضرت
جلیل بکوش تا بر سر تاج عزّت سرمدی نهی و بر سریر عظمت ابدی جالس شوی و از افق
امکان چون صبح نورانی طلوع نمائی و البهّاء علیک و علی کلّ من ثبت علی عهد الله
و میثاقه عبدالبهّاء ع

ص ۱۲۱

هُوَ الْأُبْهَى

ای طالب مشاهده انوار حقّ، در مشرق عالم آفتاب سپهر انور طالع گشت و
افق توحید را روشن فرمود مظاهر شرکی قیام نموده اند که انوار مبینش را پنهان
نمایند و برهان عظیمش را مستور از انظار بهار روحانیش را خریف و خزان کنند
و قوّه ملکوتیش را ضعیف و ناتوان شمع روشنش را خاموش نمایند و صفای
گلشنش را پرده پوش بحر بی کرانش را بیجوش و خروش نمایند و اوج آسمانش را
بی هاتف و سروش ابر بهمنش را از فیض باز دارند و فردوس اعظمش را از طراوت

و لطافت بیمنتهی ممنوع نمایند هیئات هیئات بس ما یعملون و باطل ما هم
یظنون قوه ناسوت با صولت لاهوتی چه تواند نمود و ظلمت امکانی با انوار
الهی چه تواند کرد از پیش تجربه شده است و البهآ علیک ع

هُو الله

ای طاهر مطهر من، نامه‌ئی که بجناب حاجی سید جواد مرقوم نموده بودید
ملاحظه گردید دلیل جلیل و برهان مبین بر ثبوت بر صراط مستقیم بود لهذا
امید چنین که در آن دیار آئینه انوار گردی و از پرتو شمس حقیقت آن کشور
منور گردد از روحانیت و نورانیت احبای الهی مرقوم نموده بودید که بتأسیس
محافل قیام نموده‌اند و بهدایت حابل و نابل پرداخته‌اند و بسیار سعی و کوشش

ص ۱۲۲

مینمایند این خبر سبب آسایش جان است و آرایش وجدان تا توانید
در تبلیغ سعی بلیغ نمائید تا یرلیغ موهبت کبری از دیوان ملاً اعلی صادر گردد
جناب آقا سید ابوطالب اذن حضور دارد و همچنین جناب آقا احمد و آقا
محمد قوموشائی و علیک و علیهم بهآ الله الأبھی ع

هُو الله

ای طاهر مطهر منور عبدالبهآ، مطمئن باش که آنی ترا فراموش ننمایم
و همیشه در خاطری و منظور ناظری و ملحوظ نظر عنایت خداوند قادر گمان منما که
در بادیة هجرانی و بیداء حرمان همیشه پیش منی و حاضر انجمنی و امین و مؤتمنی
بجان نزدیکی و بدل مونس یاران محفل از خدا میطلبم که ترا و جمیع آن یاران را
در پناه عهد و پیمان محفوظ و مصون دارد و علیک التّحیة و الثّناء ع

هُو الأبھی

ای طیب حبیب، شفاء جسمانی بگیاهی و معجوننی و خلاصه و دریاقی میسر

گردد و موقت است عاقبت بیمار از دار اکدار بیزار گردد و ناچار روزی بدار القرار پرواز کند ولی شفاء روحانی و صحت و عافیت وجدانی مطلوب و محبوب و منتهی آرزوی اصحاب قلوب زیرا شفاء ابدی است و بقای سرمدی و مزاح روح را علاج ماء طهور و کأس کان مزاجها کافور و فیض مجلی طور و تعالیم

ص ۱۲۳

ربّ غفور تا توانی خلق و خوی حقّ گیر و واله و شیدای روی او شو و در سر کوی او ماوی گزین و بوی دلجوی او بمشام آر و بسوی او نماز آرتا از جهان و جهانیان بی نیاز گردی و بعجز و ابتهال همراز و انباز عبدالبهاء شوی و علیک البهآ ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای طیب طاهر، اصل طهر و پاکی قلب را بماء منزل از سماء تجلی پاک و مقدّس نمودنت و این ماء لطیف نورانی کلمات الهیه است که چون موج عنایت از بحر اعظم برخاسته است و چون حقیقت کینونت را بزلال صافی معانی کلمات الهیه غسل دهی یعنی تخلّق باخلاق رحمانیه که در هویت آیات ربّانیه است نمائی هم طیب شوی و هم طاهر هم زاهر گردی هم باهر امیدواریم که چنین شوی و در جمیع اوقات در خاطر بوده و هستی جناب اخوی همیشه ذکر شما را در روضه مقدّسه نموده و بیاد شما افتاده و البهآ علیک عبدالبهآ ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای طیب قلوب احبّای الهی الیوم امراض شدیدة و علل و اسقام متنوّعه بر هیاکل روحیه و قلوب و ارواح نفوس بشریه مستولی شده است لهذا بعون و عنایت جمال قدم باید اطبّای حاذقه بدریاق فاروق اعظم معالجه نمایند و این طبیبان الهی باید گاه گاهی باطراف و نواحی نیز عبور و مرور نمایند

ص ۱۲۴

تا بقوت روح القدس تأیید الهی بیمارها و کورها و کرهای اطراف را شفا بخشند.
از قرار معلوم در نواحی قفقاز از جمله ایروان علیل مستعدّ معالجه و متمنای شفا
بسیار و آنجناب طبیب حاذق اگر ممکن بشود یک سفر بآنصفحات فرمائید
بسیار بجا و مقبول خواهد واقع شد و البهّاء علیک ع

هُو اللهُ

ای طیب طیب، اشعار بلیغانه ملاحظه گردید این سخن آهنگ روحانی بلبل
چمن بود هر چند در نهایت حلاوت بود ولی فصاحت و بلاغت آنست که
قصائدی در ستایش جمال قدم انشاء و انشاد گردد زیرا اسم اعظم وحده باید
ممدوح روحانیان باشد و مقصود عارفان و محبوب عاشقان من نهایت
محبت را بآن یار مهربان دارم و همیشه بیاد او هستم فی الحقیقه منجذبی و مشتعل
و ثابتی و راسخ و متذکری و مبتهل و متضرعی و متذلّل لهذا البتّه انواع الطاف
شامل گردد و آثار روح و ریحان لائح شود و کام دل و راحت جان در دو جهان
میسر گردد اگر چنانچه اسباب بجهت حضور و رجوع مهیا که بنهایت روح و ریحان
و رفاهیت تامّ مشرف بآستان شوی و سر بترت پاک نهی و درگاه حضرت
دوست را زیارت نمائی مأذونی جمیع احبّای الهی را از قبل عبدالبهّاء تحیّت و ثنا
و نهایت محبت و ولا ابلاغ نما در این کشور مصری هر صبح و عصری بافق ابهی

ص ۱۲۵

عجز و نیاز آرم و تضرّع و نماز کنم و یاران روحانی را تأییدی ربّانی طلبم و عزیزان
سمنانرا موهبت رحمان جویم و آن نفوس مبارکه را توفیق بر نشر نفعات خواهم
یقین است که رجای عبدالبهّاء در ساحت کبریا روا خواهد گشت و آن مرغان
گلشن هدایت و تدروان حدیقه حقیقت بنغمه و آهنگ آیند و ولوله و غلغلهئی
در این جهان افکنند و چنان ضجیجی بلند نمایند که بملکوت ابهی رسد ولی
بحکمت و علیهم البهّاء الأبهی ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای عاشق جمال ذوالجلال، چشمی بگشا که نور ملاً اعلی مشاهده نماید گوشی باز کن که آهنگ ملکوت ابهی بشنود مشامی مستعد کن که نفحات قدس استشمام نماید و زبانی بگشا که بیان اسرار حقّ نماید و قدمی بردار که از مکان تا لا مکان در نفسی طی نماید و کفی بیفشان که دراری درّی مواهب مبذول نماید عع

هُوَ الْأَبْهَى

ای عاشق جمال ذوالجلال، در مراسله این بیت مسطور غیر تسلیم و رضا کو چاره‌ئی در کف شیری نری خونخواره‌ئی ولی من میگویم خوش بود تسلیم خوشتر زان رضا پیش یار مهربان با وفا زیرا آنچه کند جوهر صفاست و روح وفا باری چون آتش عشق در هویت قلب برافروزد قصور و فتور و ذنوب و کروب را بکلی بسوزد

ص ۱۲۶

در آن مقام حکومت سلطان محبت نماید و سلطنت شهریار عشق راند از فضل حقّ امید گشایش است و حصول آسایش انّ ربّی کریم کریم عع

هُوَ الْأَبْهَى

ای عبدالله، امیدوارم که در عبودیت جمال قدم چون عبدالبهاء ثابت قدم گردی و جانفشانی نمائی و سر تا قدم خضوع و خشوع گردی و اسم اعظم نقش خاتم کنی و در اقلیم عزّت پایدار چون سلیمان پر حشمت گردی و بخدمت دوستان و چاکری یاران پردازی و کمر خدمت محکم بر بندی عع

هُوَ الْأَبْهَى

ای عبد الهی، بامداد است و نسیم رحمن از وادی ایمن فؤاد در مرور است و ساقی گلچهره وله و انجذاب شاهد انجمن احباب. امة البهّاء طلب نگارش این ورق نمود که ذکر در این محفل گردد و نامت در دفتر اهل میثاق رقم شود

توجه بغیب ملکوت کن و چون عبد بهاء بعبودیت جمال قدم پرداز تا تاج
مباهات بر سر نهی ع ع امة الله ورقة موقنه ضجیع را تکبیر ابداع ابھی برسانید ع

هُوَ اللهُ

ای عبد جمال قدم، منظوم چون لئالی منثور منظور گشت فصیح و بلیغ بود
و بدیع و لطیف دلالت بر کمال محبت مینمود و بلسان فصیح مدح و ستایش جمال قدم

ص ۱۲۷

بود از این جهت نهایت مسرت رخ نمود و فی الحقیقه شایان ستایش و ثنا بود
و اما آنچه تعلق باین عبد داشت این نه اوصاف من است وصف این عبد
و نعت و محامدم عبودیت آستان مقدس است جز این سمتی نجویم و بغیر از
این صفتی ندانم درمان هر دردم بندگی درگاه الهی است و مرهم هر زخم
عبودیت بارگاه غیر متناهی ستایش باید موافق حقیقت و روش باشد
و الا آزمایش است شخص ممدوح در امتحان و افتتان افتد و معاذ الله از برای
خویش قدر و شأنی بیند آنوقت باسفل نیران افتد ما را فخر و مباهات باین
است که بنده این درگاهیم و خاک آستان این بارگاه اینست علویت
آسمانی اینست منقبت رحمانی و اینست موهبت سبحانی چرا از این
موهبت چشم پوشیم و معاذ الله از برای خود مقامی گمان کنیم ما که ایم ما
چه ایم آنچه بوده و هست او است و آنچه فائض بر عالم وجود است اسماء
و صفات حضرت دوست. پس تو در این گلستان چون بلبل بدیع الالحن
شهنازی و آوازی در عبودیت آستان بهر این اسیر حرمان بر آر تا دل و جانم
شادمان گردد و ضمیر و وجدانم کامران شود و السلام ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای عبید رشید و اماء رب مجید، قرنهای بگذرد و دهرها بسر آید و هزاران اعصار

منقضی شود تا شمس حقیقت در برج اسد و خانه حمل طلوع و سطوع نماید
 حال شماها الحمدلله در عصر حضرت مقصود جمال محمود آفتاب جهان ملکوت
 نیر اعظم لاهوت روحی لعباده الفدا مبعوث و محشور شدید چه قدر شکرانه
 لازم و چه قدر حمد و ثناء سزاوار که باین نعمت عظمی موفق و مؤید گشته ایم
 صد هزار جان فدای این فوز و فلاح صد هزار جهان قربان چنین لطف و نجات
 اولیاء پیشینیان چون تصوّر و تخطّر عصر جمال مبارک مینمودند منصعق میشدند
 و آرزوی دقیقه‌ئی میکردند حال الحمدلله ما فائز و در بحر ش مستغرق ع ع

هُو الله

ای عطّار، تا توانی نفعه مشکبار بر عالم نثار کن تا مشامها از نافع اسرار معطر گردد
 عطّار بلسان عربی عطر فروش را گویند لهذا چنین خطاب گردید و هر چند مشک و
 عنبر خوشبوی و معطرند ولی انتشار آن بمسافتی محدود محصور اما نافع اسرار
 شرق و غرب را مشکبار نماید زیرا اگر گل گلستان الهی در خاور بشکفد بوی جانبخش
 در باختر دلهای مرده زنده نماید پس ای عطّار در چنین فکری باش تا گل بهشت
 برین گردی و پر طراوت و لطافت و رنگین شوی و علیک التّحیّة و الثّناء ع ع

هُو الله

ای غلامان و کنیزان جمال ابهی، آنچه نگاشته بودید ملاحظه گردید و بر مضمون

اطّلاع حاصل شد شکر کنید خدا را که بظلّ شجره رحمانیت در آمدید
 و در جنّت احدیت داخل شدید از عین تسنیم نوشیدید و از ماء معین نصیب
 موفور یافتید تشبّث بذیل کبریا نمودید و بانوار هدی مهتدی شدید
 این از فضل بی پایان حضرت یزدانست که چنین موهبتی ارزان فرمود و
 چنین نعمتی رایگان کرد پس شما نیز در مقابل چنین فضل جلیلی در سبیل

محبّت الله رهرو رهبر گردید تا نفستان بوی مشک و عنبر دهد و کلماتتان
دُرّ و گهر گردد و رویتان ماه منور شود و خویتان گل معطر گردد اگر چنانکه
باید و شاید بنفحات الهی منجذب شوید البته هر دمی موهبتی جدید یابید و
در هر نفسی نفس مشکبار استشمام کنید و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای غلام بها، آن یوسف رحمانی در مصر ربّانی جلوه نمود بازار دلبران
از حُسن در شکست و بر سریر دلبری بنشست پرده بر انداخت و جلوه بافاق نمود
قبطیان نادان محروم شدند و از این فضل موفور مایوس گشتند آن مه تابان
بجهان پنهان جلوه دیگری کرد و از ملکوت غیب پرتو جانسوزی بزد و لوله بافاق
انداخت و زلزله بارکان کیهان افکند حال تو خریدار دیدار او شو تا در ملکوت غیب
مشاهده نمائی و جهانرا مژده و بشارت دهی و علیک التّحیّة و الثّناء ع

ص ۱۳۰

هُوَ اللهُ

ای غلام بها، در ایندم بیاد تو همدم شدم زیرا نامه سررشته دار خواندم
و سررشته‌ئی از حال تو یافتم دیدم که مستحقّ خطابی و مستعدّ ورود کتاب
لهذا بنگارش این چند کلمه پرداختم تا وجدانت وجد و طرب یابد و جانت
خوی جانان گیرد و مشامت بوی گلشن پیمان یابد و علیک بهاء الله الأبهی ع

هُوَ اللهُ

ای متمسک بحبل متین، آنچه مرقوم نموده بودید معلوم و مفهوم شد
صحائف بود نه صفحه رسائل بود نه نامه چه که در الفاظ مختصره مطالب
مفصّله و معانی مکثّره مندمج و مندرج بود کلام بر دو قسم است یکی جوامع
الکلم و فصل الخطاب که بغایت موجز و مفید است دیگری اساطیر و حکایات
که مسهب و طویل و مطنب است ولی معانی قلیل و کمیاب پس نفوسی که

در ظلّ کلمهٔ توحید داخل اهل معانیند نه الفاظ و طالب حقایقند نه
مجاز جمیع لسانها نزدشان مقبول و مرغوب اگر معانی محبوب موجود چه
لُری و چه کُردی و چه تازی و چه دری و چه پهلوی و اگر در الفاظ معانی مفقود
مردود چه فارسی و چه عربی و چه عراقی و چه حجازی در خاطر دارم که در
عراق روزی بحضور نیر آفاق شخصی از لُرهای بروجرد حاضر و آنشخص بظاهر

ص ۱۳۱

عامی صرف بود چون جمال قدم و اسم اعظم کمال اظهار عنایت فرمودند
رویش باز شد و بکمال اشتعال و توجّه مخاطباً لوجه اضاء به ملکوت السّموات
و الارض این ابیات را در نهایت شور و وله و شوق و شعف عرض نمود و
چند شعر لُری خواند از آنجمله این بیت بود هر کجا میزری و پا سر خاک مهَلئی
مه دراز میشوم و در خاک گل و پل مُکنم مه دلم خو میشوه تا زلف توقنل
مُکنه باری جمال مبارک آنقدر تبسم فرمودند و اظهار عنایت کردند که حدّ و وصف
ندارد باری مقصود اینکه شما در نهایت فصاحت و بلاغت مکتوب را مرقوم
فرمائید و آن لسان محبت است ای لُرشکر کن خدا را که آب کُری و پاک و
ظاهر و مطهر بی محابا روزانرا برگشا و البهَاء علی اهل البهَاء ع

هُو الله

ای متمسک بعروهٔ وثقی، چشم بصیرت گشا نور حقیقت بین آثار فیوضات
ملکوت ابهی از جهان نهران کیهان را احاطه نموده است و چون بچنین
فیض مدرار و منبع اسرار پی بری بگو سبوح قدّوس ربّ الملائکة و الروح
عین عنایت جمال قدم باز است و فضل و جودش
شامل هر بندهٔ آزاد و البهَاء علی اهل البهَاء ع

ص ۱۳۲

هُو الأبھی

ای متمسک بميثاق، از الطاف حضرت احدیت مترصدیم که در آن
اقلیم جسیم نفوسی مبعوث فرماید که حصن حصین امر الله را محافظ امین
باشند و نور مبین میثاق الله را مشکاة لطیف جمیع یارانرا شمع روشن
گردند و محفل دوستان را زینت و حرارت و طراوت و لطافت و بشارت
دمبدم گلشن توحید را طوطی شکرشکن گردند و گلستان تجرید را بلبل خوش
الحنان و شیرین سخن باری آن نفس زکیّه باید در سبیل میثاق چنان جان
انفاق فرماید که آفاق بنور اشراق منور گردد و جهان آذربایجان رشک جنان
شود صبح هدی پرتوی منتشر نماید که ظلمت دهماء محو و فنا گردد فانطق
بما نطق طیر الوفاء فی سدرة المنتهی تالله الحق ینجذب به قلب العالم عع

هُوَ الْأَبْهَى

ای متمسک بميثاق، مطمئن از الطاف حق باش که بمیمنت ثبوت
بر میثاق موفق خواهی شد و عنایت الهی شامل گردد نظر بحق داشته باش که
هر تأیید از اوست و هر توفیق از او ثابتون موفقند و راسخون چون سدّ
محکم عنقریب ملاحظه فرمائی که علم عهد بلند است و پرچم نقض سرنگون

ص ۱۳۳

در هاویئه ذلّ و هوان و البهَاء علیک ایّها الثّابت عع

هُوَ الْأَبْهَى

ای متوجّه الی الله، شمعی ید قدرت در زجاجة قلوب برافروخت که
پرتوش باوج ملکوت میرسد و شعاعش شرق و غرب روشن نماید آن
شمع محبّت جمال ابھی و عبودیّت آستان مقدّس پس این تاج را بر سر
نه و بر سروران افتخار نما عع

هُوَ الْأَبْهَى

ای متوجّه بملکوت ابھی ، وقت یگانگی و اتحاد است و هنگام الفت قلوب و وداد مظاهر مقدّسه الهیّه از افق عالم بجهت ارتباط و اتحاد من علی الأرض بعالم جسمانی قدم گذاشتند و قبول ثوب هیکل بشری نمودند و جمیع این مصائب و بلیّات را در سبیل این مقصد عظیم و مراد جلیل تحمّل نمودند حال احبّای الهی چنان باید از افق توحید طلوع نمایند که جمیع من علی الأرض از جام صهبای وحدت مست و مخمور گردند و در بحر تفرید مستغرق شوند و از اثمار جنّت تجرید مرزوق شوند ای احبّای الهی شما امواج یک بحرید و رشحات یک ابراز انوار یک شمس مستضیئید و از اشعهّ یک نیّر اعظم مستنیر یزدان پاک میفرماید همه بار یکدارید و میوهّ یکشاخسار

ص ۱۳۴

والبهّاء علیک و علی احبّاء الله عع

هُوَ الْأَبْهِي

ای متوجّه بمنظر انور، شکر صفت راستانست و حمد سمت بندگان آسمان پس تو بشکرانه لطف پروردگار لسانی بگشا و همّتی بنما و آن دلالت و تشویق بر ثبوت و رسوخ بر عهد و میثاقست و تمسّک بر پیمان و ایمان محبوب آفاق عع

هُوَ الْأَبْهِي

ای متوجّه بنار محبّت الله چون طیور چمنستان حقیقت بنغمه و آواز آیند مسامع اهل ملکوت مهتر گردد و قلوب اهل فردوس بوجد و طرب آید ولی غراب و ذنّاب را سرود و آهنگ ملأ اعلی صیحهّ عقابست و جفدان حسود را بانک شهباز وجود صاعقهّ عذاب ملاحظه فرما که مظهر چه عطا گشتی و مطلع چه احسان از مشکاة توحید انوار موهبت ربّ فرید اقتباس نمودی و از امواج بحر عظیم نصیب گرفتی مهتدی بنور هدی شدی و مستفیض از ملکوت ابھی عع

هُوَ الْإِبْهِي

ای متوجّه بوجه الله، یکی از احبّای رحمن در مکتوب خویش ذکر وله و انجذاب آنجناب را نموده بود از این ذکر روح و ریحان حاصل گشت قسم بجمال قدم و ظهور اعظم بروحی و ذاتی احبّائه المنجذبین که چون ذکر دوستان الهی از لسان جاری

ص ۱۳۵

شود یا قلم با سمشان رقم زند چنان حالتی دست دهد که خامه و نامه بوجد و طرب آید و مداد فریاد کند روحی لهم الفدا. ای ناظر الی الله، جمال قدم فضل و موهبتی فرموده که قلوب صافیه بروابط قویّه مرتبط گشته و ارواح چون جنود مجنّده مبعوث شده احساسات وجدانیّه بدرجهئی رسیده که قلوب حکم یک قلب یافته و نفوس حکم یک نفس تو بشکرانه این عنایات زبان بستایش آنجوهر الجواهر بگشا تا امواج بحر لآن شکرتم لأزیدنکم را مشاهده فرمائی ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای متوکّل علی الله، جهدی نما تا خادم کلمه توحید گردی و ساجد حضرت ربّ مجید تو جهانی را در صحرای هلاک گمگشته مشاهده مینمائی و خود را بچشم بصیرت در درگاه احدیّت ملاحظه میفرمائی با وجود این چگونه شکر ننمائی ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای مرتضی، چه خوش بخت و فرخنده طالع بودی که بخدمت یاران و خصوصاً حضرت افنان موفّق گشتی این خدمت نیست سلطنت است خادمی نیست بزرگواریست منصب من است و مأموریت من در ملأ اعلی افتخار نمایم که کمترین خادم یاران جمال ابهی هستم و در ملکوت ابهی مباحات میکنم که کهنین چاکر دوستان اسم اعظم پس تو نیز افتخار کن و مباحات نما ع ع

ص ۱۳۶

هُوَ الْأَبْهَى

ای مرغ چمن ایقان، در گلشن الطاف آشیانه کن تا در شاخسار میثاق لانه نمائی
در فضای توحید پرواز کن تا باوج عهد قدیم رسی لسان بستایش روی مبین
بگشا تا از نبأ عظیم با خبر شوی و البهَاء علی اهل البهَاء ع

هُوَ اللَّهُ

ای مسجون محزون، آشفته مباش و آزرده مگرد پزمرده منشین و افسرده مباش
زیرا زندان بمحبت آن یار بی نشان ایوان گردد و سلسله زنجیر سجن یوسفی شود
چاه اوج ماه گردد و تنگنای حبس صحرای جانفزا شب و روز بنفحات گلشن
تقدیس همدم باش و بیاد بلایا و محن جمال قدم مشغول شو آنچه را آن دلبر
مهربان در مدت مدیده کشیده ما در ایام عدیده تحمل نتوانیم و از دیده خون
بباریم تو حمد کن خدا را که در حبس در سبیل حق زجر دیدی و ببلایا و محن
مبتلا گشتی ایام راحت بگذرد و نتیجه‌ئی نبخشد اما هر دقیقه که در سبیل الهی
زجر کشیده شود آنرا نتایج غیر متناهیست و علیک التَّحِيَّةُ وَ الثَّنَاءُ ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای مشامت معطر از رائحه طيبة قمیص یوسف بقا، حمد کن خدا را که در این
ایام در ظل سدره منتهی مستظل شدی و بر شریعه ایمان و ایقان وارد

ص ۱۳۷

از کلمة الله در حشر اعظم مبعوث شدی و از مائده معرفت الله مرزوق
بشاطی بحر موهبت الله بشتافتی و بتراب آستان مطاف ملاً اعلی روی و
موی مزین نمودی و دیده را باین کحل بینش روشن و منور کردی حال متوکلاً
علی الله متشبثاً بذیل عنایتة محمّر الخدود بنار محبتة منجذب الفؤاد بنفحات
قدسه رجوع بوطن مألوف نما و جمیع احبای رحمن را قوه جذب و مغناطیس
محبت الله باش چنان بال و پری بزنی و از دریای محبت موجی بر آر که جمیع

بجوش و خروش آیند تا هر مخمودی آتش افروزد و هر خاموشی روشن گردد
هر منجمدی جاری شود و هر ساکنی طایر تا آیت باهره محبت الله شوی و رایت
مرتفعه ذکر الله جمیع احباء الله را تکبیر برسان و الروح و البهآء علیک و علی
کل ثابت مستقیم عع

هُوَ اللهُ

ای مشتاق جمال نیر آفاق، چندی پیش مکتوبی ارسال گشت و حال نیز نامه‌ئی
بخامه اشتیاق نگاشته می‌گردد تا سبب شدت انجذاب گردد و بکلی زمام اختیار
ازید اقتدار بدر آید و چنان ترا سرمست جام الست نماید که قدح بدست
رقصی در میدان فدا نمائی و جان و دل بکف گرفته نثار پای دلبر مهربان نمائی
ولی از حکمت خارج مشو حکم حکمت بنص قاطع حضرت احدیت جاری و واجب

ص ۱۳۸

و علیک التّحیّة و الثّناء عع

هُوَ اللهُ

ای مشتعلان بنار میثاق، در این اقلیم سقیم ترابی گشایش و آسایش تصوّر نتوان
نمود زیرا تنگ است و تاریک و پرانده است و با صد هزار زحمات و هجوم
جمیع قبائل از عرب و ترک و تاجیک جهان گشایش ملکوت ملیک آفرینش است
و عرصه وسیع عالم روح و ملک بخشش و دهش و بینش تا توجه بجهان خاک
داری از انوار افلاک محجوبی و تا دل بسته جهان زیری از جهان بالا غافل و
ذاهلی پس توجه را بکلی بجهانی دیگر کنید و تعلق بعالم دیگر یابید تا جمیع ایام
فرح اندر فرح گذرد و تمام اوقات شادمانی جاودانی رخ دهد اینست وصیّت
عبدالبهآء عع

هُوَ اللهُ

ای مشتعل بذکر الهی نمیقہئی کہ بجناب ناظر مرقوم نموده بودید ملاحظہ گردید
فی الحقیقہ بوی خوشی و نفعہ دلکشی از ریاض معانیش متضوع بود البتہ چنین است
چہ کہ حقائق موقنہ چون در ظلّ سدرہ سینای عہد و پیمان الهی در آیند جان و
دلشان بہشت برین گردد و کلام و بیانشان شہد و انگبین قدر این مقام را بدان
و از خدا بخواہ ثابت و راسخ مانی و البہاء علیک ع ع

ص ۱۳۹

هُوَ الْاَبْهِي

ای مشتعل بنار سیناء، هیچ از یاد نروی و فراموش نشوی زیرا در نہانخانہ
دل منزل و ماوی داری بجان جانان قسم کہ چون حول مطاف قلوب
لاہوتیان طواف نمایم فوراً ترا بخاطر آرم و در حین سقایۂ باغچہ مرکز
دوائر غیر متناہیہ کوزہئی بدوش بنیت شما بالوکالہ کشم و آب دہم ملاحظہ
نما کہ مظهر چہ عنایتی و مطلع چہ نورانیتی و البہاء علیک ع ع

هُوَ الْاَبْهِي

ای مشتعل بنار محبت اللہ، جان پاک باید کہ نثار سبیل الهی گردد و
دل مقدّس از آب و گل باید کہ قابل فیض رحمانی شود سنگ سیاہ یاقوت
رخشان نگردد و حجر و مدر لعل بدخشان نشود خزف در صدف نگردد
و حصاة بی اعتبار گوہر آبدار نشود پس تو کہ پرتو از آفتاب حقیقت گرفتی
مستحق موهبت بودی و روشنی از شمع عنایت یافتی پروانہ محبت بودی طوبی
لک و حُسن مآب ع ع

هُوَ الْاَبْهِي

ای مشتعل بنار محبت اللہ، ملاحظہ نما کہ بچہ فضلی مخصوصی و بچہ موهبتی
محظوظ منظور نظر عنایت جمال قیومی و ملحوظ لحاظ رحمانیت پروردگار

غیب و شهود پرتو انوار رحمت کبری بر تو تابیده و اشراق آفتاب افق ابهی
 بر تو درخشیده و نفحات قدس ملاً اعلیٰ بمشام رسیده و در ظلّ الطاف خدای
 بیهمتا آرمیده پس بشکرانه این فیض نامتناهی الهی زبانی ناطق باش و شجری باسق
 صبحی لامع شو و سحری بارق جامی لبریز شو و آتشی شرر انگیز شهره آفاق شو
 و بهره اشراق خواه ماهی لب تشنه شو و بحر عذب فرات بجو پروانه جانسوز
 شو و شمع شب افروز طلب طوطی شکر خوار شو قند مکرر بجو مرغ سحرخیز شو
 نغمه جگر سوزن جانهای مرده زنده کن و قلوب افسرده را تر و تازه نما تا تحسین
 ملکوت ابهی بینی و ندای تلطیف ملاً اعلیٰ شنوی و البهآ علیک ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای مشتعل بنار موقده ربّانیّه، در فجر ابداع کلمه جامعه اختراع در هیکل انسانی
 تحقق یافت و چون این حقیقت نورانیّه بشئون و مراتب و تشخصات و تعیناتش
 در حیز شهود ظاهر و اطوار و اسرارش باهر گشت آن کلمه جامعه شرح و تفسیر
 شد و عالم ایجاد بحقائق انوجاد و احکام و تجلیات حقیقت کلیّه و هویت جامعه
 متجلی شد حال عالم حبه است عنقریب از این حبه شجر عظیم بروید و از این
 ذره فروع و دوحه و اوراق مخضره و شکوفه و ثمره پدیدار گردد آنوقت آیه مبارکه
 و ترى الأرض هامدة و اذا انزلنا علیها الماء اهتزت وربت و انبتت من کلّ زوج

بهیج رخ بگشاید مبدء کون عالم ذر آن کوراست پس جمیع شئون ظاهر
 شود و البهآ علیک ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای مشتعل بنار موقده در سدره سیناء، در این صبح رحمانی چون کوکب نورانی
 از افق عالم طالع شو و چون شمع در هر انجمنی ساطع انوار نجوم آسمان اعراضیست

یعنی کیفیتی بود فائز ولی انوار ساطعه نجوم لامعه الهیه حقیقتی ثابتہ یعنی فیض حیاتست کہ از نتائج سلوک سبیل نجاتست و سرّاسما و صفاتست کہ روحبخش کائناتست و جامعیت کمالاست کہ زینت عالم موجوداتست پس ای حبیب بکوش و بجوش و بخروش و دلالت فرما کہ انشاء الله بفیض نامتناهی جمال ابھی نفوسی از احباء در صقع امکان محشور شوند کہ واجد این کمالات باشند و جامع این صفات و البهآء علیک و علی کلّ ثابت راسخ فی عهد الله و میثاقه ع ع اسمائیکہ مرقوم نموده بودید با وجود عدم فرصت و مجال مختصراً بجهت کلّ مکتوب مرقوم گشت

هُوَ الْأَبْهَى

ای مصلح احباء، صلح و صفاء از لوازم محبت الله است حمد خدا را کہ موفق بر اصلاح بین احباء گشتی و دوستانرا الفت دادی و هذا من فضل ربک ع ع حقاً کہ تو برای وصل کردن آمدی و از عهده در آمدی خوشا بحال تو خوشا ع ع

ص ۱۴۲

هُوَ الْأَبْهَى

ای مطررز دیباجه عرفان، جناب آقا سید اسدالله ذکر آن منجذب الی الله را در مکتوب خود نموده بودند از ذکر اسم آن مشتعل بنار محبت الله نفعه خوشی بمشام مشتاقان رسید لهذا قلب و لسان بیادت مشغول گردید ای ناظر بملکوت تقدیس از فضل اعظم جمال قدم روحی لأصفیائه الفدا التماس و استدعا نما کہ کتاب وجود و لوح منشور عالم شهود را بنقوش رحمانیه و رسوم ربانیه مزین نمائی تا باین آثار باهره دیباجه امکان و اکوان رشک روضه جنان و غبطه بهشت و گلستان گردد و فی الحقیقه این صنعت آنجناب آیت عظمای ربّ رحمن است چه کہ خدمت الواح مقدسه و صحایف الهیه را مینماید طوبی لک ثم طوبی لک و البهآء علیک ع ع

هُوَ اللهُ

ای مفتون جمال انور ابھی، فضل بیمنتها را ملاحظه نما که پرتو هدایت کبری بتابید و ظلمات غفلت متواری گشت صبح محبت الله دمید و ساحت قلب رشک بهشت برین گردید ندای الهی بسمع در آمد و آهنگ ملاً اعلیٰ بگوش رسید این چه موهبت است و این چه عنایت این چه مرحمت است و این چه هدایت لیس هذا الا من فضل ربك الرحمن الرحيم پس بشکرانه فیض

ص ۱۴۳

عنایت کبری شب و روز بنشر نفحات الله مشغول گرد تا جنود الهام تأیید نماید و انوار تجلیات بتابد قلب بجوش آید و زبان بگفتگو پردازد ای بنده الهی لسان فصیح بگشا و نطق بلیغ بنما و بیان براهین بکن تا نفوس سائرین که باسفل سافلین افتاده اند باوج علیین پرواز نمایند و از عین یقین بنوشند و بمشاهده نور مبین دیده روشن کنند و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای مفتون دلبر آسمانی، الحمد لله از زیارت تربت مقدسه بصر جلا یافت جان مطلع انوار گردید دل ینبوع ماء حیوان شد و دلیل بر آن اینکه چون رجوع بوطن مألوف نمودید اسباب چنان فراهم آمد که باطراف شتابی و لسان باوصاف حضرت بدیع الألفاف گشائی شعلهئی بدلها زنی و شوق و ولهی بجانها دهی و سبب اعلاء کلمة الله گردی این از آثار تأییدات الهیه است که در روضه مبارکه بشما افاضه گردیده و علیک البهَاء الأبھی ع

هُوَ اللهُ

ای مقبلان، در این یوم مشهود و قرن محمود و عصر ملیک وجود که انوار فیوضات ملکوت غیب حیّز شهود را روشن نموده شکر نمائید که به ورد مورد وارد گشتید و به رفد مرفود نائل گردیدید جام بلور مزاجه کافور را از دست

ساقی الست نوشیدید و سرمست در بزم عبودیت آستان مقدس برقص و حرکت آمدید اینست معنی یختص برحمته من یشاء اینست حقیقت تعطی الملک من تشاء اینست آیت ذلک من فضل الله یؤتیه من یشاء باری بشکرانه این نعمت ابدیه بی پایان بخلق و خوی حق در بین خلق محشور گردید و در رداء تقدیس درآئید تا سبب علو امرالله و عزت قدیمه خویش شوید ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای مقبل الی الله، هر چند مدّتست که خبری از تو نرسیده ولی من در کلّ اوقات در جستجوی حال تو هستم فراموشت ننموده و نخواهم نمود و از ملکوت ابهی سائل و آملم که بروحی جدید زنده گردی و چون هزبر بیابان عرفان در میدان ثبات بر عهد و پیمان شخص فرید شوی و دیگرانرا باعث حیات جدید گردی و البهّاء علیک و علی کلّ خالص فی امر الله ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ممتحن در سبیل الهی، اگر بدانی که بلا یای سبیل الهی چه عزّتی پایدار است و چه موهبتی بيمثال است هر آینه هر روز آرزو نمائی که در سبیل خدا شیدا و رسوا گردی و سرو پا برهنه در کمال شوق و انجذاب بمشهد فدا بشتابی آنچه ذلّت بینی آن عزّت الهیه است ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای منادی ملکوت الله، در عالم وجود و حیز شهود جاذب تأیید مقام محمود تبلیغ امر الله و تشویق بر سلوک در سبیل هدی است الحمد لله آن یار موافق چون صبح صادق بنور هدی روشن و در این گلشن مانند طیور گلزار

و چمن باهنگ خوشی در نغمه و آواز از فضل حضرت بی نیاز امید است شهنازی
برآری که مستمعان را بوجد و طرب آرد حتی کران استماع نمایند و کوران مشاهده
کنند و گنگان بنطق آیند و مردگان زنده گردند توجه بملکوت ابهی کن و تأیید
از روح القدس طلب بر خدمت او قیام نما تا سبب هدایت جمعی غفیر گردی
تشنگانرا سلسبیل نوشانی و بی نصیبانرا از موهبت کبری بهره و نصیب بخشی
و علیک البهَاء الأبهی ع

هُو الأبهی

ای منتسبان درگاه احدیت، جناب آقا محمد صادق نامه مختصر نگاشت ولی
رجای مفصل نمود از برای هر یک شما شرح مبسوطی استدعا نمود اما با وجود
مشاغل غیر محصور این پر قصور چگونه از عهده برآید مقصود ذکر اماء رحمان است
و یاد احبای یزدان جمعاً خوشتر و دلکشر و شیرین تر و بامزه تر است زیرا دلالت
بر اتفاق و اتحاد و وحدت حال مینماید که آن اشخاص معدوده حکم شخص واحد دارند

ص ۱۴۶

و آن نفوس کثیره مظهر فیوضات واحد حقیقی هستند ملاحظه فرمائید که چه قدر
شیرین و خوشتر و دلکشر است دیگر برهانی بهتر از این نمیشود و عذر و گریز دلپذیرتر
از این نخواهد شد انشاء الله اگر وقت فرصت حاصل شد بکمال دقت بنگارش
نامه بهریک میپردازم و خاطر کل را می نوازم و علیکن و علیکم التَّحِيَّةُ وَالشَّاءُ ع

هُو الله

ای مُنتسبین درگاه الهی، هر چند احبای مازگون بقانون و زاگون الهی باید در هر دم
مظهر انعطاف گردند و محلّ توجه و الطاف. مکاتبات با ایشان مُستمر و مدام باید
ولی چه توان نمود که امواج غوائل چون جبال از هر سمت مُهاجم و شدائد و مصائب
چون غیث هاطل و مشغولیت فوق طاقت بشریت است لهذا قصور و فتور میشود
ولی من امیدوارم که احبای الهی محتاج بمکاتبات ظاهری نباشند بلکه نسائم

روحانی از مهبت عنایت استشمام نمایند و فیوضات نامتناهی را از ملکوت غیب اقتباس و استفاضه کنند پیک عنایت از جهان پنهان پی در پی رسد و نامه‌های روحانی از ملاً اعلیٰ مُتتابعاً وارد گردد قلوب مطلع بشارات شود و نفوس مرکز سنوحات در جمیع اوقات در آستان مقدّس طلب تأیید از برای یاران میشود و شبهه‌ئی نیست که فیض جلیل از ملکوت ابهی مترادفاً میرسد در اینصورت اگر من قصوری نمایم الحمد لله ربّ غفور عطای موفور دهد و امواج ملاً اعلیٰ بمطالع

ص ۱۴۷

امکان برسد فاشکروا الله علی ذلک انه لطیف بعباده انه هو البرّ الروؤف ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای منجذب الی الله جناب زائر نامه‌ئی نوشته و ذکر شما را در نامه نموده لهذا من بیاد تو افتادم و این نمیقه مینگارم از ملکوت ابهی تو را تأیید بی منتهی طلبم که در جمیع شئون موفق بالطاف حضرت بیچون گردی انسان چون بخدا توجه نماید می فرماید من تقرب الی شبراً اتقرب الیه ذراعاً یعنی هر بنده‌ئی که یکوجب بمن نزدیک شود من یک ذراع باو نزدیک خواهم شد مقصد آنست که ادنی توجهی از انسان سبب قریبت لامکان گردد یک قدم چون در راه حق بردارد تأییدات جمال قدم متتابعاً رسد پس مطمئن بفضل الهی باش و بر این صراط مستقیم سلوک نما تا فیض نامتناهی یابی و مظهر الطاف ربّانی گردی و علیک البهآء الابهی ۴ ذی حجه ۱۳۳۹ حیفاء عبدالبهآء عباس

هُوَ الْأَبْهَى

ای منجذب بملکوت ابهی، شکر کن خدا را که باشراقات انوار شمس احدیّت قلبت روشن گشت و جانت گلشن گردید آیت کبرای جمال کبریا را مشاهده نمودی و بپرتو انوار شمس احدیّت هدایت یافتی کأس عرفانرا از ید ساقی الطاف نوشیدی و سلسبیل ایقان را از معین رحمانیّت چشیدی این فضل اعظم چون ستاره

صبحگاهی از افق جاودانی روشن و منیر است ولکن جاهلان و غافلان محجوب و محروم از این موهبت رحمانی عنقریب آثار باهره این بخشش الهی از مطلع آمال ظاهر و باهر گردد و آیات لامعه این فیض نامتناهی در لوح منشور آفاق و انفس تلاوت شود و البهَاء علیک و علی کلّ موقن کریم ع

هُوَ اللهُ

ای منجذب بنفحات الله، ایام نوروز است و ایرانیان مشغول بعیش و نوش و این آوارگانرا از میدان امتحان هر دم خبری رسد بعضی گویند که این ارض مضطرب گردد برخی بر آنند که این آوارگانرا بصحرای بی پایان برند بعضی گمان کنند که بکلی نابود نمایند و نفوسی معتقدند که این طوفان ساکن گردد و این غبار بنشیند و امن و امان حاصل گردد اما ما در فکر هیچیک نیستیم و الحمدلله از جمیع فکرها در کنار جزروی یار ندانیم و جز آن زلف مشکبار نطلبیم زمان و مکانرا فراموش نموده ایم و مترصد آواز و راز هاتف و سروش آنچه حق خواهد آن واقع گردد و مادون حق لیس لهم من الأمر شیئا و علیک التّحیة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای منجذب جمال ابهی، شکر کن خدا را که مؤید بخدمتی گردیدی که برهان عبودیت حضرت کبریاست منشور عزت ابدیه است و فضل موفور حیات

سرمدیه و اکیلل درخشنده موهبت الهیه هر چند الآن جلوه اش ظاهر و عیان نه ولی این نور محمود را بر اعصار و قرون تجلی ظهور و شهود و این موهبت را چنان لمعان و جلوه که چشمهای اهل فتور خیره و کور گردد و اتی ادعو الله و ارجوه بکلّ ذلّ و انکسار ان يجعلنی شریکا لک فی هذا العمل المبرور و سهیماً

لك فى هذا السعى المشكور ان ربى لمعطى عزيز غفور نظر بوعدى كه بضجيع
محترم نمودى رجاي زيارت درگاه رب غفور دارى ولى در سركارى انجام ده
بقسميكه احتياج بسركارى نداشته باشد آنوقت بحسب وعد عمل نما احرام حرم
بيمثال بر بند و عازم عتبه حضرت مقصود شو بكل فرح و سرور و انجذاب و
حبور و خضوع و خشوع موفور با حرم محترم بيا و عليك البهآ الأبهى ع

هُوَ الأبهى

اى منجذب فيوضات ملكوت، در اين عرصه شهود بموهبت رب و دود
خوشنود باش كه خاك را زرپاك نمايد و ظلمتكده دل را نور افلاك كند
سنگ سياهرا لعل بدخشان نمايد و صخره صما را ياقوت رمان كند پشه
ضعيف را صولت عقاب بخشد و ذره حقير را روشنى آفتاب قطره فانيرا
موج يم معانى بخشد و شاخ خشك را طراوت حديقه روحانى شخص ناقص را
عقل مصور كند و بنده صادق را روح مجسم بال و پر شكسته را نسر طائر فلک

ص ۱۵۰

باهر كند بى سرو پائى را شهره آفاق نمايد غلام حبشى را وجه نورانى بخشد
و بنده زنگى را سرور خيل روميان نمايد سبحان الله اين چه فضل و موهبتى
است و اين چه عنايت و مرحمتى و لمثل هذا المولى الجليل ينبغى التسبيح
و التهليل و البهآ عليك و على كل عبد منيب سليم ع جناب رفيع
جليل را عليه بهآ الله الأبهى بذكر الله متذكريم ع

هُوَ الله

اى منجذب ميثاق، نير ملاً ابهى چون شاهد انجمن بالا شد ولوله در ارکان
عالم افتاد و زلزله در بنیان امم انداخت زیرا يجعل اعلاكم اسفلکم و
اسفلکم اعلاكم تقرر يافت پس پاك و مقدسست حضرت احديتى كه اهل
عجز و نیاز را همدم راز نمود و با دلبر راز دمساز فرمود اى دوست خدا پرست

مطمئن بفضل و موهبت جمال مبارک باش و مستبشر ببشارات الله انّ
فضل ربّک علیک عظیم ع ع

هُو الله

ای منجذب نفحات قدس، هر چند تا بحال قلم بذکر آن بنده جمال قدم
نپرداخت ولی قلب بیاد یاران همدم و جان در نهایت تسلّی و مشغول
بذکر دوستان اسم اعظم زیرا بندگان آستان جمال ابھی را روابطی معنوی

ص ۱۵۱

در کار و تعلق روحانی ثابت و برقرار اگر بظاهر بتحریر نپردازند و بلسان تقریر
ننمایند بباطن اسیر محبت یکدیگرند و مؤانس و مجالس همدگر لهذا بیقین بدان
که دائماً در خاطری و همواره پیش نظر حاضر انفکاکی نیست و انفصالی نه بلکه اجتماع
است و ائتلاف و اتحاد است و ارتباط پس بشکرانه الطاف حضرت احدیت پرداز
که چنین روابطی در میان و تعلق خاطری ظاهر و عیان ای یار روحانی نظر بفضل
نامتناهی نما که این زندانی از هزار فرسنگ بذکر و یاد آنحیب نورانی شاد و خرم
این چه اتحادیست و ارتباطیست و این چه التیامیست و انجذاب سبحان من
الف بین القلوب و جمع النفوس تحت لوائه المعقود و جعلهم آیات التوحید
ناطقة بالطف سید الوجود و آیات شاهرة تخفق باریاح رحمة ربّک العزیز
الغفور. جناب آقا طاهر را از قبل عبدالبهاء تحیت مشتاقانه برسان و بگو
ای عزیز روحانی، و نفس رحمانی فاطمئن بانّ عبدالبهاء لازال یندکرک بقلب
منجذب الی ملکوت الأبھی و لا ینسی انسک فی ایام اللّقاء و لا یشغله شیء عن
الدّکری بمحبة الأصفیاء و انّی ابتهل الی الله ان ینزل علیک جنداً ینصرک من
الملاّ الأعلى و یجزیک جزاءً حسناً بما حملت البلا و واطبت
الأطفال و ربّیتهم فی حزن الوفاء و علیک البهّاء الأبھی ع ع

ص ۱۵۲

هُوَ اللَّهُ

ای منجذبان حق، شجره امید چون در جنت ابهی غرس شد روز بروز باید نشو و نما نماید گل و شکوفه باز کند و میوه بخشد و طراوتی بی اندازه ظاهر و عیان نماید اگر چنین نباشد پژمرده گردد افسرده شود و لطافت و طراوت نماند حال شجره آمال را در آن ریاض بنشانید تا از فیوضات ملاء اعلی روز بروز بر سبزی و خرّمی بینفزاید و نفعاتی منتشر نماید که مشام آفاق را معطر کند الحمد لله الطاف بی پایان جمال ابهی عالم وجود را احاطه نموده دریای فضل از هر جهت پر موجست و نفعات قدس در جمیع آفاق منتشر و ندای الهی از ملکوت غیب بلند و ملاء مقربین لبیک کنان منجذب و سرمست عبدالبهاء را امید چنانست که نار محبت الله در آن کشور چنان شعله ور گردد که حرارتش بملکوت اعلی رسد ای یاران کنز عظیم مشهود و مکشوف و فضل عمیم معروف و مشهور و میدان عرفان در نهایت اتّسع و گوی موهبت کبری مانند آفتاب متلئلاً بر ارض و سما تا کدام فارسی بچوگان محبت الله این گوی موهبت الله را از این میدان معرفت الله بر باید و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللَّهُ

ای موقن بآیات الله، از غرائب آثار و عجائب اسرار پروردگار در هر کور

ص ۱۵۳

و دوری سرفدا بود یعنی جمعی از کأس ماء طهور مزاجها کافور سرمست و مدهوش شده رقص کنان بقربانگاه فدا میشتافتند و باتش انجذاب میگداختند و هلهله گویان و پاکوبان خندان و شادمان نعره طوبی لی بشری لی بعنان ملاء اعلی می رساندند ولی تا بحال چنین وجد و سرور و جذب و حبور که در میدان جانفشانی از حضرت روح الله بظهور رسید از نفسی مسموع نشد چه که آن طفل صغیر هنوز بوی شیر از فم مطهرش میآمد با کمال صباحت و ملاححت چون بدر منیر از افق اغلال و زنجیر رویش تابان و لبش خندان و لسانش ناطق بذکر رحمن

و بصرش متوجه بملکوت یزدان بود در تحت سلاسل و اغلال چنان نعره
یا بهاء الأبھی برآورد و زبان بتبلیغ گشود که شور و وله در ملکوت وجود انداخت
و عوانان را مات و متحیر ساخت و خندان و رقصان و پاکوبان در میدان فدا
جانفشانی نمود یا لیت کنت معه فافوز فوزاً عظیماً باری اینست قدرت و قوت
انجذاب در دور جمال مبارک روحی لشهداء سبيله الفدا تا بحال چنین واقع
نگشته که کودکی خوردسال گوی سبقت و پیشی را از مردان میدان ببرد و از افق
فدا با کمال انقطاع با رخی تابان طلوع نماید اینست شأن نفوس مقدسه در این
کور عظیم و اشراق مبین ملاحظه فرمائید طفل صغیری چون بر میثاق الهی
ثابت و مستقیم بود بچه سلطان مبینی مبعوث شد که هر منکری مبهوت گشت

ص ۱۵۴

اینست شأن متمسکین بعهد و پیمان الهی بعضی از گماشتگان که در طریق نگهبان
بودند روایت نمودند که آن نوگل بوستان الهی در بین راه در تحت سلاسل و
اغلال خندان و غزلخوان بود و البهآء علیک عع

هُوَ الْأَبْهَى

ای موقن بآیات الله، در سبیل حق چالاک شو و قصد معارج افلاک کن
توجه بمنظر ابھی نما و توسل بملکوت اعلیٰ بنفحات قدس زنده شو و بجذبات
روح تر و تازه بر استقامت بر امرالله قیام نما و بر ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان،
استقرار یاب و البهآء علیک عع

هُوَ اللَّهُ

ای موقن بالله در جمیع اوقات ملحوظ نظر عنایت جمال مبارک بوده و هستی
مطمئن باش و مستریح و ساکن از خدا بخواه که در کلّ احوال موفق برضا باشی و
راضی بقضاء این عالم هر قسم باشد میگذرد و بساطش منظوی میگذرد و صبح
یقین میدمد و بعالم مبین منتهی میشود توکل بر حق کن و توسل باو جو حال

حکمت مقتضی حضور نیست مکث بفرمائید انشاء الله وقتش می آید و
خبر داده میشود لکل شیء وقت معلوم و البهَاء علیک ع

ص ۱۵۵

هُوَ الْاَبْهَى

ای مهتر از نفعه میثاق، مرقوم مقروء شد مضمون مفهوم گردید عجز و الحاح
بود و تبّتل و تضرّع از درگاه ملکوت ابھی استدعای اجابت مسئول شد مقرون
بقبول گشت بخدمت احبای الهی بتوفیق حقّ موفق خواهید گشت پسر آن پدری
و ثمر آن شجر اخلاق مطابق اعراق آمده بفضل حقّ مطمئن باش تأیید میرسد
و البهَاء علی اهل البهَاء ع ع ورقة موقنه والده را تکبیر ابدع ابھی ابلاغ نمائید
از عنایت جمال قدیم ملتسمیم که همواره دل و جانش را بنفحات عنایت و نسیم
رحمت زنده و منشرح و محظوظ فرماید ربّ اغفر عبدک الحسین و عطر مشامه
برائحه عفوک انک انت الکریم الرّحیم المتعال ای ربّ اید امتک هذه علی الاستقامة
علی امرک و خدمة الذین ثبتوا علی میثاقک الذی زلت به اقدام المستکبرین انک انت
الکریم الرّحیم ع ع جناب ابوی را تکبیر ابدع ابھی ابلاغ نمائید از فضل الهی امید
وصول باعظم مقاصد اهل توحید هستیم و ثبوت بر میثاق حیّ قدیم و البهَاء علیه ع ع

هُوَ اللهُ

ای مؤمنان ای موقنان، ایمان و ایقانتان در آستان حضرت یزدان مانند مه
تابان مشهود و عیان در آن درگاه مذکورید و مشهور و معلومید و مشهود لهذا
مطمئن بفضل بی پایان حضرت رحمن باشید اگر خامه عبدالبهَاء قاصر است

ص ۱۵۶

این از کثرت مشغولیت متواتر است و الا قصور و فتور نمیشد از خدا میجویم که روز
بروز بیشتر برافروزید و در درگاه حقّ مقربتر گردید و علیکم التّحیّة والتّناء ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای ناشر نفحات الله، از الطاف جمال ابهی امیدوارم که در کمال جذب و وله و عشق و شوق همواره بنشر نفحات الله مشغول گردی و ابواب تأیید را مفتوح یابی بنده باوفای اسم اعظم باشی راحت و آسایش خوشی و سرورت کلّ در خدمت آستان مقدّس باشد عع

هُوَ اللَّهُ

ای ناطق بثناء، در این پهن فضای سیر و سلوک الی الله چون فارس میدان هدی جولانی کن و در این سبیل وسیع معرفت الله سیر و حرکتی نما باخلاق روحانیین متخلّق شو و بصفّت کرّوبین متّصف تا نور حقیقت و شعاع معرفت از رخت عیان گردد و آثار عنایت تابان شود عع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ناطق بثنای الهی، در این بساط مذکوری و در این وثاق موجود در حدیقه قلوب مشهودی و در حدقه عیون منظور در حقیقت از جام حضور مست و مخموری نه دور و مهجور پس بشکرانه این فضل جلیل و لطف عظیم دهن بگشا

ص ۱۵۷

و زبان باز کن تا معتکفین کعبه قُرباً بذکر الهی مسرور و خوشنود نمائی و جمیع طالبانرا باین مقام بلند اعلی دلالّت نمائی و تشویق و تحریص کنی تا آیات توحید در این مصحف مجید تلاوت نمایند و در این ریاض احدیّت استشمام نفحات قدس کنند هنیئاً للواصلین هنیئاً للعارفین و البهّاء و الثّناء علی احبّاء الله فیکلّ آن و حین عع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ناطق بثنای پروردگار اگر شمع روشن طلبی سراج محبّت الله برافروز اگر نور تابان جوئی در انجمن رحمن داخل شو اگر کوکب رخشان خواهی از افق عهد

و پیمان، پیدا گرد اگر بحربی پایان طلبی فیوضات ملکوت ابهی جو و اگر آفتاب انور
فلک اعلی آرزو کنی بکلمه الهیه نظر نما و اگر جام صهبای الهی خواهی قدح عرفان
جمال رحمن بدست گیر و اگر مائده سمانی جوئی معانی کلمات الهیه ادراک نما
و اگر تشنه عین تسنیمید از این ماء معین بنوشید و اگر سرمست جام محبت الله
هستید بمیدان فدا بشتابید و اگر آشفته جمال ابهی هستید اشتیاق رفیق اعلی کنید
و البهاء علیک ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ناطق بشنای حضرت یزدان، در موسم زمستان آنچه طغیان طوفان شدیدتر
و باران و بوران عظیمتر در فصل نو بهار گلشن و گلزار طراوت و لطافتش بیشتر گردد

ص ۱۵۸

و حلاوت و زینت چمن و لاله زار زیادتر شود گریه ابر سبب خنده گل گردد
و دمدمه رعد نتیجه اش زمزمه بلبل شود و شدت برد جمال ورد بیار آورد
و طوفان سرد باغ را بشکوفه های سرخ و زرد بیاراید اریاح شدید منتج نسائم
لطیف گردد و باد صبا شمیم گل حمرا گیرد سفیدی برف سبزی چمن شود و
افسردگی خاک شکفته گی نسرين و نسترن گردد و پژمردگی شتا تری و تازگی بهاری
شود و شدت سرما اعتدال هوا گردد سرو ببالد فاخته بنالد بلبل بخواند
گل چهره برافروزد لاله ساغر گیرد نرگس مخمور گردد بنفشه مدهوش شود
اشجار سبز و خرم شود و اوراق طراوت جوید ازهار بدمد اثمار نمودار شود
گلشن مجلس انس شود و چمن محفل قدس گردد جمیع این فیوضات و تجلیات
بهاری بر اثر مصیبات زمستانست و کل سرور و حبور گلشن و گلزار از اثر شدت
برودت فصل شتا لهذا ای اسیر سلاسل و اغلال و رهین وثیق و سجن در راه
پروردگار اگر چه در بلایای شدید افتادی و در رزایای عظیمه گرفتار شدی
کأس بلا نوشیدی و زهر ابتلا چشیدی بسا شبها که از ثقل اغلال نیارمیدی
و بسا روزها که از اذیت اهل ضلال نیاسودی انیست صدمات قویّه بود و

جلیست بلیات شدیده امیدواریم که این مشقّات جسمانیّه راحت و مسرتّ
روحانیّه آرد و این آتش سوزان عوانان روح و ریحان قلب و وجدان آرد

ص ۱۵۹

این عُسرت علّت مسرتّ گردد و این زحمت باعث رحمت شود و این نعمت
سبب نعمت جاودانی گردد و این تنگی سجن گشایش جهان الهی شود قسم
بسلطان وجود و عالم غیب و شهود که این بلیات سبیل محبوب از جان عزیزتر است
و از شهد و شکر لذیذتر عع

هُو الْأَبْهَى

ای ناطق بثنای جمال مختار، شکر جمال قیوم و سلطان ملک عزّت قدیمه را
که احبّای باوفایش در این کشور فنا و اقلیم جفا از لانه و آشیانه گذشتند و قصد
معارج بقا و رفارف ابهی نمودند از موج سراب چشم بستند و باوج ربّ الارباب
شتافتند از خاک تیره جهان فانی گذشتند و بجهان نورانی و فضای روحانی
آسمانی صعود نمودند این چه موهبت ربّ عزّت است و این چه عنایت
سلطان احدیّت که موران ضعیف را بر سریر سلیمانی نشانند و طفلان صغیر را
عارفان ربّانی نمودند نفوس امّی را ادیب دبستان تبیان کردند و اشخاص بیسواد
را واقف اسرار بیان نمودند و نرید ان نمّ علی الذین استضعفوا فی الارض
و نجعلهم ائمه و نجعلهم الوارثین و الحمد لله ربّ العالمین عع

هُو الْأَبْهَى

ای ناطق بذکر الهی، هر چند در نهایت خستگی و مشقّت و ناتوانی و کسالت

ص ۱۶۰

در این ساعت هستم چه که از طلوع فجر تا بحال بکتابت و یا بجواب مسائل
بعضی از ارباب فضیلت و یا خود در مهام امور و یا آنکه در کوشش و جوشش

با اهل قبور مشغول بودم با وجود این مؤانست یار و مجالست اغیار نیز در جای
خود مستمر و برقرار است با وجود اینها همه من بیاد دوستان چنان پر روح و ریحانم
که گویا در بحبوحهٔ جنانم و در وسط جنت رضوان باری در این ایام بکوشید که
چون نجوم هدی از مطالع صفات و اسماء طالع گردید البهآ علیک ع

هُوَ اللهُ

ای ناظر بافق اعلی، راه رضا پیما و بفضای جانفزای ملکوت ابهی روی نما
و بادهٔ پیمان به پیما نفعهٔ قدس از کوی دوست بگیر و منجذب روی یار مهربان
شو تا آشفتهٔ آن موی مشکبار گردی و خوی عاشقان بیقرار جوئی و در کوی
جانان مقررگزینی مرغ گلستان حقیقت شوی و مانند بلبل در گلشن معنوی
گلبانگ الهی بلند کنی و علیک التَّحِیَّةُ وَ الثَّنَاءُ ع

هُوَ اللهُ

ای ناظر بملکوت ابهی، جمال قدم ابوابی بر وجوه احببایش گشوده و آثار موهبتی
از افق مبین نموده که جهانرا بانوار الطاف روشن کرده در انجمن روحانیان
بساط الفت و محبت گسترده و در محفل نوریان سراج محبت مشتعل فرموده

ص ۱۶۱

از عین حیوان عذب فرات ساری کرده و در اراضی قلوب مقبلان انهار
عنایت جاری نموده ابر موهبت است که در ریزش است و آفتاب انوار است
که در فیض نور و بخشش نجوم زواهر است که از افق عزت ساطع و باهر و سرج
هدایت است که در مشکاة امکان لامع و زاهر این الطاف را بشکرانه مقابلی
کن یعنی بشکرانهٔ این الطاف بستایش و نیایش پروردگار قیام فرما و البهآ علی
اهل البهآ ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ناظر بملکوت ابهی، این عالم امکان میدان اکتساب شئون رحمانیه است و اّتصاف بصفات ربّانیه و همچنین محلّ وقوع در مهالک نفسانیه و سقوط در ظلمات شهوانیه انوار حقائق معنویه در حقیقت انسان چون شعاع در هویت شمع مکنون و مستور پس بجهت ظهور این حقائق نورانیه رحمانیه در این زجاجه لطیفه ربّانیه محرک و مربّی لازم و از برای این شمع افروزنده‌ئی واجب اینست تا انسان در ظلّ تربیت الهیه داخل نشود و بنار کلمه الهیه مشتعل نگردد انوار توحید در زجاجه قلب نیفرورد آیه مبارکه و قل جاء الحقّ و زهق الباطل انّ الباطل کان زهوقاً تحقّق نیابد ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ناظر بملکوت الهی، در سیبیل محبّت پروردگار زیرک و چالاک شو

ص ۱۶۲

تا بقدمی افلاک را طی نمائی و در سریر املاک نشینی در عالم ملکی ملکوتی شوی و سراز جیب جبروت بر آری و بفضای لاهوت بشتابی انسان آسمانی شوی و غلام آستان رحمانی گردی در حلقه خاصان در آئی و از انجمن راستان شمرده گردی خزف وجود لعل بدخشان شود و سنگ حقیقت یاقوت رخشان سراج روح در زجاجه ملکوت برافروزد و هستی امکانی بجمیع شئون بسوزد و البهاء علیک ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ناظر بملکوت ابهی، آنچه مرقوم شده بود مشهود گشت هرچه مسطور بود معلوم گردید حمد خدا را که آن جواهر انسانی و لئالی صدف رحمت ربّانی از فیض نامتناهی الهی و باران نیشان رحمانی بلطافت روحانی در بین ملاً امکان ظاهر شدند این جود مبین ربّ کریم است و این فیض قدیم سلطان عظیمست این موهبت یوم حشر اکبر است و این نعمت عظمای فردوس اعظم که در این کور جمال قدم روحی لأحبّائه الفدا نفوسی از رقد هوی مبعوث شدند و در

صقع هُدی محشور که مظاهر الطاف گشتند و معادن احسان شدند لکن
این مواهب و رغائب هنوز چون تخم پاک در کمون خاک مستور و محفوظ و
عنقرب مشهود و معروف گردد و چون انوار ساطعه و نجوم لامعه معلوم و
مشهور شود و البهَاء علی اهل البهَاء من هذا الفضل العظیم دفتری که

ص ۱۶۳

ارسال نموده بودید نسخه صحیحش ارسال شد عع

هُو الأبهی

ای ناظر بمنظر اکبر، فیوضات نامتناهیة الهیة عالم وجود و حیز شهود را
احاطه نموده و انوار تقدیس حضرت ربّ مجید آفاق ممکنات را منور نموده و
بحر اعظم الطاف موج گشته و لئالی حکمت بالغه بر سواحل ایجاد ایثار و نثار
میفرماید پس ای طالب جواهر معادن الهی دامن را از دُرّهای اسرار حکم بالغه
الهیة که در هویت آیات و آثار مبارکه مندمجست پُرکن تا گنج نهران بینی و کنز
بی پایان یابی عع

هُو الأبهی

ای ناظر بمنظر اکبر، جمال ابهی و کمال اعلی بتجلیات ملکوتی و فیوضات
لاهوئی و عنایات جبروتی افق ناسوت را روشن و منور فرمود و بجمیع اسماء
و صفات مشرق امکان و مطلع اکوانرا مزین نمود پاک جان از این موهبت
رحمن از حسیض لا باوج بالای الآ عروج نمود و آلوده باوساخ و شتون امکان
افسرده و پژمرده در اسفل سافلین افتاد خوشا نفوسی که از بحر اعظم لئالی حکمت
بالغه التقاط نمودند و حبّذا نفوسیکه از معدن موهبت جواهر فیض معانی
استخراج کردند و در قطب امکان آیت رحمن شدند و بذروه علیا شتافتند
و البهَاء علیک عع

ای نفوس زکیّه، جمیع ملل منتظر طلوع شمس حقیقت بودند هر یک بلقب و عنوانی قل ادعوا الله او ادعوا الرَّحْمَنَ فَأَيُّ مَا تَدْعُوا فله الأسماء الحُسنى ولى پرده اوهام دیده‌ها را کور نمود و منتظرانرا محروم نمود و مشامها را مزکوم کرد و از عطر مشموم بی بهره و نصیب گشتند حق عیان چون مهر رخشان آمده حیف کاندرا شهر کوران آمده آن نور حقیقت ساطع بر شرق و غرب گردید و در سحاب جلال پنهان شد و از این جهان غروب نمود و در افق غیب امکان الی ابد الآباد درخشان و تابانست با وجود این هنوز خفتگان بیدار نشده‌اند و محرومان محرم راز نگشته‌اند یا حسرة على العباد بما احتجبوا عن مشاهدة الأنوار وعموا عن ملاحظة الآثار وصموا عن استماع الأسرار ولى شما که بیدار شدید و هشیار گشتید و پی بعالم اسرار بردید و مشاهده انوار کردید باید هر دم بشکرانه دلبریگانه پردازید و با خلق بیامیزید و بکمال مهربانی و ملاطفت و یگانگی معامله نمائید جمیع خلق را دوست دارید و با کل بشر مهر پرور گردید و در فکر احیاء نفوس باشید و تعلیم روش و سلوک ملائکه فردوس نمائید جهانیانرا بمحبت پرورش دهید و آدمیانرا بحسن الفت دعوت کنید تا محبت حقیقی در بین جمیع ملل علم افرازد

و جهانیرا از تعصبات جاهلانه نجات دهد و علیکم التّحیة و الثّناء ع

ای نهال بارور بوستان ایقان، از مواهب یوم ظهور الأبرار یشربون من كأس مزاجها کافور است ریح عنایت کلّیه که ممزوج بکافور محبت الله و زنجبیل معرفت الله گردد شدت نفوذ پیدا کند بقسمیکه اجسام صلبه قاسیه را که عبارت از قلوب غافله است نرم نماید بلکه آب کند پس تا توانی این کأس

الهی را در دست گیر و بازار جاهلان و بیخردانرا شکستی ده قسم بجمال قدم
که آفاق عالم را روشن کنی و شمعی برافروزی که بدوام ملکوت نورپاش و پرتو
افشان گردد و هرگز خاموش نشود والبهاء علیک ع

هُوَ اللهُ

ای نهالهای باغ الهی، شکر کنید خدا را که در این عصر رحمانی و قرن روحانی
قدم بعرضه وجود نهادید و در مهد شهود آرمیدید و از ثدی محبت الله نوشیدید
و در آغوش معرفت الله پرورش یافتید سلیل آنشخص جلیلید و انجال رجا
رشدید پدر در خدمت حق قصور ننمود حال نوبت بچند پسر رسیده باید اختران
مطلع محبت الله گردند و شهب ثاقبه اوج میثاق الله آیات توحید شوند
و بیانات رب مجید گردند درس تبلیغ بخوانند و یرلیغ بلیغ موهبت الله بدست گیرند

ص ۱۶۶

منشور هدایت کبری بخوانند و لوح محفوظ معرفت الله از بر نمایند تا سبب
بصیرت طالبان گردند و واسطه هدایت مشتاقان پسران آن پدر باشند
و نهالهای آن شجر گردند و پر ثمر شوند چون درختان بیهوده و بی شکوفه محروم
از برگ و میوه تر نگردند امیدوارم که موفق بآرزوی عبدالبهاء گردید و هر یک
شمع روشنی شوید و علیکم التّحیة و الثّناء یا اهل البهّاء روحی فداء لمن قام
علی خدمة امر الله بهذا الاثناء و علیکم التّحیة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای نوجوان ربّانی، چه قدر رحمانی بودی که مستوجب فضل سبحانی شدی
و مستحقّ توفیق صمدانی از وادی غفلت رهیدی و بساحل حقیقت رسیدی و از
چشمه هدایت نوشیدی و بسوی کعبه مقصود دویدی ندای حق شنیدی و
حول مطاف ملاً اعلی گردیدی و اکتساب فیوضات نامتناهی نمودی و با رخی
روشن از گلشن الهی رجوع بآن دیار نمودی پس نفوس را مژده ده و مشتاقانرا

بشارت بخش که فیض ابدی و موهبت آسمانی در این عالم فانی و جهان باقی شامل
احبای الهیست و نصیب بندگان آستان مقدّس ربّانی و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای نوگل ریاض محبّت الله، در هر دم در یاد و خاطری و فی الحقیقه بجان و دل

ص ۱۶۷

در محضر حاضری دوری این جهان حکمی ندارد و الحمدلله نزدیکی جهان جان
موجود و محقق پس همچو گمان منما که دوری و مهجور بل در انجمنی و حاضر
حضور از لطف ربّ غفور امید است که روز بروز نزدیکتر گردی و از این
فیض عظمی نصیب بیشتربری ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای واثق بفضل و عنایت حقّ، شکر بی پایان حضرت ربّ جلیل را
که آفتاب فلک احدیّتش از افق اعلی طالع و ساطع و آثار قدرتش از افق ابداع
چون شمس واضح و لائح یک آیه از آیات توحیدش ثبوت و استقامت احبّاء
الله در امر مبارکش بوده چون جبال رزین و رصینند و چون سدّ ذوالقرنین
از حدید و متین جان در سبیل جانان رایگان انفاق نمایند و در مشهد
فدا چون طیور وفا از سرور و شادمانی پرواز نمایند و در قربانگاه عشق بکمال
شوق بشتابند و صهبای جان نثاریرا در نهایت سرور از دست ساقی فنا بنوشند
هنیئاً لمرتضی الذی سرع الی مشهد الفدا ابتغاء لمرضات الله ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای واقف در مواقف عبودیّت، از مقتضای عبودیّت خلوص نیّت و فنا و
محوّیت است یعنی در جمیع شئون فنای محض و فقر صرف و فدائی کلی تامّست

یعنی اثری و شائبه‌ئی از وجود و هستی او باقی نماند و بفرائض محویت که از شرائط عبودیت است قیام نماید در این حال از مشرق تقدیس انوار توحید چنان بر او بتابد که همه انوار گردد و البهَاء علیک ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای ولیّ الهی، واضح اسماء و معطی حقیقی اسمت را ولیّ الله وضع نمود و صفتت را حبیب الله فرمود پس بشکونی این اسم مبارک و رهنمونی آن نعت و صفت دالّ بر حبّ جمال لایشارک. قدم در میدان و یجاهدون فی سبیل الله بنه تا از مسجد الحرام صبر و سکون بمسجد الاقصای انّ الله یحبّ الذین یجاهدون سیر و حرکت نمائی و مشاهده آیه الله الکبری نمائی و ملاحظه مقام دنی فتدلی و کان قاب قوسین او ادنی کنی و در این کور اعظم مجاهده نشر نفحات الله و ترویج امر کلمه الله است اگر عون آسمانی خواهی در فوج روحانی داخل شو و بقوت بیان و سطوت تبیان و رؤیت عیان و سلاح تقوی و تأیید جنود ملکوت ابهی صفدر و صف شکن شو تا قدرت جنود لم تروها بینی و صولت سپاه ملاً اعلی مشاهده کنی و فتوحات مدن و قرآء قلوب ملاحظه نمائی و تسخیر قلاع و حصون نفوس نظر کنی و البهَاء علیک و علی کلّ من سعی فی نشر نفحات الله ع

هُوَ اللهُ

ایّها الرّجل الجلیل الفاضل التّبیّل المشتعل بنار محبّة الله المنجذب بنفحات الله، اتّی رتلت آیات شکرک لله و تبتلک الی ربّ الآخرة و الأولى و صعود زفیرک الی الملکوت الأبهی و لهیب اجیجک اشتیاقاً الی العتبه العلیا و اتّی اشتاق الیک اشتیاق الظّمآن الی المآء العذب الفرات و لکنّ الیوم مقاومة اهل اللّوم و ترویج تعالیم الله و نشر نفحات القدس اعظم موهبة من الله فعلیک بهذه النّعمة

الكبرى فثبت الأقدام واجذب القلوب بمغناطيس التقديس حتى تتمكن من
النفوس تمكن الأرواح من الأجسام تنشر نفحات الله في تلك الأرجاء ثم تحضر
بصدر منشرح وقلب منجذب وروح مستبشر وفؤاد مضطرم وصبر منصرم
ودمع منسجم الى العتبة المقدسة والمقام الأعلى وبلغ فرط حنيني وشدة حبي
وغاية تعلقي بأقا على بك واني اتمنى له الوصول الى اعلى المقامات واسمى
الدرجات في هذه النشأة الاولى والنشأة الأخرى وعليك وعليه البهاء الابهي
عبدالبهاء عباس ٢٢ رمضان ١٣٣٧

هُوَ اللهُ

ايها الفرع البديع من السدرة المباركة، اگر چه چندیست نظر بحکمت بالغه
الهيّه حمامه ايکه ابتهاج از بيان مقامات معنوی ساکت گشته ولی در جميع

ص ١٧٠

احيان از حضرت ييمثال بتضرّع و ابتهاج استدعا شده و ميشود که آن شاخ
سدرة مبارکه را بنسائم عنایت تازه و سبز و خرم نمايد و در کل شئون تأييد
فرمايد اگر تأييد ملکوت ابهي خواهی بر عهد و پيمان، چنانچه بايد و شايد
ثابت و راسخ باش و تمسک بذيل عنایت حضرت رحمن جو لعمر الله انّ
هذا هو الحبل المتين و الميثاق العظيم و البهاء عليك ع

هُوَ الْأَبْهَى

ايها الفرع الخضر النضر الرفيع من السدرة المباركة، آنچه مرقوم بود معلوم شد
و هر چه مسطور بود مشهود شد ارواح بلطائف معانيس مسرور شد و دلها
ببدايع مبانيس محظوظ گشت هر کلمه ئی که از منبع خلوص در امر الله صادر چون
ماء زلال که از غمام بهار نازل دل را طراوتی بخشد و روح را لطافتی و نفوس را
بشارتی في الحقيقه از برای اين گمگشتگان باديّه محبت الله تسلي مفقود جز
نفحات قلوب احباء الله و فسحتی معدوم جز مشاهده آثار ثبوت و رسوخ بر امر الله

زیرا این اصل متین قائمه امر است و منشأ آثار قضا و قدر انوار یقین باین قوت
آفاق وجود را احاطه نماید و اسرار محبوب العالمین باین آثار ملکوت وجود را روشن
کند پس ای مبارک شاخ سرو حقیقت نورانیّه جمیع انظار را متوجّه این امر اتم
اعظم کن که احبّای رحمن ثابت و راسخ مانند ... و البهّاء علیک ع ع

ص ۱۷۱

هُوَ اللهُ

ایّها الفرع المبتهل الی ملکوت الأصل القدیم، الحمد لله تضرّع و زاری این عبد
بدرگاه احدیّت رسید و بعد از ظلمت گرفتاری صبح امید دمید و فی الجملة آنجنابرا
راحتی حاصل گردید چون ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان، حضرت رحمن موجود
هر مشکلی آسان گردد و هر مشقّتی بدل براحت دل و جان تأییدات ملکوت
رسد و توفیقات جمال موعود شجره رجا ثمره امید بار آرد و بحر آمال لؤلؤ جدید
نثار نماید حقیقه روح فتوح یابد و دریای دل طوفان نوح جنود ملکوت ابھی
رایت حمایت برافرازد و ملیک جبروت بقا آیت عنایت بنماید بر عهد و پیمان،
ثابت و راسخ باش و بفضل و عنایت پروردگار مطمئن ... ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

ایّها الفرع المنشعب الممدود المرتفع من الشّجرة المبارکة الّتی ارتفعت بالحقّ فی
سیناء الظّهور بقعة النّور وادی الأیمن فاران الرّحمن صحراء الطّور، قد تلوت ما
هدرت به ورقاء الحبّ علی افنان دوحه الأشواق بكلّ ضجیح و اجیح و احتراق
تشکو بثّها و حزنها من هذا الفراق الّذی به اظلمت الآفاق و تواری نیر الأشراق
و ذابت المقل و الأحداق و جرت دمعاً من الأجفان و الآماق و التهبت لواعج
الأشجان و الأحزان بین الجوانح و ضلوع اهل الوفاق و فوقهم غمام القضاء یمطر

ص ۱۷۲

الحزن و الشّجن و البلاء و تحتهم بحار تتدفّق بالجوی و الأسی بین حسرات و سكرات

و عبرات حتى غلق قلب التَّيْبِلِ الأعظم و خفق فؤاده و اضطرم نيران الحرمان في احشائه و تزلزلت اعضائه و ارتعدت اركانه و ارتجَّ بنيانه و صاح و ناح في جنح الليالي و اطراف النهار في البوادي و الوادي و الشواطى مناجياً ربّه فلم تبرد لوعته و لا تروى غلته الى ان اغرق نفسه في لجج البحر المتّصل بالبحر الأعظم متضرّعاً مبتهلاً مشتاقاً متوجّهاً الى الملكوت الأبهى و الجبروت الاعلى جوار رحمة ربّه الكبرى فاشتدّت الأحزان على اهل الله و عظمت رزيته لأنّها اردفت بالمصيبة الكبرى يا ليت كان مع هذا الانقطاع الى الله و الأنجذاب بنار محبة الله صبر و تحمّل و تجلّد و ركض في بيداء الوجود و نادى و بشر بنفحات الله و اطلق اللسان بثنائه و ذكره في ملكوت الأنشاء و لكن كان ذلك تقدير من عزيز عليهم ع ع

هُوَ الأبهى

أيها المتوجّه الى الله، خطابت مسموع و ندايت اصغا گردید از مضمون معنی مطبوع مفهوم شد دليل بر انجذاب بود و برهان بر ابتهال خوشا بحال تو که توجّه بملكوت ابهى نمودی و تفکر در آیات كبرى كردی توسّل بحبل متين نمودی و تمعّن در نور مبين منظور نظر عنایت شدی و مظهر روح هدایت پس پای استقامت بفشار و قدم ثبوت راسخ کن كمر همت بریند و بخدمت حضرت احدیّت

ص ۱۷۳

قیام کن تا رخت در ملاً اعلى روشن گردد و شمعت در عالم بالا سراج انجمن و نجمت بازغ شود و نخلت باسق و سخنت فارق و كوكبت شارق و اما قضیه تحیر آنجناب در اعمال بعضی نظرها پاک کن و بصر را مقدّس و طاهر نظر بخالق کن نه خلق و دقت در معنی کن نه لفظ تا غافر از افق رحمانیّت طالع و لائح لا بد عاصی و مذنب و قاصر در باطن و ظاهر موجود ولی این دخلی بسلطان وجود ندارد اگر سراج خاموش باشد و مخمود دخلی بمهر رخشان و بدر تابان ندارد شما توجّه و نظر بشمس داشته باشید نه ذره در بحر بنگرید نه قطره و البهآء علیک ع ع

هُوَ اللهُ

اِيَّهَا الْمُنْتَسَبِ إِلَى الْفَضْلِ، اَيْنَ نَامِ نَامِي مَعْشِي مَظْهَرِيَّتِ فَضْلِ الْهَيْسْتِ وَ
از لوازمش اينست كه در اطوار و رفتار و گفتار نظر باستعداد و استحقاق خلق نمائى
بلكه در هر صورت سيئات را بحسنات مقابلى نمائى و نكوهش را بستائش برابرى
فرمائى بدخواه را خيرخواه شوى و جفا كار را وفا دار گردى پس بايد كه آن يار
عزيز در بين خلق مانند جام لبريز صهباي نشئه انگيز بخشد هر زخمى را مرهم شود
و هر دردى را درمان گردد اميد و طيد است كه بعون و عنایت ركن رشيد
موفق بر اين نعت مجيد گردى و عليك التحيّة و الثناء ع

ص ۱۷۴

هُوَ اللهُ

اِيَّهَا الْمَشْتَعَلِ بِنَارِ مَحَبَّةِ اللهِ، ابشر بنور الهدى و الهداية الكبرى و الطريقة
المثلى ان ربك اختارك للدخول فى هذه الحديقة التوراء التى تعطرت من نفحات
طيبها كل الأقطار فعليك بالشكر الجزيل للربّ الجليل على هذه الموهبة التى
تتلأ انوارها على الآفاق و قل ربّ زدنى عرفاناً و ايماناً و ايقاناً و اجعل لى قوّة
و سلطاناً و اجعل لى حجة و برهاناً حتى اخرج يد قدرتى من جيب قلبى بيضاء
للناظرين و اقوم على هداية العالمين بقوّة ناطقة التى هى الثعبان المبين حتى
يلقف حبال اوهام المحتججين اذك انت الكريم و اذك انت الرحمن الرحيم ع

هُوَ اللهُ

اِيَّهَا الْمَقْبَلِ إِلَى اللهِ، قم بقوّة محبة الله و انطق بالثناء على الله و قل اِيَّهَا
المقبلون قد تنفس صباح الوفاء و عسعس ليل الجفاء و تهلل وجه الهدى و اغبرّ
وجوه عليها قتر الغفلة و الهوى و انشرح صدر الأصفياء بنفحات معطرة عبقت
من حديقة الميثاق و نسائم محبية لقلوب اهل الوفاق حيوا الى النعمة العظمى
حيوا على الموهبة الكبرى حيوا الى العطية التى يتلأ انوارها على الأرجاء
هذا باب الفلاح و هذا سبيل النّجاح و من دون هذا يا اهل خوسف سدّت الأبواب

و جفت الأقلام و طويت الصّحف اشكروا الله بما كشف الغطاء بيد عهده الأوفى

ص ۱۷۵

واظهر كل شيء لأهل التقى و منّ على الأصفیاء بميثاقه الأبهى باثر من قلمه الأعلى
و عليك التّحية و الثّناء عع

هُو الله

ای یاران، از عدم فرصت مختصر مرقوم میشود جناب آقا حسن ابن آقا حسینقلی
را بجان مشتاقم و جناب استاد اکبر مسیحی را بنهایت وفا دوست دارم جناب
عبّاسعلی و جناب سلمان و جناب استاد محمّد علی جولای را بکمال اشتیاق یاد نمایم
و در وفا در سبیل بها در حقّ نفسی قصور نخواهم و امیدوارم که پرتو حقیقت بتابد
و نور ملکوت جان و دل روشن نماید جناب آقا رجبعلی را تحیت محترمانه میرسانم
جناب کربلائى رستم را بجان و دل مشتاقم جناب مرتضی علیخان را امیدوارم که
بآنچه رضای جمال مبارکست موفق گردد و نصوص الهیه را مجری دارد امة الله
ضلع کربلائى رستم را تحیت میرسانم جناب آقا بیک را بنصائح الهی و نوازش رحمانی
و الطاف سبحانی وصیت مینمایم و علیکم التّحیة و الثّناء عع

هُو الله

ای یاران عزیز عبدالبهاء، باید دقت در نصوص الهیه کرد و احکام
شریعت الله مجری داشت و از تأویل عرفاء و تشویش حکما احتراز و اجتناب نمود
زیرا نفوس را منجمد و افسرده و کسل و لا ابالی و پریشان و سرگردان نماید و عاقبت
ملت الهیه ذلیل و حقیر و در انظار عمومی گروه فسقه و فجره محسوب دارد البتّه

ص ۱۷۶

دوستان حقیقی جز تقوای الهی آرزو ندارند عع

هُوَ الْأَبْهَى

ای یاران الهی، صبح است و مهر خاورپرا تابش درخششی و آفتاب جهان تاب الهی را فیض و بخششی این کوکب مشرقی را موکب پرتوی از جهان عنصری و آن نیر الهی را شعاع ساطعی از عالم معنوی این روی زمین بیاراید آن در جهان علّیین رخ بگشاید این از مطلع کیهان جبین برافروزد آن از افق مبین پرده ظلمات متتابعه عالمین بسوزد این فیضش دمی و دریایش شبنمی آن پرتوش مستمر و فیضش منہمّر و آیتش مستقر و نجمش مکفهرّ پس پاک و منزّه است خداوندیکه بفیضی از ملکوت تقدیس جهان و جهانیانرا زنده نموده و حیات بخشیده و بر کینونات اهل حقیقت درخشیده و ابواب فیض لاهوت گشوده و عالم ناسوت را تختگاه ملیک ملکوت فرموده. ای یاران الهی این موهبت کبری را از دست ندهید و این فرصت عظمی را غنیمت شمردید وقت استفاضه است و هنگام افاضه یوم اشتعال و اشتغال است و روز حصول آمال بحر اعظم مواجست و نور اقدم هادی منهاج و مشکاة عالم مزین بسراج و هاج اگر در این قرن خداوند مجید روی نیفرزید و خوی معطر نمائید و چشم نگشائید و در ظلّ سدره الطاف نیارمید در چه زمان و چه اوقات رخ روشن نمائید و جهانرا گلشن کنید

ص ۱۷۷

فضل جمال قدم عظیم است و موهبت رحمة للعالمین و البهَاء علیکم و علی کلّ من ثبت علی عهد الله و میثاقه العظیم ع ع

هُوَ اللهُ

ای یاران الهی، حمد خدا را نورهدی از افق ارض صاد در نهایت تئلاً پدیدار گشته در قلوب شوق و شوری جدید افتاده و در نفوس اهتزاز تازهئی آشکار گشته مدّتی بود در نهایت سکون بود حال بحرکت منتهی شد یاران آغاز آوازی نمودند و در این گلشن تقدیس شهنازی زدند انسان اگر بکلی مفقود گردد بهتر از آنست که مخمود شود مرده البتّه بهتر از افسرده و پژمرده است

زیرا مرده معذور است حول و قوتی ندارد ولی افسردگی و پژمردگی از سیئات سابقه و لاحق‌ه حاصل گردد حال حمد خدا را که این تیرگی مبدل بروشنائی شد و این افسردگی با فروختگی منتهی گشت ایام جمیع انام در نهایت ظلام میگذرد در ظلمات ثلاث که در قرآن مذکور است مستغرقند لا يعلمون المبدأ ولا المنتهی ولا یطلعون بحقائق الأشياء والعاقبة یرجعون الی الحفرة الظلماء والدركات السفلی قد خسروا الحیوة الدنیاء و حرّموا من النشئة الأخری فیا اسفاً لهم من هذه الغفلة العمیاء اسئل الله بان یرهدیهم الی سبیل الرّشاد و ینور ابصارهم بالنور الساطع من الأفق الأعلى باری ای

ص ۱۷۸

یاران این اوان وقت همّتست و سعی و اجتهاد تا بجهد بلیغ آن اقلیم را باهتر از آرند و بنفحات قدس زنده نمایند ترویج وحدت عالم انسانی کنند و تأسیس یگانگی بشری نمایند یار و اغیار بنوازند و کار هر دردمند بسازند و در این گلشن جنت ابهی بابدع الحان نغمه و آوازی بنوازند که گوشها محرم راز گردد و جمیع بشر همدم و هم آواز شود تأییدات غیبیه پیاپی میرسد و توفیقات صمدانیه متتابعست اگر نفسی کلال آرد و یا آرام جوید خود را محروم نماید و علیکم البهّاء الأبهی ع

هُو اللهُ

ای یاران الهی، الحمد لله دریای بی پایان در موج و هیجان و ابر نیشان یزدان در فیضان شمس حقیقت از افق پنهان در نهایت اشراق است و نفحات قدس از مهّب عنایت در غایت انتشار و مشام روحانیان معطر و معنبر از این نفحه مشکبار عالم امکان در فورانست و حقیقت کیهان مستفیض از این فیضان و نیر الطاف چون مه تابان مشرق و لائح بر جمیع جهان. شکر کنید خدا را که در چنین قرن عظیمی از عالم عدم بعالم وجود قدم نهادید و در ظلّ سدره عنایت در آمدید و از جام میثاق

سرمست شدید حال دم آنست که هر یک مانند گل رحمانی در چمن

ص ۱۷۹

الهی رخ برافروزید و نفحات قدس منتشر نمائید سبب الفت گردید و مؤسس
بنیان محبت تا نزاع و جدال بکلی زوال یابد و انوار جمال بر کافه آفاق بتابد
جمیع مانند طیور تجرید شهپر تقدیس بگشایند و باوج عزت ابدیه پرواز نمایند
در این دور جمال ابهی اساس الفت عظماست و پرتو محبت عالم اعلی اگر این
افسردگان اهل فتور نبودند حال ملاحظه مینمودید که نیر ظهور اشراقش
آفاق را احاطه نموده است و انوار محبت بکلی ظلمات بغض و عداوت را
از عالم امکان زائل نموده ولی چه توان نمود که آشنایان بیگانه شدند و
بیگانگان بخلوتگاه رحمن راه یافتند چنانکه حضرت مسیح میفرماید از
شرق و غرب گروه گروه در ملکوت داخل گردند و ابناء ملکوت خارج
شوند فبئس ما فعلوا و حرموا علی انفسهم نعمة الله المهیمن القیوم و علیکم
التّحیة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای یاران الهی، هر چند نامه‌های متعدده در این مدّت مدیده باحبّای قدیمه
و جدیده نگاشته شد ولی نامه تازه وارد و اسماء آن سروران کشور محبت الله
در آن مذکور از قرائت آن اسماء حالتی دست داد که زمام از دست رفت بی اختیار
بذکر ابرار مشغول شدم تا شوق و شغف این قلب پرتوی بر جهان دل و جان

ص ۱۸۰

آزادگان زند و شرق و غرب روشن گردد اگر بدانید که بچه شور و شعفی
الآن باملای این نامه پرداختم البتّه از وجد و طرب در قمیص جسد ننگجید
ارواح پیرواز آید جانها همدم راز گردد و دلها بسرور ابدی دمساز شود
این نیست مگر از فضل و احسان حضرت یزدان و علیکم التّحیة و الثّناء

الهي الهي ايد هؤلاء العباد على رفع راية الميثاق و اعلاء كلمتك في الآفاق و
اغفريا ربّي الجليل لعبدك عباسعلي (من اهل ريز لنجان) الذي شرب كأس البأساء
والضراء في سبيلك و ابتلى باضطهاد المبغضين من اعدائك و جرّعه كأس
العذاب و زجره اشدّ العقاب حتّى عرج اليك و وفد ببابك مبتهلاً اليك
ساجداً بين يديك ربّ انزله نُزلاً مباركاً و قدّر له كلّ خير في ملكوتك الأعلى
انك انت الكريم المقتدر الوهاب ع ع

هُو الله

ای یاران الهی، جناب آقا میرزا حسن وارد و زیان بستایش شما گشود و اظهار
ممنونی و خشنودی فرمود که در حقّ او نهایت رعایت معجری نمودید و از
هر جهت مهربانی فرمودید ممنونیت ایشان سبب مسروریت این مسجون
گردید که الحمدلله یاران الهی مهربانند و سبب سرور قلوب دوستان پس
تا توانید دلها را مسرت بخشید و جانها را بشارت دهید غریبانرا ملجأ و پناه

ص ۱۸۱

گردید و بی کسانرا سرو سامان بخشید هر دردی را درمان باشید و
هر زخمی را مرهم دل و جان با کلّ ملل عالم همدم گردید و با جمیع امم مونس
محترم شوید تعاون و تعاضد را اعظم سبب نجاح دانید و محبت و مهربانیرا
سبب آسایش عالم انسانی شمردید دوستان الهی امواج یک بحرند و قطرات
یک نهر گلهای یک بوستانند و ریاحین یک گلستان نجوم یک آسمانند
و سراجهای یک شبستان باید غمخوار یکدیگر باشند و مهربان همدیگر
من از لطف و محبتی که در حقّ آقا میرزا حسن نموده اید مسرور و مشعوفم و
محظوظ و ممنون و علیکم البهاء الأبھی ع ع

هُو الله

ای یاران این مظلوم، جناب زائر آقا محمد حسن وارد و ایّامی چند در این

جمع همدم و همراز بود و در کمال عجز و نیاز از درگاه حضرت بی نیاز طلب
عون و عنایت کرد و از برای کلّ تأیید و توفیق خواست حال چون رجوع
بآن دیار نماید ارمغان روحانی خواست تا پیامی از این گمنام بانجمن مشتاقان
رساند لهذا بتحریر این نامه پرداختم تا آنکه قلوب را بشارتی و نفوس را مسرتی
و ارواح را حرارتی حاصل گردد ای یاران مقصود از اشراق شمس حقیقت
و نفخ در صور و ارتفاع نداء و تحمّل صد هزار مشقت و بلا و حشر در مشهد فدا

ص ۱۸۲

و قربانی شهدا این بود که این جهان تاریک روشن گردد و این عالم ظلمانی
نورانی شود عرصه ناسوت جلوه گاه لاهوت گردد و روی زمین بهشت برین
شود نزاع و جدال بکلی برافتد بقسمی که جنگ و پرخاش از خصائص اراذل و اوباش
گردد بنیان بغضا برافتد و بنیاد جفا خراب گردد و شجره محبت و وفا غرس شود
و عالم خاک آئینه جهان پاک گردد اهل زمین آسمانی گردند و نفوس ظلمانی
نورانی شوند و انفس شیطانی رحمانی گردند محبت و مهربانی آغاز کنند و با نوع
انسانی از هر قبیل در نهایت محبت و الفت سلوک و حرکت فرمایند ای یاران
وصایا و نصایح جمال قدم را بگوش جان استماع کنید و تا توانید خاطری
میازارید و دلی را محزون نکنید سبب سرور قلوب باشید و باعث شادمانی
عالم انسانی گردید نظر بخلق نکنید بلکه توجه بحق نمائید متخلّق باخلاق الهی
شوید و منجذب بنفحات قدس ربّانی گردید آیات رحمت حقّ باشید و بیّنات
موهبت آسمانی گردید دشمنانرا دوست جانی شوید و اعدا را یار روحانی گردید
اگر ضربتی خورید رحمتی بنمائید اگر زخمی گیرید مرهمی بنهید اگر سمّ قاتل چشید
شهد فائق بدهید بلکه بالطف بی پایان حضرت رحمان مانند شمع هر جمعی را
روشن نمائید تا جانها بشارت یابد و دلها مسرت جوید چشمها روشن شود
گوشها همراز مرغ چمن گردد اینست وصایا و نصایح عبدالبهاء امیدوارم

ص ۱۸۳

بآن موفق شوید و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای یاران، بانگ بانگ میثاق است و نعمه نعمه وفاق بر اهل اشراق افق وجود روشن است و مطالع آفاق منور بنور ربّ الألطاف و المنن دیده بگشاید تا مشاهده آیات کبری بنمائید و در سایه شجره طوبی بیسائید و محافل وجود را بفیض ثبوت و رسوخ بیارائید تا روی و موی را بخون خویش در قربانگاه عشق بیالائید اینست شرف عالم انسانی و اینست موهبت حضرت رحمانی و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای یاران حقیقی این زندانی، بشارت جشن و سرور شما در ایام عید رسید نهایت وجد و طرب حاصل گردید این مسجون را آرزو آنست که دوستان بزم محبت بیاریند و جشن مسرت مهیا سازند در نهایت شادمانی بموهبت یزدانی کامرانی کنند و بفضل ربّ غفور محفل فرح و سرور مهیا سازند عود و رود ساز کنند و بآهنگ تسیح و تقدیس دمساز گردند هر روز عیش روحانی ساز کنند و به باده محبت الله نشئه بدیعی آغاز نمایند بصهبای معانی و باده انجذاب ربّانی مستغنی از خمور مزیل شعور گردند و بنهایت تقدیس و پاکی و آزادگی با خلق محشور شوند ای یاران الهی دلبر موهبت پرده برانداخته و شاهد عنایت

ص ۱۸۴

عرض دیدار نموده باید از فضل بیمتتهای جمال مبارک جام سرشار باشید و از الطاف شمس حقیقت شمعی روشن و نور بار و بتأییدات غیبیه مظفرو منصور و بتوفیقات صمدانیه پر سرور و حبور گردید و علیکم البهّاء الأبهی ع

هُوَ اللهُ

ای یاران رحمانی عبدالبهاء، اگر بیان اشتیاق خواهم اوراق کفایت ننماید
اگر آرزوی دیدار کنم الحمدلله در جهان جان و دل حاضر و آشکارید اگر تشویق
بر خدمت خواهم الحمدلله بخدمت قائمید و اگر تحسین رفتار و گفتار جویم
الحمدلله بذکر حق ناطقید و موفق بنیت صادق پس بهتر آنست که شما را
تأیید الهی طلبم و توفیق آسمانی جویم و از فضل و موهبت جمال ابهی عون
و عنایت جدید خواهم که اجزاء آنمحفل هر یک شمعی روشن گردد و درختی
بارور شود ستاره‌ئی درخشنده گردد و آیت موهبت خداوند آفرینش شود
مطمئن بالطف جمال ابهی گردید و مستریح در ظلّ سدره منتهی و امیدوار
بصون و عون بیمنتهی و علیکم البهء الأبهی از عدم فرصت مختصر مرقوم شد ع

هو الله

ای یاران رحمانی عبدالبهاء، هر چند شبانگاهست ولی صبحگاهی
ملکوت الهی است یعنی انوار ساطعت و وجوه لامع فیض قدیم جمال ابهی

ص ۱۸۵

ندیم هر قلب سلیم است و تجلی مجلی طور همدم هر ثابت مستقیم ندای جانفزای
جمال قدم از جهان غیب گوشزد هر پاک حبیب است و بشارات و اشاراتش
بخشش فیض لاریب صیت عظمتش شهره آفاق است و صوت مرغان
چمنستان حقیقتش روح بخش اهل اشراق پس باید کلّ نعره برافرازیم
و ولوله در این جهان فانی بقوه الهی اندازیم تا حیات جاودانی در این جهان
فانی رخ بگشاید و موهبت آسمانی تجلی بنماید و فیض ابدی جنت ابهی
جهانرا بیاراید خمودت تا چند و خاموشی تا کی شعله نورانیّه نار موقده
الهی در قطب آفاق بلند است و شمع روشن هدی شاهد انجمن اگر از حرارت
این شعله الهیه نیفروریم بچه آتش جانسوزی افروخته گردیم اگر از این
صهبای خمخانه الهی سرمست نگردیم از چه باده پر نشئه‌ئی قدح بدست گیریم
و اگر در محفل تجلی باده خلر روحانی در ساغر رحمانی نیندازیم در چه بزمی

پر جوش و خروش گردیم ای یاران الهی بانگ بانگ جمال ابهاست از ملکوت
غیب و آهنگ آهنگ ملاً اعلی در وجد و طرب آئید و در جذب و وله که
عبدالبهاء اسیر زنجیر سجن یوسفی شده تا در بازار بندگی رخ برافروزد و در مصر
عبودیت تاج بلا بر سر نهد و طوق موهبت کبری در گردن اندازد ها بشری
ها بشری ها اهل طرب بشری و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

ص ۱۸۶

هُو الله

ای یار روحانی، الحمد لله شمع رحمانی در انجمن یزدانی غبطه آفتاب فلک
اثیر است و پرتو الطاف ربّانی چون مهر منیر ساقی باقی در بزم الهی باده میثاق
میدهد و دلبر پرده نشین از جهان پنهان جلوه اشراق میفرماید جام
حق سرشار است و آهنگ بلبل ملاً اعلی نغمه مطرب مرغان گلزار و مرغزار
در هر دم ترانه بدیعی بلند و در هر نفسی نغمه جانبخشی از طیور چمن در گوش
هر هوشمند آواز تسبیح و تقدیس است و آهنگ توحید و تهلیل که بملکوت
ابهی میرسد و ملاً اعلی را بعیش و طرب و جشن و وله آورده زیرا گلبانگ
مرغان این چمن سبحان ربّی الأبهیست و نغمه و آهنگ اعلان عبودیت
آستان مقدّس حضرت کبریاء ع

هُو الله

ای یاران روحانی، هر چند بظاهر از همدیگر دور و مهجوریم ولی بحقیقت
در محفل سرور و حبور مجموع و مألوف در ظلّ عنایت ربّ غفوریم و سرمست
کأس مزاجها کافور زیرا فیض بحر البحور شاملست و فوز موفور حاصل امواج
یک بحریم و قطرات یک نهر پرتو یک آفتاب یافتیم و برشحات یک سحاب
نشو و نما نمودیم در اینصورت همدمیم و محرم و مانوسیم در هر شام و

ص ۱۸۷

صبحدم فراقی نیست و جدائی نه پیدا و هویدائیم و سودائی و شیدائیم
از فضل حضرت بیچون امیدم چنانست که مؤید بالطف الهی گردید و
موفق بفیض نامتناهی و علیکم البهّاء الأبهی ع

هُو اللّٰهُ

ای یاران روحانی، شب و روز در این محضرید و صبح و شام حاضر انجمن
دمی از یاد یاران فراغتی نجویم و نفسی بی ذکر دوستان زندگانی نخواهم
همواره با چشم اشکبار و آه آتش بار بدرگاه احدیت تضرّع و نیاز خواهم که
دوستان خویش را منقطع از کم و بیش نماید و فارغ از بیگانه و خویش فرماید
بکلی گرفتار آن زلف مشکبار کند و مبتلای آن رخسار پر انوار در هر آنی تأییدی
فرماید و در هر دمی مرهمی بخشد تا هر جریح مستریح گردد و هر منجمدی
مشتعل شود هر ساکتی ناطق گردد و هر جامدی نابت شود ملال و کلال
نماند و انوار جمال احاطه کند نشاط و انبساط حاصل گردد و فرح الهی
رخ بگشاید قوه معنویّه نمودار گردد و موهبت کبری جلوه کند و دلبر
آمال شاهد انجمن گردد و امیدوارم که آن یاران چنان مؤید و موفق گردند
که آشنا و بیگانه حیران شوند و انوار خداوند یگانه آن سامانرا درخشنده
و تابان نماید و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

ص ۱۸۸

هُو اللّٰهُ

ای یاران عبدالبهّاء، اعظم خدمت در آستان مقدّس تشکیل مجلس
تبلیغ است پس شما ای یاران الهی و رفیقان عبدالبهّاء و بقول ترکها
یولدش و ارقاداش این غریق بحر فنا باید در تأسیس محافل تبلیغ نهایت
همّت بنمائید تا تأییدات ملکوت ابهی احاطه کند و انجذابات ملأ اعلی
جلوه نماید و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای یاران عبدالبهاء، خوشا خوشا بحال شما که بخدمت مشغولید و از دون حقّ منفور و بنصیب موفور محظوظ زبان بتبلیغ گشائید و بیان بلیغ نطق مینمائید و ادله و براهین جمال مقصود بانظار مینمائید و بابتدع الحان در آذان طالبان مینوازید مؤیدید و موفّق معطرید و منور معززید و محترم عزیزان عبدالبهائید و مقربان درگاه کبریا باید در هر دم صد هزار شکرانه نمائید که الحمدلله هر یک در آستان الهی کاشانه‌ئی بنیاد نهادید و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای یاران عبدالبهاء، جهدی کنید که در محفل روحانی مصدر سنوحات

ص ۱۸۹

رحمانی شوید و باعث ترویج دین الهی شب و روز جز خیر عموم بشر نیندیشید و بغیر از صلاح عالم انسان مپسندید بخدمت عالمیان پردازید و بمحبّت آدمیان همدم گردید نور مجسم شوید و روح مصوّر تا سبب حیات بشر و شرف حجر و شجر و مدر گردید یعنی در هر مکانی که در آئید آن مکان مبارک گردد و در هر بوستانی که داخل شوید میمنت یابد و در هر وثاقتی که مجتمع گردید تهنیت گردد و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای یاران عبدالبهاء، نامه‌ئی که بمتصاعد الی الله جناب منشادی مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید چون آن گل بگلستان حقیقی صعود نمود و آن طیر باشیان الهی پرواز کرد و آن مشتاق بمحفل تجلی نیر آفاق بشتافت و آن پروانه قصد سراج ملاً اعلی کرد لهذا این عبد بتحریر جواب پرداخت از ائتلاف و انس و اجتماع یاران پارسی و دوستان رحمانی مرقوم نموده بودید

چه بهتر از این که مانند گل‌های حقایق و معانی در گلشن الهی در نهایت طراوت و لطافت و حلاوت با یکدیگر بیامیزند و بنشینند و برخیزند و وجد و طرب انگیزند مظاهر احدیه در عوالم بشریه جلوه نمایند تا خلق را الفت و محبت بیاموزند و نوع انسانرا انعطافات وجدانی تعلیم نمایند تا بیگانگی

ص ۱۹۰

از عالم انسانی برافتد و یگانگی حقیقی چهره گشاید نظر بعرض نکنند دقت در گوهر عالم انسانی نمایند باری شکر ایزد پاک را که بر جهان انسانی اشراق انوار نامتناهی فرمود قلوبرا نورانی کرد و نفوس را رحمانی فرمود جان و وجدانرا بپرتو حقیقت روشن کرد شمع هدایت برافروخت فیض و عنایت مبذول داشت بینوا بودیم از کنز ملکوت بانوا کرد و از الطاف بی پایان بهره و نصیب داد بسایه شجره امید خواند و بمواهب جدید نوید بخشید ای یاران وقت شادمانیست و هنگام مسرت وجدانی از خبر راحت و خوشی و مسرت بازماندگان شهدای الهی بینهایت فرح و مسرت حاصل گردید نهایت آرزوی عبدالبهاء خوشی و سرور بازماندگان شهداست من آرزوی خدمت آنان نمایم و منتهای آمالم اینکه کاری از دست بر آید که سبب راحت و آسایش آنان گردد علیهم بهاء الله الأبھی و علیهم ثناء الله الأوفی و لهم البشارة الکبری و الموهبة العظمی ع

هو الله

ای یاران عبدالبهاء، تجلی کلمه الله مانند پرتو آفتابست که کون و امکانرا تسخیر نماید و جهان تاریک را روشن و منیر کند آنچه در هویت کائناتست از حیث کمون بحیث شهود آرد و آنچه در زمین خاک پنهان گشته انبات نماید

ص ۱۹۱

از تراب پاک گل و ریاحین رویاند ولی از شوره زار جز خار و خس بیمقدار

نروید پس حمد کنید خدا را که الحمد لله ارضی طیب و طاهر بودید که گل
و ریاحین ایمان و ایقان انبات نمود این موهبت شایان هزار شکرانه است
و این گلشن سزاوار هزار ترانه و علیکم البهَاء الأبھی ع

هُو الأبھی

ای یاران عزیز عبدالبهَاء، همواره منتظر ورود اخبار مسرّه شما هستم که
روز بروز بنور هدایت روشنتر و ترقّی بیشتر نمائید الطاف حضرت بهاءالله
یمی است بی پایان نمی از آن حیات جاودان لهذا امواجش بر قلوب یاران
متتابع میرسد و از آن امواج انبعاثات وجدانی و انجذابات روحانی حاصل
و زمام از دست میرود و بی اختیار تصرّع و ابتهال بملکوت الله میگردد
پس تا توانید قلب را فارغ نمائید تا از اشراق شمس حقیقت هر دم پرتوی جدید
یابید جمیع در قلب عبدالبهَاء موجودید و هر دم بدرگاه احدیت توجّه
مینمایم و شما را موهبت کبری میطلبم عبدالبهَاء عبّاس

هُو الله

ای یاران عزیز عبدالبهَاء، حضرت جوان روحانی در نامه نامی خویش
نهایت ستایش و ثنا از آن یاران باوفا نموده که هر یک در محفل رحمانی شمعی

ص ۱۹۲

افروخته اند و در گلشن ربّانی بلبلای جان سوخته بقسمیکه طیور چمنستان
آفاق را الحان بدیع آموخته اند و فی الحقیقه چنین است و این خبر سبب
سرور این قلب حزین است که الحمد لله جمال ابھی در آغوش تربیتش نفوسی
پرورش داده که نور هدی در جبین و نطقی شکرین و جلوّه مانند طاووس علّیین
ای یاران عبدالبهَاء، هر یک سزاوار نامه های متعدّدید ولی عبدالبهَاء
از کثرت مشاغل و غوائل فرصت تحریر حرفی ندارد با وجود این الآن در نهایت
روح و ریحان بذکر شما مشغول و بنگاشتن مألوف اما اصل این است که

قلب بیاد شما قرین و مذاق شگرتین و این از نفس مشکین از روح الامین
 لهذا نامه‌های روحانی در هر آنی پی در پی از جهان قلب ارسال میگردد پیک
 روحانی در میانست و قاصد رحمانی عیان گوش هوش باز دارید و آن نغمه
 و آواز را بشنوید که همواره بگوش دل میرسد و جان و روان می پرورد
 ای یاران عبدالبهاء الحمد لله مواهب اسم اعظم مانند آفتاب پرتوش ظاهر
 و شعاعش باهر و کل در ملکوتش حاضر بپاداش این بخشایش باید دمی نیاسائید
 و نفسی بر نیاورید و سکونی نجوئید و صبر و قراری نطلبید چون شعله طور برافروزد
 و مانند کأس مزاجها کافور سرشار گردید تا جام لبریز بعزیزان بخشید و باده
 شورانگیز بکام یاران ریزید و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

ص ۱۹۳

هو الله

ای یاران عزیز مهربان، بلسان قلم هر قدر تحریر و تقریر مراتب اشتیاق نمایم
 از عهده بر نیایم زیرا خامه و مداد بیگانه و صفحه قرطاس نامحرم یاران یگانه
 پس خوشتر آنکه بنطقی دیگر بیان آرزوی جان و وجدان نمایم اگر بدانید
 که در ایندم این دل چگونه بیاد شما همدست و چه احساسی مستولی بر قلب
 و چه تلاطمی در بحر اشتیاق چون محیط اعظم البتّه از شدت سرور و حبور
 کأس مزاجها کافور نوشید و چنان جوش و خروشی زیند که خاور و باختر بهوش
 آرید امیدوارم که چنین شوید و مرغان آشیان علین گردید در این
 گلشن الهی بر شاخسار معنوی مانند طیور سحر چنان گلبانگی زیند که آهنگش
 ملأ اعلی را باهتر از آرد ملاحظه نمائید که در مدتی قلیل شکوه سروران
 و شوکت سرداران و عزت بزرگان چگونه محو و نابود گشت هر یک از قصر
 معمور بقبر مطمور افتاد و از اوج عزت در خاک مذلت مأوی جست کان
 لم یغنوا فیها بلکه هباء منبثا گشت و سراب بقیع بحسبه الظّمان ماء گردید
 اولم یسیروا فی الأرض فینظروا کیف کان عاقبة المکذّبین با وجود این شهود
 دیگر عاقل را چه مبالاتی و انسانرا چه مباهاتی و بحیات دنیا چه تعلقاتی در این

عالم ترابی تحقّق وجود نیز مختصّ باهل سجود است باز آثار آنان باقی و صیت

ص ۱۹۴

آنان بلند و نسیم آنان در مرور و پرتو آنان در ظهور در جمیع عوالم الهی حتی
نقطه ترابی علمشان بلند است و صیثشان ارجمند رغماً عن انف کلّ متکبر
مغرور و ملحد منفور از یوم آدم تا ایندم چه قدر سروران جهانگیر در روم و
ترک و تاجیک پیدا شدند کو آن تاج و تخت و کو آن طالع بخت و کو آن شکوه
ملوکانی و کو آن شوکت کشورستانی کلّ بباد رفت لکن بنده ضعیفی از یاران
الهی که در ابتدای ابداع بود الی ختم اختراع در جمیع عوالم الهی حتی در نقطه ترابی باقی
و ساقی و برقرار چنانچه مشاهده میکنید که الی الآن از دست مبارک آن آزادگان
صهبای محبت الله نوشانوش است پس قدر این ایام را بدانید و مگذارید که
بیهوده بگذرد تا توانید بکوشید و بخروشید تا جامی لبریزی از باده شورانگیز
از دست یار عزیز بنوشید و علیکم التّحیّة و الثّناء اللّهمّ یا من تجلّی علی الطّور
و ظهر فی السّاعیر و اشرق من فاران و انار من الأفق الأعلى و ظهر من ملکوت
الأبھی انّی امرّغ جبینی و اعفر وجهی بالتّربة المقدّسة الّتی فاحت نفحاتها
من مرکز الأشراق و عطّرت الآفاق و اتضرّع الیک بقلب خافق و عیون دافق
بدموع فائضة فی محبتک و صدر منشرح بذکرک و روح مستبشر بالطافک
ان تعطف علی هؤلاء الأصفیاء باعین رحمانیتک و تشملهم بفیوضات ربّانیتک
و تجعل لهم مخرجاً و ترزقهم من مائدة سماء احدیتک ربّ اجعلهم مشاعل

ص ۱۹۵

ذکرک و مهابط الهامک و مصادر جودک و مواقع نجومک لیهدوا الخلق
الی مرکز وحدانیتک و یهدوهم من عطایاء خزائن صمدانیتک و یقودوهم
الی مرکز الهدی و یقودوهم بفضلک و موهبتک بین الوری حتی یردوا الی
المورد العذب الفرات و یفدوا و فداً علی رحاب قدسک یا مولی الوری
انک انت الکریم الرّحیم العزیز القدیر الجمیل الرّحیم الرّحمن ع

هُوَالْأَبْهَى

ای یاران معنوی، لحظات عین عنایت شامل شماسست و توجّهات الطاف رحمانیت فائض بر شما مشمول عواطف عظیمه حضرت ربّ جلیلید و مستغرق در بحر الطاف خداوند کریم قدیم در این قرن اعظم کبریاء که غبطه قرون اولی و مجلی بر قرون أخراسست همّتی بلند بنمائید و مقاصدی ارجمند بکنید که بآنچه از لوازم این موهبت است ظاهر و هویدا گردد الیوم هر نفسی متمسّک بعهد و میثاق الهی شود و متشبّث بپیمان و ایمان رحمانی گردد و در نشر نفحات الله کوشد روح القدس تأیید کند و روح الامین تلقین بنماید و بامری موفق گردد که نفحات طیبه اش اهل ملاء اعلی را مشام معطر کند و ندای تحسین را از ملکوت ابهی بشنود و البهآ علیکم و علی کلّ من سعی فی نشر نفحات الله ع

ص ۱۹۶

هُوَالله

ای یاران مهربان، حمد کنید خدا را که قطع دریا نمودید و مسافه بعیده طی کردید و باین آستان رسیدید توجّه بخدا کردید و توسّل بساحت حضرت کبریا جستید از غیر حقّ بیزار شدید و مشام بر ایحه محبّت الله مشکبار نمودید یاران پارسی رفیق و انیس منند زیرا راه راستی پویند دوستی جویند راز صلح و آشتی گویند و حقّ پرستی نمایند من از آنان شادمانم و در هر دم بدرگاه حضرت یزدان عجز و نیاز کنم و تأیید و توفیق طلبم شما آنانرا مژده دهید تا بدانند که عون و عنایت حقّ همدم است و فضل و موهبتش همراز و محرم بجان و دل بکوشند تا این جام بخشش سرشار گردد و ابررحمت چنان ریزش نماید که کلّ را غرق دریای هوش و بینش کند و علیکم البهآ الی ع

هُوَ اللهُ

ای یاران و اماءِ رحمن، الحمد لله که در موسم بهار الهی و فصل ربیع رحمانی که نفعهٔ حیات ابدی در حقائق نورانیّه دمیده شده در ظلّ علم یا بهاء الأبهی محشور شدید و مانند مرغان چمن بر شاخه‌های سرو و سمن بابدع الحان بتسییح و تهلیل حضرت رحمن پرداخته‌اید مدهوش صهباء حقیقتید و مسرور در این گلشن حضرت احدیّت خلعت هدی در بردارید و سایهٔ موهبت حضرت بهاالله

ص ۱۹۷

بر سر از اوهام زاغ و زغن رهیدید و از ترانهٔ مطرب گلزار و چمن بوجد و طرب آمدید آهنگ ملاً اعلیٰ شنیدید و گلبانگ بلبل باغ هدی استماع نمودید از مائدهٔ آسمانی بهره و نصیب گرفتید و در فیض ملکوت ابهی سهیم و شریکید اینست فضل و موهبت کبری که احاطه باهل بها کرده پس در نهایت سرور و شادمانی و حبور و کامرانی بشکرانهٔ این الطاف الهی پردازید تا حقیقت و ان شکرتم لأزیدنکم تحقّق یابد و علیکم و علیکنّ البهآء الأبهی عبدالبهآء عبّاس احبّای الهی و اماء الرّحمن علیهنّ و علیهم بهاء الله الأبهی ای یاران، وقت آنست که بلبل معانی در گلشن توحید بسراید و طیور حدیقهٔ تقدیس در ریاض تمجید گلبانگ رحمانی زند زبان بذکر حقّ بیارائیم و دیده بافق عنایت بگشائیم و توجه بحضرت احدیّت نمائیم و بکمال جانفشانی در میدان معانی بکوشیم و بجوشیم و بخروشیم تا جهان خاک تابناک گردد و افق وجود بنور سجود روشن و منور شود بیگانگان آشنا گردند و اغیار یار شوند کوران بینا و کران شنوا و نادانان دانا و مردگان حیّ توانا شوند اگر باین امر جلیل موفّق و مؤید شویم در جهان الهی رخ برافروزیم و مانند شمع در انجمن عالم بسوزیم و موهبت دو جهان اندوخته گردد و پردهٔ اوهام سوخته شود سبب نورانیّت جهانیان گردیم و موهبت عالمیان شویم و الا ایام معدود مفقود گردد و

ص ۱۹۸

حیات موقت بوفات ابدی انجامد عزّت مبدل بذلت شود و سود و ربح
زیان و خسران گردد و ذلك هو الخسران المبین تحقق یابد پس تا توانید میاسائید
محفل بذکر رحمن بیارائید و جلوه نورانی نمائید و فریاد عاشقان
برآرید و نعره مشتاقان بزید تا عالم وجود بحرکت و اهتزاز آید و جمیع نفوس محرم
راز گردند اینست سزاوار یاران و اینست شایان عاشقان جمال رحمن
رَبِّ رَبِّ آيِدِ الْمَخْلُصِينَ عَلَى التَّوَجُّهِ بِالْأَفْقِ الْمَبِينِ وَاجْتَذِبْ قُلُوبَهُمْ بِالْأَنْوَارِ
السَّاطِعَةِ مِنَ الْكَوْكَبِ الْمَنِيرِ وَاحِى افئدتهم بماء معین و نور ابصارهم بمشاهدة
آثار قدرتك فى السموات والأرضين واجعلهم متمسكين بالحبل المتين و
منجدين اليك بين العالمين انك انت الكريم انك انت العظيم وانك انت
الرحمن الرحيم ع

هُوَ اللهُ

ای یار جانی، آنچه نگاشتی و راز درون داشتی معلوم و مکشوف شد و سبب سرور
یاران الهی گشت زیرا دلیل برانجذاب بود و برهان بر التهاب نار محبه الله ای خوشا
بحال تو که مورد الطاف رحمانیت گشتی و مشمول نظر عنایت شدی پس بشکرانه
این موهبت ما دون آن دلبر مهربانرا فراموش کن و در ترویج دین و آئینش بکوش
و نشر تعالیمش بنما زیرا تعلیم آن یار قدیم راحت دو جهانست و آسایش دل و جان

ص ۱۹۹

صلح اعظمست و آسایش و سلامت قبائل و امم آرایش جهان آفرینش است و
بخشش معطی دانش و بینش جان جهانست و حیات عالم امکان نورانیت رحمانیتست
و روحانیت عالم انسانیت تا توانی در این امر مبرور بذل مجهود کن تا مانند
چراغ در این بارگاه بدرخشی و بمثابه گل در طرف این چمن شکفته گردی
و عليك التحيّة و الثناء ع

هُوَ اللهُ

ای یار حق پرست، کلمه حق در افواه ناس متداول ولی کلّ از آن غافل لفظی
برزبان برانند ولی از معنای آن ذاهل نام پپرستند نه صاحب نام بدامن اسم
بیاویزند ولی با مسمی نیامیزند اینست سبب احتجاب کلّ الحمد لله توحق را
یافتی و صاحب نام را شناختی و باتش محبت حق بگداختی و علم ثبوت بر پیمان
برافراختی در آینده انشاء الله مأذون حضور خواهی شد و علیک البهّاء الأبهی ع

هُو الله

ای یار حقیقی، بکمال عجز و زاری در آستان مقدس تضرع نمایم که آیت هدی
شوی و رایت ملاً اعلی شمع انجمن توحید شوی و شاهد بزم تقدیس نطق
فصیح بگشائی و بیان بلیغ بنمائی بلبل گلشن اسرار شوی و گلبانگ حقائق و معانی
زنی و بیان آثار فیض نامتناهی فرمائی و درس مقامات روحانی دهی ع

ص ۲۰۰

هُو الله

ای یار ربّانی، این مطرب از کجاست که برگفت نام دوست نامه شما را جناب
آقا میرزا حیدر علی نزد من فرستاد چون نظر بر آن سطور افتاد بهجت و فرحی زاید
الوصف رخ داد زیرا از یار روحانی بود ایّامی که در ساحت حضرت مقصود الفت
میشد و مشام بنفحات انگلشن تقدیس معطر بود و مسامع از خطاب رحمن متلذذ
و قلوب بمشاهده جمال مستبشر آن الفت ابداً از خاطر نرود دائماً مفرح
جان و دل است باری چون قرائت نامه منتهی شد با جان و وجدان در نهایت
انجذاب تضرع بدرگاه حضرت نامتناهی گشت که آنجوان روحانی نوجوانی
از سرگیرد و ایّام شباب و زندگانی تازه نماید یعنی بقوت جدیدی از ملکوت
ابهی مؤید شود و مانند دریا از هبوب اریاح وفا بجوش و خروش آید موجی
زند اوجی گیرد و هر چند وحید است قوت فوجی یابد و کم رجل یعدّ بالف
مثل در نزد عرب است باری اقترانی که در نظر است متیمن و مبارکست اما
مهر بنص کتاب متجاوز از پنج واحد درهم یا دینار جائز نه هذا حکم صارم حتم

مقضى من اثر القلم الأعلى حضرت رفیق جانی و انیس ربّانی و مونس وجدانی
کهل روحانی را بجان مشتاقم و تکبیر ابدع ابھی میرسانم
و علیک البهّاء الأبھی عع

ص ۲۰۱

هُوَ اللهُ

ای یار روحانی، در این سنه مبارکه آثار نصرت الهی از جمیع جهات مانند نور
سحر در جمیع آفاق درخشنده و تابان و آیات برهان در مدن و قری ترتیل
میگردد و سلسیل عنایت در انجمن عالم سبیل میشود از هر کرانه‌ئی نغمه‌ئی
و از هر اقلیمی آهنگ و دمدمه‌ئی بلند است و این از مواهب کلیّه خداوند
پس نعره یا بهاء الأبھی بشنو که از اینجهان بمسامع ملاً اعلی رسد و آهنگ
یا علیّ الأعلی استماع کن که اهل صوامع ملکوت را بوجد و طرب آرد
لهذا احبّاً باید در نهایت شوق و شعف بسرور و حبور پردازند که الحمدلله
آنچه آرزوی دل‌های پاک و نهایت آمال جانهای تابناک است بفضل و
عنایت حضرت مقصود میسر و مشهود گردیده بقسمیکه دلبر آرزو در نهایت
جمال شاهد انجمن گشته و بر جمیع یاران عرض دیدار مینماید جناب امین
نهایت تحسین از محافل روحانی احبّای کلیمی مینماید که فی الحقیقه در خدمت
امر الله اقدام کلی و اهتمام عظیم دارند بقسمی که مرا آرزو چنین که بیاد هر یک
از آن یاران دلنشین پردازم و نامه نگارم اما ذکر هر یک فرداً فرداً فرصت نه
لهذا جمعاً ذکر میشوند و جناب امین ذکر کلّ را نموده‌اند الحمدلله در این
دور اعظم نظر عنایت شامل اسرائیل است تا جمیع وعده‌های انبیا در حقّ

ص ۲۰۲

ایشان در عالم وجود و شهود تحقّق یابد ای یاران اسرائیل، حضرت کلیم
در ملکوت تقدیس تمجید از اشتعال و انجذاب شما میفرماید و لاهوتیان
تحسین نمایند و ربّانیاں توصیف کنند و اهل ملاً اعلی در هر دمی ندای

طوبی لکم طوبی لکم برآرند لهذا امیدم و طید است که یاران اسرائیل خدمتی
نمایان در این اوان برت جلیل نمایند و حضرت ابراهیم خلیل را در ملکوت
رفیع سبب ازدیاد روح و ریحان کردند و علیکم البهء الأبهی ع

هُو الله

ای یار روحانی، جناب حاجی محمد حسن آقا بعد از زیارت روضه مقدسه
مطهره یثرب و طواف کعبه بطحاء باین بقعه مبارکه نورا وارد گشتند و ایامی چند
با این قلعه بند بسر بردند و یاران خورسند گشتند این بند نیست رهائست
این زحمت نیست موهبت آسمانیست این زندان نیست ایوانست این
قعر چاه نیست اوج ماهست و دلیل بر این نهایت شادمانی در محفل این
زندانی بلکه کامرانی دو جهانی حاصل از خدا میطلبیم که ایشانرا مؤید فرماید
و این حج مبرور را سبب حصول فضل موفور فرماید و علیک التّحیة و الثّناء ع

هُو الله

ای یار دیرین، الحمد لله رویت جنّة النّعم است و خویت بهشت برین

ص ۲۰۳

همواره بخدمت حضرت یزدان مشغول بودید و همیشه بعبودیت آستان
مألوف نظر عنایت شامل بود و الطاف بی نهایت کامل از بدایت حیات
در ظلّ شجره رحمانیت بودید و از طفولیت مظهر انوار موهبت قدم
ثبوت بنمودید و رخ را بانوار رسوخ روشن کردید و حال نیز موفق
برضائید و مؤید بوفایاران الهی را روش چنین باید و خلقی چون بهشت
برین شاید همواره در خاطرید و همیشه در محفل حاضر و علیک التّحیة و الثّناء ع

هُو الله

ای یار دیرین من، ایامیکه همراز و همنشین بودی در خاطر است ابداً

فراموش نگرده الحمد لله روشنی و از نار محبت الله مانند سمندر در آتشی خوشی
و دلکشی در کوه و صحرا در جمیع شهرها مانند باد بادیه پیما باش و پیمانۀ
پیمان بدست گیر و باده الطاف جمال مبارک بنوشان لسان بلیغ بگشا
و قوه تبلیغ بنما تا خفتگان بیدار گردند و محرومان از فیض جمال مبارک
بهره و نصیب یابند و علیک البهّاء الأبهی عبد البهّاء عبّاس

هُوَ اللهُ

ای یار عزیز، همیشه در خاطر عبدالبهائی بلکه در محضر حاضر تمثال تو
در پیش بصر است و شمائلت در نظر همواره از آستان جمال مبارک

ص ۲۰۴

استدعای الطاف بی پایان میشود تا آن یار نیکخوی از پرتو عنایت دلبر دلجوی
مشکاة انوار شود و مصباح اسرار گردد یقین است که تأییدات غیبی و توفیقات
لاریبی پیایی میرسد و انتشار انوار مه تابان در آنسامان میگردد الحمد لله آذربایجان
جان یافته و آذری در دل افروخته کلمة الله در انتشار است و دلبر موهبت
پروردگار بی پرده و حجاب یاران روحانی عبدالبهّاء با رخی نورانی و موهبتی
آسمانی و فیضی سبحانی و قوتی ربّانی مؤیدند جمیع را از قبل من با نهایت شوق
و مهربانی تحیت ابدع ابهی ابلاغ دارید همیشه منتظر آنم که خبرهای پرسرور
از آن اقلیم برسد که الحمد لله بفیض ملکوت ابهی جنّت النعمیم شده و بیاران
تُرک من این پیام ترکی من برسان عزیز یارانم و معزز یاورانم دلبر آفاق جمال ابهی
انجمن عالمده کشف حجاب و رفع نقاب ایدرک کون کبی طوغوب پارلاق
پارلاق جلوۀ جمال بیور مشدر گوزلری آچق دیده لری بینا اولان زیرک
وزکی ترکلر یوزلری کولوب گوزلری پارلایوب واله و حیران قالمشدر در
عشق اولسون انلره آفرین اولسون او دانا و بینا تر گلره انجق بر طاقم خفّاش
صفت سفله لر گوزلرینی یوموب ظلماتده مستغرق اولمغه برابر هانی انوار هانی
اسرار هانی آثار دیورلر و کور اولد قلرینی اعلان ایدرلر آچق گوزلره مبارک

کون طوغنجه او کون پرشکون در حقیقه رهنمون در تسلی قلب محزون در

ص ۲۰۵

اما کور مکدن محروم اوغرسر مجنون بر انسان محزون اولور و هلاکت
قویویه یوزی سرنگون اولر دلخون اولر زار و زبون اولر حضرت بیچونه
شکر ایتملی ثنا ایتملی ستایش ایتملی زیرا بزی قبول ایلدری و مسرور ایلدری
و درگاه احدیتنه بندگان مخصوص ایلدی و علیکم البهآء الأبھی ع

هُو الله

ای یار قدیم و رفیق و ندیم، اگر بدانی که عبدالبهآء الآن بچه حالتی و
شوق و ولهی بنگارش این نامه پرداخته البتّه از شدّت وجد و طرب برقص
آئی و فریاد یا بشری و یا طوبی لی برآری حلول عید مولود حضرت موعود
مبارک است و متیمن و علیک البهآء ع

هُو الله

ای یار قدیم و همدم و ندیم، آنچه بنگارم شرح حال درون نتوانم که
این قلب مشتاق چگونه بیاد یاران وفاق پرانجذابست فی الحقیقه بنده
صادقی و یار موافق جز جانفشانی و راهنمایی و شعله نورانی کاری نداری
اهل ملاً اعلیٰ تحسین مینمایند قلبت بهشت برین است و خویت رشک
روضه نعیم البتّه عون و عنایت الهی نصیر و معین گردد تا مانند نافه مشکین
آن سرزمین را معطر از مسک اذفر بنمائی حق ظهیر است و دستگیر دیگر

ص ۲۰۶

چه مطلبی مطمئن باش و مستبشر توکل بخدا کن و توسّل بذیل کبریآء
باقی خدا با تو باد ع

هُوَ اللهُ

ای یار قدیم، نامه‌های متعدده در این مدت از شما رسیده که جمیع در پورتسعيد جمع شده بود و ممکن نبود ارسالش بارض مقصود لهذا یکدفعه وارد و ملاحظه گردید و ایضاً اخیراً که بتاریخ نهم شهر جمادی الأولى سیصد و سی و هفت بود این ایام رسید چون این نامه اخیر قریب التاریخ است لهذا ممکن است که جواب مرقوم گردد اما اگر بخواهم جمیع مکاتیب را جواب بنویسم ابدلاً مجال نیست اما ستایش از دوستان و وطن جمال مبارک مخصوص بارفروش نموده بودید من از یاران بارفروش و سمنان و سنگسر و امامزاده قاسم و ساری و شه میرزاد نهایت رضایت را دارم فی الحقیقه در سیل الهی بقدر امکان جانفشانند از متعلقین جناب آقا سید محمد رضا مرقوم نمائید و از قبل من تحیت ابدع ابهی و نهایت مهربانی و تعلق قلبی ابلاغ دارید فی الحقیقه جناب ایشان در سیل رحمن مشقات و صدمات شدید در ایام حیات کشیدند لهذا تعلق قلبی بایشان دارم و همچنین متعلقین ایشان در قرآن میفرماید ولا تنسوا الفضل بینکم حضرت بصار را از قبل من

ص ۲۰۷

تحیت برسان چند روز پیش مکتوبی بایشان مرقوم شد و ارسال گشت و باطفال حضرت شیخ نهایت محبت و تعلق قلبی من ابلاغ دارید و علیک البهآء الأبهی ۲ ایار ۱۹۱۹ عبدالبهآء عبّاس

هُوَ اللهُ

ای یار مهربان، سمع مشتاقان همواره منتظر استماع خبر دوستانست و قلب تفقد نام و نشان یاران نماید دیگر معلوم است ورود نامه چه تأثیر بخشد میدانم که ترک راحت و آسایش خویش نمودی و بیگانه و خویش را فدا کردی و منقطعاً الی الله و منجذباً بنفحاته و مشتعلاً بنار محبته و مستبشراً بالبشارة الكبرى حرکت بحوالی آنسامان نمودی گاهی شه میرزاد و گاهی سمنان

گهی در صحرا و گهی در مُدن و گهی در قُری نعره زنان ندای ملکوت بلند نمائی
مقصودی جز نشر نفعات الهی و مرادی جز اعلاء و صایا و نصایح ربّانی نداشتی
شکر کن حضرت احدیت را که باین فضل موفور مؤیدی و در بحر سرور مستغرق
و در این جهان آب و گل شادمانی محال و ممتنع مگر آنکه انسان دل بجهان دیگر
بندد و سیر در عالم دیگر کند و مقصدش بلند و مرادش ارجمند باشد چون
خود را موفق بیند درهای شادمانی گشوده شود و دلبر آمل و آرزو جلوه نماید
این سرور ابدیست و فرح سرمدی و الا هر شادمانی را ناکامی در پی و هر

ص ۲۰۸

کامرانی را پشیمانی در عقب اینست که لذائذ این عالم ظلمانی را بسراب فانی
تشبیه فرموده اند کسراب بقیعة یحسبه الظّمان ماء حتّی اذا جائه لم یجده
شیئاً باری اگر بدانی بسبب عبودیت آستان مقدّس و خدمت امر مبارک
چه قدر عزیزی البتّه جام لبریز بدست گیری و از صهباء محبّت الله شورانگیز
شوی و نغمه و آهنگی زنی که شجر و حجر و مدر را باهتزاز و حرکت آری یاران
الهی را جمیعاً تحیت مشتاقانه برسان و علیک البهّاء الأبھی ع

هُو اللهُ

ای یار مهربان، در این دم بیاد تو همدم گشتم و از خداوند میطلبم که بعون
و عنایت بتأیید غیب احدیت موفق گردی بنیان عدالت بنهی و بروش و
سلوک نجوم هدایت کبری دولت آباد را بهشت آباد کنی و عراق را منور بنور
نیر آفاق سبب راحت رعیت گردی و باعث اشراق نور هدایت بسریر
تاجداری در کمال امانت و صداقت خدمت بنمائی و نفوس بشر را تربیت کنی
و قلوب را روحانیت بخشی و بنار محبّت الله چنان شعله زنی که حرارتش در کبد
اثیر تأثیر نماید و شعله پر نور لمعه طور گردد و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُو اللهُ

ای یاران و دوستان من ، در ایام رضوان جشنی برپا نمودید و بزمی آراستید

ص ۲۰۹

که آهنگ بدیعش بملاً اعلی رسید و ترانه عاشقانه اش بعالم بالا پیوست
و سبب سرور و فرح روحانیان شد در این جهان فانی عاقبت هر باده
صافی دُرد است و نهایت هر درمانی درد راحت وجدانی نه و مسرت دل
و جانی نیست سراب اوهام است و آلام پی در پی در جمیع ایام بزمش رزم است
جشنش ماتم شهدهش زهر است لطفش قهر اما بزم روحانیان بهشت برین است
و جشن ربّانیان تجلی نور مبین حمد کنید خدا را که چنین محفلی آراستید
و عیش و عشرتی خواستید و منجذب عالم بالاستید و از فضل و موهبت
یزدان هر یک دریاستید در هر دم شکری نمائید و ذکری فرمائید و با چنگ
و چغانه نغمه و آهنگی بلند نمائید تا جهانرا باهتزاز آرید و نفوس را همدم و همراز
ملاً اعلی نمائید و علیکم البهَاء الأبهی ع

هُو الأبهی

ای یادگار سه نفس مقدّس شهید ، حمد خدا را که در ظلّ الطاف حضرت
احدیّت مدّت الحیات آرمیدی و مظهر الطاف بی پایان شدی و بشرف
لقاء فائزگشتی و مورد عنایات الهیه گردیدی و بلحظات عین رحمانیّت
ملحوظی پس باید مظهر رحمت الهیه باشی و مطلع جود و فضل سلطان
احدیّه حضرت روح روحی له الفدا را چون بدار زدند شخصی سپاهی

ص ۲۱۰

سنانی بپهلوی مبارک زد آن روح مقدّس فوراً مناجات فرمود که ای
پروردگار بیامرز این نفوس را زیرا نادانند اگر بدانند نمیکند ولی نمیدانند
لهذا عفو فرما ع

انشاء الله اذن حضور بشما داده میشود قدری صبر بفرمائید

هُوَ اللهُ

جناب آقا سید اسدالله، اگر بدانی مشغولیت عبدالبهاء بچه درجه است البتّه حیران میمانی شب و روز هجوم عمومست و سؤالات مثل دریای بی پایان و تبلیغ متتابع و مجامع عمومی هر روز و در مجمع طوائف سائره نیز وعده میگیرند و نطقهای مفصل بحسب استعداد و قابلیت حالیه اورویا میشود باری نمیدانی چه خبر است تلافی مصر و اسکندریه شد اورویا فی الحقیقه حال در اهتزاز و هیجانست تا بعد چه بشود باحبای الهی مرقوم نما که مرا یک دو ماه مهلت دهند که من اوقات را جمیعاً صرف و حصر تبلیغ نمایم انشاء الله بعد تلافی میشود ع ع

هُوَ اللهُ

جناب آقا سید اسدالله، هر وقت در نظری و ملحوظ لحاظ رأفت در این سفر از اشتغال به تبلیغ و نشر نفحات الله و خطابه های شب و روز ابداً فرصت تحریر نبود حال عازم اسکندریه هستم انشاء الله تلافی

ص ۲۱۱

مافات میشود الحمدلله در این صفحات عون و عنایت جمال قدم شامل حال این پشه بی توشه شد و نصرت ملکوت ابهی ظاهر گشت الطاف اسم اعظم روحی لعنة تربته الفدا چنان ظاهر و هویدا گشت که عقول حیران شد و من تقرب الی شبراً اتقرب الیه ذراعاً مشهود گردید باری نصف شب است اندک فرصتی یافتم و بتحریر پرداختم ع ع

هُوَ اللهُ

جناب اسد، بجان یاران قسم که وقت گفتن و خفتن و نگاشتن ندارم و این دو کلمه را مانند تنقل مینگارم زیرا مشغول کارم و سنگین بارم تو میدانی

و از مختصر مفصل میخوانی صحت حاصل زائل شب میدان خطابست
روز انهماک در جوابست صبح غلغله است شام ولوله است ظهر دمدمه است
نیمه شب زمزمه است وقت سحر همهمه است دیگر ملاحظه کن که چه خبر است ع

هُوَ اللهُ

رَبِّ رَبِّ اَنْ هُوَ لآءِ عِبَادِ مَكْرَمُونَ مَخْلُصُونَ لَكَ فِي جَمِيعِ الشُّؤُنِ قَدْ ثَبَتَتْ
اَقْدَامُهُمْ وَاسْتَضَاءَتْ قُلُوبُهُمْ وَتَهَلَّلَتْ وُجُوهُهُمْ وَطَابَتْ نَفْسُهُمْ وَارْتَفَعَتْ
رُؤُوسُهُمْ فِي يَوْمِ اشْتَدَّتْ زَوَابِعُ الْاَمْتِحَانِ وَصَوَاعِقُ الْاَفْتِتَانِ فَاسْتَحَقُّوا الطَّافِكَ
وَفَضْلِكَ وَاحْسَانِكَ رَبِّ رَبِّ اَيِّدْهُمْ بِمَلَائِكَةِ السَّمَآءِ وَشَدِيدِ الْقُوَى

ص ۲۱۲

وخصصهم بتتابع الآلاء وترادف النعماء حتى يقنطروا على القيام بثبوت يتنزل
به ارکان الأنام و يرتعد به فرائض العوام أنك انت القوى المقتدر العزيز العلام
ای یاران مهربان، در یوم امتحان علم ثبوت مرتفع نمودید و در نارافتان مانند
خلیل الرحمن رخ برافروختید و شدت آتش ظلم را برداً و سلام یافتید اینست
موهبت کبری اینست سلطنت عظمی اینست منقبت اصفیا از خدا خواهم
که نفحاتی از حدیقه قدس بمرور آید که احزان یاران مبدل بسرور و انس گردد
ان ربی علی ذلک لمقتدر قدیر ای یاران مهربان در ایام زمستان هر چند
برف و باران و زمهریر شدید مستولی گردد صواعق است و شدائد و زوابعست
و عواصف ولی این صدمه زمهریر را بهاری لطیف در عقب و این شدت
سرما را موسمی در نهایت اعتدال در پی اگر طوفان شتا نبود گل و ریاحین
ربیع عرض جمال نمینمود و اگر اریاح عقیم در فصل سقیم بمرور نیامده بود
نسیم جانپور بهار مشامها را مشکبار نمیفرمود پس بدانید که این طوفان امتحانرا
زمانی در پی که رویها مانند شکوفه در نهایت طراوت و لطافت جلوه نماید مطمئن
بفضل حضرت مقصود گردید و مؤید و منصور شوید ان
ربکم لیؤیدکم بجنود لم تروها وینصرکم بتأیید من ملکوت

روحانیا نورانیا ربّانیا، مدّتیست که تحریری از آنشخص خطیر مشتاقان را تسریر نمود و کوکب بیان و تبیان از سمت درخش ندرخشید هر چند از سایر یاران نامه و پیام رسید ولی از آنحضرت نامه‌ئی ملاحظه نگردید انسان چون از دیدار مهجور ماند آرزوی گفتار کند و اطلاع اسرار خواهد و این بنگارش نامه منوط و مشروط است اگر چه الطاف نیر آفاق قلوب مشتاق را چنان ارتباط داده که فراقی در میان نیست بلکه کلّ در سایه یک خیمه‌ایم و تشنگان یک چشمه هر چند متفرّقیم ولی در یک بحر مستغرق لهذا زبان ساکت و صامت ولی دلها در گفتگوی روحانی مداوم بصیرت در مشاهده و شهود ولی بصر در جستجو با وجود این گوش سر را نیز نصیبی باید و دیده و بصر را نیز بهره‌ئی شاید لهذا مکاتبه باید مستمر باشد و اساس مخابره ثابت و مستقیم شاید شاعر عرب متضرّعاً الی الله گفته و منّ علی سمعی بلن ان منعت ان اراک و فیه لمن کان قبلی لذّة یعنی گوش مرا بخطاب خویش ولو کلمه لن ترانی باشد منت بگذار و مشرف فرما زیرا حضرت موسی علیه السلام پیش من از این کلمه متلذذ شد یعنی نفس خطاب پر حلاوتست و لذت بسمع میدهد و لو کلمه لن ترانی باشد باری ما همواره بذکر یاران

شادمانیم و بیادشان مانند بحر در هیجان شب و روز عجز و زاری نمائیم و جزع و بیقراری کنیم یارانرا عون و صون از حافظ حقیقی طلبیم چندیست که از جناب آقا محمّد رضا نامه‌ئی نرسید پیام مشتاقان بایشان برسان تا منجذب القلب مستبشرالروح یاد آوارگان نماید و بذکر دوستان پردازد از قرار معلوم در آن سامان اقلیم خراسان ندا بلند است و قوّه انجذاب

مغناطیس قلوب هر هوشمند آهنگ ملکوت ابهی جهانرا بحرکت آورده
 شرق و غربرا روح جدید بخشیده و از هر طرف آوازه جهانگیر است و صیت امر الله
 منبسط در بسیط زمین افسوس که اهل ایران اکثر محروم از این فضل بی پایان
 در انجیل میفرماید از اطراف جهان گروه گروه آیند و در ملکوت داخل شوند
 و ابناء ملکوت خارج میشوند حقیقه طرفه حکایتی و غریب واقعه‌ئی
 ایران که منبت شجره مبارکه است بسیار نفوس از ظلّ شجره هنوز گریزان
 ولی اهالی اقلیم سائره در نهایت شور و وله و انجذاب انّ هذا لشیء عجاب
 باری مقصود اینست که در الواح مبارکه نازل از ارض خاء اعلاء کلمة الله
 گردد و نشر نفحات الله شود و نفوس در ظلّ شجره مبارکه استقرار یابند
 این بشارات سبب است که همواره منتظر آنیم که شمس حقیقت پرتو شدید
 بر آن اقلیم زند که در جمیع انحاء ارض خاء ندا بلند گردد و اقلیم معرض نور

ص ۲۱۵

مبین شود و این موهبت بشدت اشتعال قلوب و انشراح نفوس و
 انجذاب ارواح جلوه نماید لهذا امید چنانست که آنحضرت بیش از کلّ
 در انتشار آثار و ظهور اسرار جهد بلیغ و سعی منیع فرمایند زیرا آن مقرب درگاه
 کبریا از بدو جوانی در ظلّ الطاف حضرت سبحانی مانند نهال تازه برشحات
 سحاب رحمانیت نشو و نما نموده و شجره‌ئی بارور گردیده حال وقت ظهور
 ثمر است جمیع یاران الهی را تحیت ابدع ابهی از قبل عبدالبهاء ابلاغ دارید
 و علیک البهّاء الأبھی ع

هُوَ اللهُ

یا ربّی و یا الهی و یا نور الأنوار و مرکز الأسرار و جاذب قلوب الأبرار ائی
 بقلب خافق و دمع هامع اتضرّع الیک و اتبتّل بین یدیک ان تنزل
 کلّ خیر علی عبدک المنجذب الی جمالک المنخفض الجناح لجلالک الّذی
 آمن بک و بآیاتک و سمع کلماتک و حیّ بنفحاتک و اهترّ من نسائم ریاضک

و شاهد انوارک و اطلع باسرارک و لّبی لندآئک عندما ارتفع من سمآئک
و استقام علی حبّک و ثبت علی امرک و نطق بثنائک و سلک علی الصّراط
السّوی منجذباً الیک و محدّثاً بنعمتک و داعياً الیک و منادياً باسمک
ربّ احفظه من کلّ السّهام و صنه من نبال الآلام و ادخله فی کھف

ص ۲۱۶

الأمان و اخلده فی فردوس السّلام و ایّده بجنود الالهام و اشرح صدره
بالفیض و الأنعام و ظلّ علی تلك العائله بسدرتک الرّحمانیّه و اشلهم
الطافک الرّبّانیّه و احفظهم فی صون حمایتک و احرسهم بعین رعایتک و
ادخلهم فی حصن عونک و کلائتک انک انت السّبوح القدّوس الملک
المهیمن القیّوم. ای یار دیرین عبدالبهاء، دائماً در خاطری و لسان
و جنان بیادت مشغول و بذکر اسمت مألوف زیرا دوست قدیمی و در
عراق همدم و ندیم آن ایام در ظلّ حضرت احدیّت در نهایت سرور
همدم بودیم و هم آغوش و از باده الطاف جمال مبارک مست و مدهوش
سرور آن ایام و حظوظ آن اوقات و رفقای آنوقت هرگز از خاطر نروند
بلکه دمبدم عزیزتر و خوشتر و شیرین تر گردند جمیع آن عائله را از قبل
این آواره تحیت ابدع ابھی ابلاغ دار و علیک البهّاء الأبھی ع

هُو الأبھی

یا غلام، در صقع رضا هر کس محشور گشت در یوم نشور جام فرح و سرور
از دست ساقی ظهور نوشید و در ماء ظهور از اوساخ شئون امکان پاک
و مقدّس گشت پس تو انشاء الله غلام درگاه حضرت ربّ علامی از این
کأس همیشه مدهوش و سرمست باش تا در این توده خاک نفّس پاکی کشی

ص ۲۱۷

و جلوه انجم افلاک نمائی و لیس هذا علی ربّک القدیم بعزیز این نجوم

اجسام عنصری و از جهان طبایعند چون در عالم خود یعنی جهان عناصر لطافتی دارند در فجر و افق عالم روشن و منیرند پس ملاحظه کن اگر حقیقت انسانیّه که از جهان الهیست چون در مراتب وجود ترقّی نماید و لطافت و صفا و نورانیّت و فیض بها اکتساب کند چگونه از افق وجود بنور شهود مشهود گردد و البهآ علیک ع ع

هُو اللهُ

یا من امتحن من هو میزان الأمتحان، حکایت کنند که روزی حضرت امیر علیه السّلام بر لب بامی بود شخص بیگانه‌ئی عرض نمود یا علی مطمئن بحفظ و حمایت و صیانت حقّ هستی فرمودند کیف لا و انا اول مؤمن بالله عرض کرد پس اعتماد بر حفظ حقّ نما و خود را از لب بام فرو انداز فرمودند هر عالی دانیرا باید امتحان نماید نه هر کس در هر جا للمولی ان یمتحن العبد و لیس للعبد ان یمتحن المولی اینست که هفت قبیله از قبائل عرب در حضور حضرت رسول روحی له الفدا حاضر و هر یک امتحاناً معجزه‌ئی خواستند یکی حتّی تفجّر لنا من الأرض ینبوعاً گفت دیگری او تأتی بکتاب من السّمآء بر زبان راند دیگری او یکون لک بیت من زخرف گفت دیگری او ترقّی الی السّمآء

ص ۲۱۸

بر زبان راند چون مقصدشان امتحان بود جواب کلّ قل سبحان ربّی هل كنت الا بشراً رسولا شد و انک انت استفت قلبک فتری انّ الکلمة اشتقت و الاحرف استنطقت و النّقاط تفرّقت و الحقیقة ظهرت و الآیة نطقت و انوار الوحی تشعّشت هل بعد النور الا الدیجور و هل بعد الضّحی و الآصال الا جنح اللیالی الظلمآء فاختر ما تشآء انّ ربّک یهدی من یشآء ع ع

هُوَ الْاَبْهَى

یا من انجذب بنفحات الله، آنچه مرقوم نموده بودید بکمال اشتیاق قرائت

گردید و مضامین چون شهد و انگبینش مذاق را شیرین نمود چه که مدلّ
بر استقامت بر امر الله و ثبوت و رسوخ بر عهد و میثاق الله بود جمال مبارک
روحی لعنته السّامیه فدا این ذرات فانیه را محض الطاف خفیّه تربیت فرمود
و بفضل و موهبت قبول نمود که در این ایّام بفرائض عبودیّت قیام نمائیم
و در آستان مبارک پاسبان باشیم و ذره آسا در شعاع شمس دین الله محو و
نابود باشیم و بخدمت پردازیم و خدمتش تبلیغ امر مبارک است که بشرق و
غرب نمائیم چون بفرائض عبودیّت موقّف شویم رخی در ملکوت ابهی روشن
کنیم کل بنده او هستیم و ذره فانیه در شعاع و نور او ع ع اذن تشرّف
بآستان مطاف ملاً اعلی دارید طوبی لک و بشری لک من ذلک

ص ۲۱۹

هو الأبهی

یا من انجذب من نفحات الله، چون نیر اعظم از آفاق امم اشراق فرمود
حقائق ظلمانیّه که عدو انوار بودند پرده بر دیده کشیدند و در هاویّه سقوط
و هبوط خزیدند و از شدت غلّ و بغضآء بهمسات و نفثات افکیّه و
همزات و لمزات شرکیّه خواستند که آن نور ساطع و شعاع لامعرا از جمیع
ابصار و بصائر مستور و پنهان نمایند شمس حقیقت بپرتوی جمیع آنحجبات
و سبحات را خرق و مضمحل فرمود و در قطب سماء و خط نصف النهار
چنان اشراق نمود که امکان مشرق انوار لامکان گردید و ظلمتکده آفاق
ملکوت اشراق افق اعلی گشت ذلّت الأعناق لقوة برهانه و عنت الوجوه
لعظیم سلطانه و سجدت النفوس لباهر آیاته و خرّت و انصعقت من سطوع
تجلیاته سبحانه ما اعظم شأنه و اکبر برهانه و اقوی سلطانه العظیم و سبحان
الله با وجود آنکه در ایّام ظهور مظاهر تقدیسش تجربه نموده بودند که از
صعود فتوری در امرشان حاصل نگشت در صعود نیر اعظم باز اهل وساوس
و ظنون بحرکت آمدند و گمان کردند که بلکه خمودتی در نار سدره ربّانیّه
حاصل گردد و انوار نیر اعظم از آفاق امم بکلی زائل شود طیور لیل بجنّاح

آمال و امید پرواز آمدند و جولانی کردند و عربده‌ئی نمودند و میدانی جُستند

ص ۲۲۰

و کوشیدند و جوشیدند حمد محبوب عالم را که عاقبت کلّ خائب و خاسر گشتند و انامل حسرت گزیدند و بآتش حرمان سوختند عَضُوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مَوْتُوا بِغَيْظِكُمْ أَنْوَارِ شَمْسٍ حَقِيقَتِ سَطْوَعِشْ بِيَشْتَرِ كِشْتِ وَ كَلِمَةُ اللَّهِ عَلَوَّشْ عَظِيمَتْرِ صِيَتِ امْرِ اللَّهِ بَلَنْدَتْرِ شَدْ وَ آوَازَةُ حَزْبِ اللَّهِ شَرْقِ وَ غَرْبِ رَا احَاطَه نَمُودَ لَهُ الْحَمْدُ وَ لَهُ الشُّكْرُ عَلَيَّ هَذَا الْفَضْلُ الْعَظِيمُ ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

یا من انجذب بنفحات انتشرت من ملکوت الأبھی ، در این صبح نورانی که پرتو انوار رحمانی آفاق وجود را روشن و منور نموده و غمام فیوضات ملکوت ابھی غیب و شهود را سیراب کرده نفوسی حقائقشان چون ارض طیبه مبارکه از این فیض اعظم استفاضه نموده و انبات کرده و نفوسی چون ارض جرزه خبیثه محروم مانده تواز خدا بخواه که دست قدرت الوهیت که تقلیب ماهیت مینماید این اراضی جرزه را ارض طیبه مبارکه نماید و این خارستان جفا را گلستان وفا فرماید این نفوس محروم را محرم سراپرده اسرار کند چه که قدرت محیطه خار را گل نماید و خاک را ریحان سنبل قطرات ماء را لؤلؤ لؤلؤ و سنگ خارا را دُر گرانبهاء نماید ع ع

ص ۲۲۱

هُوَ اللَّهُ

یا من آنس من سدره سیناء نار الهدی ، قد رتلت آیات شکرک لله علی ما هدی الی المحجّة البیضاء و الطّریقه المثلی و الشّریعه السّمحة النّورآء و الحقیقه الفائضه العلیا و انّ هذه موهبة اشرفت بها الأرض و السّمآء و تلتلت

انوارها فی الأوج الأعلى و انكشفت بها الغياهب الظلماء و تزینت بها فضاء
 الخضراء و استضاءت منها آفاق الغبراء فاطمئت بها القلوب و انشاحت
 بها الصدور و طابت بها الأرواح و تسعرت بها نيران محبة الله بين الضلوع
 و الأحشاء فهنيئاً لك بما اخترت البصيرة على العمى و شاهدت آيات ربك
 الكبرى و استظلت في ظلال سدرة المنتهى و آويت الى الكهف الأوقى و
 نلت الحظ الأوفى و حزت القدح المعلا و شربت قدحاً دهاقاً طافحاً بصهباء
 محبة الله و عليك التحية و الثنا ربنا قدر لنا حسن الرضاء و الصبر
 على القضاء و التجلد عند البلاء و المسابقة الى المشهد الفداء في ساحة الكبرياء
 و نور ابصارنا بضياء مشرق من ملكوتك الأعلى يا واهب العطاء و فائض النعماء
 و جليل الآلاء ادرکنا بتأييدک و توفيقک في کلّ حين و آن انک انت الکریم الرحيم
 على عبادک الضعفاء و انک انت اللطيف الجميل لأرقائك الفقراء. ای بنده
 الهی، در خصوص مصارف وجوه بریه که از اوقاف جدّ مرحوم است مرقوم نموده بودید

ص ۲۲۲

این را بفقرای ضعفا و عجزه و ایتم چه از یار و چه از اغیار توزیع نمائید و اما
 آن خاک پاک که بودایع الهیه یعنی رؤس مقطوعه شهدا مشرفست البته مقدس
 است و تابناک بلکه رفیعتر از اوج اعظم افلاک ملائکه ملاً اعلی طائف آن بقعه
 نوراء و قلوب مشارق هدی ساجد آن ارض بیضاء بقدر امکان بقسمیکه مخالف
 حکمت نباشد محافظه و صیانت آنقطعه زمین نازنین از اعظم مشروعات مقبوله
 درگاه حیّ توانا و مرهم زخم دل عبدالبهاء فدیت بروحی اولئک الشهداء و اشوقی
 لزیارة تلك المقبرة البيضاء و واهی لمشاهدة تلك البقعة النوراء ربّ اسقنی تلك
 الصهباء و انلنی كأس موهبتک الّتی هی نشوة اولئک الأزکیاء النّبباء النّجباء
 برحمتک الكبرى انک انت الکریم المنان و انک انت المقتدر العزیز المستعان
 جناب عمّ بزرگوار را بالنیابه از این بنده گنهگار تحیت مشتاقانه برسان و بگو یادت
 همیشه در خاطر موجود و از ربّ غفور استدعای تأیید موفور میگردد ع

هُوَ اللهُ

یا من انطقه الله بالحجة والبرهان، مدتیست که نامه‌ئی از شما نرسیده
و پیامی بسمع مشتاقان واصل نگردیده سمع و قلب بی اختیار در انتظار است
و جان و جنان مشتاق دیدار این مسجونرا فکر چنان که اگر وقتی مساعد حاصل
شود و مانع و ملاحظه‌ئی نباشد بعنوان سیاحت هندوستان و ژاپون سفری

ص ۲۲۳

بامریک و اوروپ فرمائید زیرا استعداد غرب روز بروز در ازدیاد است
و از شرق باید انوار بتابد دیگر بسته بعزم و نیت و قصد شما و مساعده وقت است
رب ادعوك بلسان الذلّ و الانكسار و قلب خال فارغ من العزّ و الاستكبار
و جزع و فزع و اضطرار ان تؤید عبدك الرّیس علی اعلاء كلمتك فی كلّ قطر سحیق
لو اطلع كلّ فج عمیق حتّی یخدم العهد الوثیق و ینال اعلى الرّفیق فی ملكوتك
الرّفیع انك انت الکریم و انك انت الرّحمن الرّحیم ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

یا من تمتّع من نسیم عرار حدیقة الرّحمن، چه نگارم که بحر معانی چون محیط
اکبر پرموج ولی فرصت و فراغت تحریر بکلی مفقود و ممتنع الوجود ولی باز
از جواذب حبّ و سائق شوق بنگارش پرداختم که ای سرگشته بادیه محبت الله
نالّه جانسوزی بزن و ای گمگشته صحرای اشتیاق یک آه آتشبار برآرای
حمامه ریاض عرفان نغمه‌ئی آغاز کن و ای هزبر غیاض رحمن نعره‌ئی برآر خاموشی
بیهوشی آرد و خمودت ظلمت بیفزاید مهر رخشان باش و بدر تابان و البهآء
علیک و علی کلّ متمسک بعهد الله و میثاقه ع ع

هُوَ اللهُ

یا من تمسک بالعروة الوثقی، چون کأس هدایت را از دست ساقی عنایت نوشیدی

و حلاوت معرفت الله را از فضل جمال مبارک چشیدی پس حال بباده
 حبّ جمالش سرمست شو و در این بزم الهی قدح بدست گیر و باده عهد الست
 بنوشان تا جمیع نفوس در ظلّ ممدود و سایه مقام محمود و تحت لواء معقود
 درآیند و بوجد و طرب آیند و ولوله و شور افکنند و آثار باهره فیض جلیل جمال مبارک
 را بافعال و اعمال بین ملاً عالم ظاهر و عیان سازند و البهّاء علیک ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

یا من توجّه الی ملکوت الأبھی ، بشری لكلّ ثابت طوبی لكلّ راسخ لعمر
 الحقّ انّ حوریّات جنّة المعانی وقاصرات الطّرف فی غرفات الملکوت الرّحمانی
 تشتهنّ الدّخول فی ظلّ المتمسّکین بالمیثاق الرّبّانی وانّ ملائکة النّصر
 تحوم حول کلّ متشبّث بذیل الصّمدانی فسوف تسمعون نغمات طیور
 القدس فی ریاض المیثاق و تشربون صهباء ملکوتیه من کأس دهاق و تذوقون
 مائدة سمائیّه من خوان نیر الآفاق عند ذلك یتلئلاً کوکب الأفراح بانوار الالطاف
 فی مطلع الآثار ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

یا من ثبت و نبت و اراد الخیر لأحبّاء الله ، آنچه مسطور بود ملحوظ افتاد
 و آنچه مذکور شد مسموع گشت فی الحقیقه کار همان قسم است که
 مرقوم نموده‌اید این حوادث پریشان مینماید و روح و ریحان میبرد

الیوم یوم اتّحاد است و وقت و اتّفاق باتّحاد و اتّفاق کمر اهل نفاق
 شکسته گردد و بمحبّت و یگانگی بیگانگی از عالم محو شود احبّای الهی باید
 اسباب الفت و محبّت و یگانگی عالم گردند تا نور وحدت الهیه در جمیع
 مراتب طلوع و سطوع نماید مطابق خواهش چیزی مرقوم شد ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

یا من خرمغشياً صعقاً من تجلی الرحمن، صبح است و جمعی از دوستان چون شمع در این جمع روشن و خاطرها بیاد دوست چون ساحت گلزار و چمن پرگل و سنبل و سمن این عبد قلم برداشته و بیاد روی و خویت پرداخته قسم باسم اعظم که یاد یاران راحت جان و مسرت وجدانست و چنان روح و ریحان آرد که دل بوجد و طرب آید و روان بشوق و وجد زیرا حقیقت شاخصه هریک در بزم الهی معینی از ماء حیات و جمال باکمال هریک در فردوس عرفان مطلع نوری از انوار پس ملاحظه فرما که در بصر و نظر این عبد چه قدر بزرگواری چه که مشاهده آیات کبری هر چند در سائر ممکنات و موجودات میسر ولی آیت عظمی و حقیقت نورآء و کلمه علیا و الرحمة الّتی سبقت الأشیاء در مجالی حقائق احباء و مظاهر و مطالع انوار فائضة از شمس بها ظاهر و باهر ع ع ورقة طیبه زکیه امة الله ضجیع آنجناب نوری بگم

ص ۲۲۶

بنفحات قدس مذکریم از لطف الهی امید است که در انجمن اماء الرحمن آیت هدی و شعله نورآء باشد و کلّ را بنفحات یوم الله مشام معطر نماید و رقه مطمئنه طیبه زکیه امة البهائ راضیه بگم همیشه بذکر ایشان مشغول است و التماس صدور آثار مواهب میکند ع ع

هُوَ اللَّهُ

یا من طاف حول مطاف المأ الأعلى، الحمد لله صحرا و بادیه پیمودی تا پیمانۀ پیمان پیمودی و بفوز عظیم فائز گشتی و بتقبیل آستان مقدس موفق شدی لسان بستایش حیّ قدیم بگشا که بچنین موهبتی موفق گردیدی و بچنین عنایتی مخصّص شدی از فضل الهی چنان مأمول که در کمال روح و ریحان مراجعت باوطن نمائی و چون حضرات آوارگان کوی دوست در اویش را

ملاقات نمائی تکبیر ابداع ابھی ابلاغ نمائید و البہاء علی اہل البہاء ع

هُوَ اللَّهُ

یا من لیس لأحد علیہ سلطان، فاشکر اللہ و تبتل الیہ بما ہداک الی نور الہدی و اختارک من بین الوری و جعلک رکناً شدیداً قائماً علی نصرۃ امر اللہ و محفوظاً فی صون حمایۃ اللہ و ہذہ من اعظم مویبۃ من اللہ کلّ النفوس محجوبۃ و محرومۃ عن مواہب اللہ الا الذین جلت بصائرہم و طابت ضمائرہم

ص ۲۲۷

و ابتہجت قلوبہم و اہترت نفوسہم بانفاس طیب عقبۃ من ریاض محبۃ اللہ و اتی اسئل اللہ ان يجعلک علماً مبیناً یخفق فی اوج العلی و نجماً منیراً فی الأفق المبین و شجرۃ نابتۃ ناشئۃ نامیۃ متظللۃ فی غیاض معرفۃ اللہ و یؤیدک ربک علی ما تحبّ و ترضی و یھیأ لک ما تتمنی ان ربی لعلی کلّ شیء قدير ۳ شوال ۱۳۳۷ عبدالبہاء عباس

هُوَ اللَّهُ

ای یاران الہی، شما را فراموش ننمودہ و نخواہم نمود دائماً گوش ہوش منتظر استماع خبر یارانست تا نہایت سرور حاصل گردد شما دوستان آن دلبر مہربانید چگونہ فراموش گردید و آشفته آن موی پریشانید چگونہ از خاطر روید و مشتاق فیوضات مہ تابانید چگونہ نسیاً منسیاً شوید ہموارہ بیاد یاران چون دریا پُر جوش و خروشیم و سراپا چشم و گوش تا جلوہ یاران بینیم و آہنگ جانبخش دوستان شنویم ای دوستان حقیقی وقت آنست کہ اوقات خود را حصر در مشاہدہ جلوہ ربّانی نمائید و بموجب وصایا و نصائح الہی حرکت و سلوک فرمائید تا سبب تنبہ دیگران و تذکر آن غافلان گردید ای یاران من حضرت یزدان انسانرا تاج فضل و احسان بر سر نہادہ تا بہرذی روحی ودود و مہربان باشد و سبب ظهور علویّت عالم انسان گردد رحمت پروردگار شود و مویبت

آمرزگار لهذا با جمیع خلق با حسن خُلق رفتار نمائید و با عالمیان در نهایت رأفت و فضل و احسان سلوک نمائید در این دور عظیم و عصر بدیع بموجب تعالیم الهیه انسان باید چنان مظهر تحسین اخلاق گردد که دشمن را دوست شمارد و بدخواه را خیرخواه گمارد اغیار را یار پندارد و بیگانه را آشنا شناسد یعنی با بیگانه و اغیار و غدار و ستمکار چنان رفتار نماید که دیگران با یار و آشنا نمایند و با اهل وفا مجری دارند ای یاران در تحصیل علوم و عرفان بکوشید و در اکتساب کمالات صوری و معنوی جهد بلیغ نمائید اطفال را از صغر سن بتحصیل هر علمی تشویق کنید و باکتساب هر صنعتی تحریرص نمائید تا قلب هر یک بعون و عنایت حق مانند آئینه کاشف اسرار کائنات گردد و بحقیقت هر شیئی پی برد و در علوم و معارف و صنایع مشهور آفاق شود البتّه صد البتّه در تربیت اطفال قصور و فتور مفرمائید و باخلاق رحمانی پرورش دهید و مطمئن بموهبت و عنایت حضرت پروردگار باشید و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُو اللهُ

ای مقبلان ای عارفان ای عاشقان، حمد کنید خدا را که بملکوت وجود اقبال نمودید و بجمال موعود عرفان یافتید آشفته و پریشان

آن دلبر مهربان گشتید و شیدا و رسوای عالمیان شدید سر دفتر عاشقان شدید و عنوان نامه مجذوبان گشتید این از فیض ابدی حضرت یزدانست که مانند ما گمگشتگان را بکعبه رحمن دلالت فرمود و مانند شما تشنگانرا بعین حیوان هدایت کرد هر خوشبختی از این الطاف بهره و نصیب برد و هر دلسختی مأیوس و محروم گشت پس محرمان خلوتگاه

اسرار باید بشکرانه الطاف جان نثار نمایند و جهان انسانی را بنسیم
محبت الله مشکبار فرمایند هذا ما يليق لكل عبد شكور وينبغي لكل
حبيب غيور و عليكم التحية والثناء ع

هو الله

ای شمعهای شبستان محبت الله، الحمد لله ابواب فضل مفتوح و
صدور اهل فتوح آیات هدی مشروح تأییدات ملکوت ابهی پی در پی
متوالی و انوار حقیقت از افق جان و دل متلالی آهنگ ملاً اعلی بمسامع
اهل بها میرسد و صلاهی موهبت کبری دمبدم بگوش هوش آید
این فضل و جود گوناگون از حضرت بیچون مانند بحور در نهایت موج
و هیجانست لهذا ید غیبی تربیت نفوسی میفرماید که هر یک گلشن
الهی را سروروانند و حدیقه رحمانیرا گل صد برگ خندان در مجامع

ص ۲۳۰

لاهو تیان شمع روشنند و در صوامع ملکوتیان شاهد انجمن حضرت
امین بیانی مبین ستایش از آن یاران نازنین نموده که فی الحقیقه این جوانان
خلق جدیدند و این نورسیدگان تربیت یافته نور مبین شب و روز آنی
فراغت ندارند و راحت نجویند همواره در گفتگویند و همیشه در جستجو
راه حقیقت پویند مفتون آن روی دلجویند و اسرار هدایت گویند و
چون جناب امین گواه آگاه است و امین درگاه ستایش ایشان سبب
آسایش دل و جان گردید دست تضرع بدرگاه ملیک ملکوت مرتفع شد
و عزیزان را از درگاه الهی طلب تأیید نامتناهی گردید یقین است که مظاهر
الطاف رحمان گردند و بفوز عظیم رسند و سبب انتشار آثار نور مبین
شوند تا جهان خلد برین شود و نفحات مشکبار جنت ابهی روی زمین را
معطر و عنبرین نماید و علیکم البهاء الأبهی ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، غزل فصیح بلیغ قرائت شد و سلاست و بلاغت بیمنتهی داشت از خدا میطلبم که این عبد حزین را در عبودیت آستان مقدّس با توقیرین نماید تا در عبودیت شریک و سهمی گردیم لحاظ عنایت الهیه شاملست و موهبت رحمانیه کامل هر چند عاجز و قاصریم ولی او غافر است و اگر گنه کاریم

ص ۲۳۱

او بزرگوار امید بتأیید است و رجا بعطای جمال ابهی اگر بیچارگانیم ولی سرگشته کوی اوئیم و تشنه جوی او و مفتون روی او و مجنون موی او و رهبر سوی او لهذا مطمئن بفضل آمرزگاریم و امیدوار بموهبت پروردگار تا توانی قدم ثابت دار تا نابت گردی و استقامت بجو تا مقاومت بنمائی این طریق راه روحانیانست و این سیل منهج ربّانیاں تا تحمل خار نشود الفت با گل در گلزار میسر نگردهد و تا نیش نبینیم نوش نیابیم و تا فنا نجوئیم بقا نبینیم الحمد لله بنور محبت الله رخی منور داری و بنفحات قدس مشامی معطر پس تا توانی جانفشانی کن تا شادمانی جوئی و کامرانی یابی هر دم همدم یاد توام و در هر نفس بذکر تو مشغولم از فضل حق امیدوارم که مانند پدر بزرگوار از صهبای محبت الله همواره سرشار باشی و گرفتار آن موی مشکبار و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای آیت جود سلطان وجود، چندی پیش نامه‌ئی ارسال گشت و عقد لئالی نثار شد و حرفی از لوح اسرار محبت الله اظهار گشت حال نیز چون بحر وفا بموج آمد و نفحه مسک ولا از اوج علی ساطع شد قلب در وجد و حرکت آمد و جان در وله و بشارت خامه ذکر برداشته که نامه‌ئی بیاد آن سرگشته بادیه عشق

ص ۲۳۲

الهی بنگارم که تا قمیص جدید پوشد و بصر حدید بگشاید و روحی تازه یابد
و حرارتی بی اندازه شعله‌ئی زند و نعره‌ئی بر آرد جامه‌ئی دَرْد آواز رازی
بر آرد محفلی بیاراید و میوه‌ئی بار آرد آستینی بیفشاند و بآنچه لایق و سزاوار
ایامست قیام نماید عع

هُو الله

ای دوستان رحمن و یاران یزدان، جهان جولانگاه سواران حقیقت
است و میدان رزم جنود ملکوت سلطان احدیت تا سپاه ضلالت را
صف شوکت بشکنند و لشکر جهالت را دفع صولت کنند و جنود
نور بشهاب ثاقب هجوم آرد و افواج ظلمت دیجور را مقهور کند و نورانیت
هدایت کبری عرصه کیهانرا رشک سپهر رخشان نماید و صولت و شوکت
پرتو یزدان قوت و سطوت اهریمنان را نابود فرماید حال جمعی نی سواران
در میدان در جولانند و عربده‌ئی در پهن دشت کیهان انداختند هوس
استیلا دارند و سودای فتح و ظفر بر قلاع و دیار هیئات هیئات ای شهسواران
مضمار توحید و ای لشکر مظفر ملک تجرید شما مؤید بجنود ملکوت ابهی
هستید و منصور بقبیل من ملائکة الملائة الاعلی همّتی کنید و در این
میدان جولانی نمائید و گوئی بیفکنید و چوگانی بزید و بسیف انقطاع

ص ۲۳۳

از ما سوی الله و سنان توجه الی الله و تیغ بیان و تیر تبیان هجوم آرید
تا ظلمات بکلی از مطالع آفاق مفقود گردد و جهان تاریک روشن شود

عع

هُو الله

ای یاران عبدالبهاء، الحمد لله در سبیل الهی جام بلا نوشیدید و سمّ جفا
چشیدید و از مادون آن دلبر یکتا بریدید و باوج رفیع پریدید و بمقصود

جميع اوليا رسيدید ندای الهی شنیدید و آیات کبری دیدید و مفتون
 آن مه تابان گردیدید جانفشانی نمودید و بجانفشانی کامرانی فرمودید
 آن یار مهربانرا بنده باوفا شدید و جانانرا دل و جان فدا کردید ولی
 ستمکاران جفا روا داشتند و درندگان بخونخواری برخاستند یکی
 مانند یزید پلید تشنه خون مرغان گلشن توحید گردید دیگری مانند
 ولید عنید بدرنگی اغنام الهی پرداخت آنچه خواستند نمودند و دست
 تطاول گشودند ولی حمد خدا را که احبای الهی در صون حمایت حضرت
 نامتناهی قدم ثبوت نمودند و مقاومت آن سیل ضلالت کردند جام
 بلا را شهد بقا شمردند و سم قاتل را قند مکرر دانستند و بچوگان همّتی
 گوی عافیت از میدان ربودند شکر کنید خدا را که چنین استقامت نمودید
 و قدم ثابت راسخ نمودید و جانرا رایگان در سبیل جانان شایان فرمودید

ص ۲۳۴

عنقریب ملاحظه فرمائید که رایت کلمة الله بلند است و آیت موهبت در
 انجمن یاران بالحن روحانیان بلند انوار هدایت کبری از ملکوت ابهی
 چنان بدرخشد که ظلمات پی در پی بکلی متلاشی گردد هر نفس عنودی
 فریاد برآرد که من هر چند بظاهر بیگانه ولکن بدل آشنا بودم و پیش از
 ظهور مؤمن گشتم و قبل از خطاب الست بلی گفتم یومئذ یفرح المؤمنون
 الحمد لله نفوذ کلمة الله آفاق را مسخر نموده و نفحات قدس مشام اهل خاور
 و باختر را معطر فرموده جمیع ملل حیرانند که این چه صوتیست و چه
 صیتی و چه آهنگیست و چه گلبانگی و چه اشراقی و چه نقطه اشراقی
 و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای یاران عبدالبهاء، حمد خدا را که نسیم جنت ابهی یاران را بوله و حرکت
 آورده و رشحات سحاب عنایت طراوت و لطافت بخشیده و نغمه و آهنگ

ملکوت ابھی بوجد و طرب آورده این خبر سبب سرور و حبور عبدالبهاء آء
شده لهذا وجدی موفور و شوقی ما فوق تصور اهل شعور حاصل گردیده
و بدرگاہ احدیت عجز و نیاز شده کہ یاران را وجدی جدید و سروری بدیع
حاصل گردد و روز بروز نفحات الهیہ انتشار یابد و نفوس ترقی کند

ص ۲۳۵

و قلوب پاک و مقدّس از هوا و هوس گردد نور وحدت انسانی پرتو افکند
و یگانگی آزادگان و اتحاد یاران جلوه نماید سرور و حבורی بی اندازه
حاصل گردد عقول حیران ماند و نفوس شادمان شود و علیکم البهّاء الأبھی عع

هُو اللّٰهُ

ای ثابتان بر پیمان، جمال مبارک بقلم اعلیٰ عهد وثیقی و میثاق عظیمی
تأسیس نمود و بموجب عهد و میثاق باید کلّ اطاعت و انقیاد نمایند
مفرّی از برای نفسی باقی نگذاشتند و بشرطی مشروط فرمودند لهذا
در هر امر مهمّی که تعلق بعموم دارد باید احبّای الهی استیدان نمایند
و اجازه طلبند و آنچه از قلم میثاق صادر مجری دارند هذا هو الحقّ حال
احبّای الهی باید شب و روز بکوشند تا ترویج کلمة الله گردد و نشر نفحات الله
شود این امر مهمّ است و تشبّث بمادون سبب فتور گردد هر چند نوایا
خالص است و مقاصد خدمت امر ولی باید آنچه از قلم میثاق صادر مجری
گردد و آن اینست کہ احبّای الهی حصر افکار در تبلیغ امر الله نمایند اوّل
باید ما یحتاج بنا را حاضر کرد پس به بنیان پرداخت تا سنگ و آهک بدرجہ
کفایت مهیا نگردد دست به بنیان زدن و یا بفکر نقش و نگار افتادن سبب

ص ۲۳۶

فتور شود حال مانند عبدالبهاء باید جمیع احبّای فکر خویش را حصر در اعلاء
کلمة الله نمایند بعد از حصول مقصود باید بنظم و ترتیب پرداخت افکار را

متفرّق ننمائید زیرا تشّت حاصل میشود جمیع همّت را حصر در امریکه اعظم امور است نمائید و آن تبلیغ امر الله است چنانکه جمیع الواح مبارکه حصر در اینست در هیچ لوحی ذکر دون آن نه ما آنچه بکوشیم و تصوّر نمائیم البتّه آنچه از قلم اعلی صادر آن موافق در ایّام مبارک چگونه بود همان باید معجری شود و مادون آن اهمّیتی ندارد عبدالبهّاء بجهت اعلاء کلمه الله و نشر نفعات الله از عتبه مقدّسه که روح و روان اوست هجرت نموده و از تقبیل آستان آرزوی دل و جان مهجور گشته محض اینکه بلکه موفق بخدمتی و عبودیتی شود و هیچ فکر و ترتیبی جز اعلاء کلمه الله ندارد چگونه سرز خجالت برآورم بر دوست که خدمتی بسزا بر نیامد از دستم ع ع

هُوَ اللهُ

یا نعیم عبدالبهّاء، همواره در قلب حاضری و در خاطری از یادت فراغتی نه و از ذکرت فراموشی نیست زیرا مؤمنی و سالک موقنی و مهربان ثابتی و نابت مطیعی و منقاد منجذب جمال ابهائی و متوجّه بطلعت اعلی ناطقی بشّاء و مبلّغی بین الوری حضرت صدر الصدور روحی لرمسه الفداء

ص ۲۳۷

تأسیس درس تبلیغ نمودند و بنهایت همّت سعی بلیغ فرمودند و در این گلشن الهی نهالهای تازه پرورش دادند و لطافت و طراوت بی اندازه بخشیدند مرغان صامت را ناطق کردند و طفلان بیخبر را مبشّر بجمال جلیل اکبر فرمودند این تأسیس تسلسل یابد و این انوار بر قرون و اعصار بتابد حال آن روح پاک بملکوت ابهی عروج نمود و آن ورقآء بایکه بقا طیران کرد و آن پروانه بحول سراج ملاً اعلی پرواز نمود لهذا محلّش در ملاً ادنی خالی ماند عبدالبهّاء را آرزو و مقصد چنان که این تاج را بر سر تو گذارد تا در محلّ آن بزرگوار نوجوانانرا درس تبلیغ دهی و حجّت و برهان بیاموزی و دلیل و آیات و اخبار بنمائی نورسیدگان ملکوت ابهی را تربیت کنی و بفیض

ملاً اعلیٰ نشو و نما بخشی تا این تعزیت منتهی شود و تهنیت جدید جلوه نماید و سبب تسلی قلب عبدالبهاء گردد زیرا از مصیبت حضرت صدر الصدور بعد از مصیبت کبری بسیار متأثر شدم و این درد را درمانی و این زخم را مرهمی جز آن نه که ملاحظه شود که جای آن بزرگوار شخصی استوار یافته و بنفحه مشکبار مشامها را معطر مینماید و این را بدان که هر نفسی پی آن روح مجرد گیرد و بتعلیم و تدریس پردازد تأییدات متتابعاً و متوالیاً در رسد حتی خود او حیران ماند و علیک البهء الأبهی ع

ص ۲۳۸

هُو اللّٰهُ

ای یاران باوفای جمال ابهی، هر چند جمیع دوستان در میدان عرفان سمنند الهام برانند ولی نفوسیکه در امتحان افتادند و در آتش افتتان چهره افروختند و قدم ثبوت و استقامت نمودند آنانرا مقامی دیگر و منزلتی دیگر و موهبتی دیگر است در ایام خوشی و آسایش هر نفسی خود را مظهر بخشش خداوند آفرینش بیند ولی روز آزمایش معلوم و واضح گردد یکی مانند ذهب ابریز در آتش امتحان جلوه نماید و رخ بگشاید دیگری مانند نحاس منحوس افسرده و پژمرده و سیه رو گردد یکی چون شمع شاهد انجمن شود دیگری مانند بوم شوم در گوشه گلخنی حفره مأمنی جوید یکی فریاد یا بهاء الأبهی بلند کند دیگری نعره ائی بریء من الله زند یکی سرمست صهبای شهادت کبری شود و دیگری مخمور خمر غرور گردد و باهل شرور پیوسته گردد باری شما حمد کنید خدا را که بفضل و موهبت الهیه در صراط مستقیم ثابت ماندید و عنقریب نابت خواهید گشت هر چند بیچاره و آواره شدید ولی عنقریب شادمان و کامران خواهید شد صد هزار آسودگی فدای این آوارگی و هزاران سرور و حبور قربان این کأس مزاجها کافور از خدا خواهیم که سبب ثبوت دیگران شوید

و اسباب مسرت دل و جان و علیکم التّحیّة و الثّناء ع

هُو الله

ای رفیق دیرین، الحمد لله رفاقت و محبت و الفت پا برجاست زیرا
همدمی ما در عتبه مقدسه حضرت کبریاست هر دو در آن آستان همرازیم
و هم آواز تو فریاد یا بهاء الابهی برآری و من یا ربی الابهی نعره زیم تو بانگ
مردگانند در این انجمن اندر ره دوست زنی من آهنگ ای مسیحای
زمان هان نفسی گرم برآر بلند کنم تو در خمخانه محبت الله کهنه باده نوشی
و من در میکده عبودیت بها گریبان دریده و برهنه و دیوانه و مدهوش
پس بیا دست در آغوش کنیم و آنچه سروش در گوش میدمد متابعت نمائیم
یعنی بجوشیم و بخروشیم و فرح و شادمانی نمائیم و بجانفشانی سرور و کامرانی
جوئیم و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُو الله

ای یاران عزیز عبدالبهاء و اماء رحمن، صبح است و نسیم جانپرور
جنت ابهی بجمیع کائنات مرور کند ولی تأثیر در قلوب صافیه نماید و
مشام پاک را معطر فرماید پرتو آفتاب را دیده بینا بیند و آهنگ ملاً اعلی
را گوش شنوا شنود باران رحمت نیسانی و فیض آسمانی هر چند بر عموم

اراضی فائض است ولی از خاک پاک انبات نماید اما از شوره زار بیزار
است زیرا آثار فیض ظاهر و آشکار نه حال نفحات قدس ملکوت ابهی
در هر دیار منتشر ولی نفوس زکیّه منتفع و منجذب. از فضل حیّ قیوم
امید این مظلوم چنانست که بقوه باهره کلمه الله مشام غافلان باز گردد
و از رائحه گلستان راز نصیب و بهره گیرند ای یاران الهی دوستان

حقیقی طبیبان حاذقند و تعالیم الهی دریاق رحمانی و درمان وجدانی
مشامهای مزکوم باز نمایند و از طبیب مسموم نصیب موفور بخشند
خفتگانرا بیدار کنند غافلانرا هوشیار فرمایند محرومانرا نصیب بخشند
و مأیوسانرا امیدوار فرمایند الیوم اگر نفسی بموجب وصایا و نصائح
الهیّه روش و حرکت نماید عالم انسانرا طبیب روحانی گردد و مردگان
امکانرا صور اسرافیل شود زیرا تأییدات ملکوت ابهی پی در پی است
و نصرت ملاً اعلی همدم هر نیک پی. پشه ضعیف عقاب قوی گردد
و عصفور نحیف شهباز اوج عزّت قدیم شود لهذا نظر با استعداد
و قابلیت خویش ننماید بلکه اعتماد بر عون و عنایت و فضل و
موهبت جمال مبارک روحی لأحبائه الفداء نمائید و در میدان
جانفشانی سمندهمت را جولان دهید تا گوی الطافرا از این میدان وسیع بریائید

ص ۲۴۱

ای اماء رحمن، بانوهای جهان سربالین خاک نهادند و محو و نابود
گشتند نه اثری و نه ثمری نه نامی و نه نشانی نه جودی و نه وجودی
ولی کنیزان درگاه احدیت هریک در افق عزّت قدیمه مانند ستاره
درخشیدند و بر قرون و اعصار تابیدند و در ملکوت ابهی بمنتهای آرزو
رسیدند و از شهد لقا در محفل کبریا چشیدند این نفوس از وجود
بهره‌ئی گرفتند و ثمره‌ئی بردند و ماعدا قد اتی علیهم حین من الدهر
لم یکونوا شیئاً مذکوراً. ای یاران این مظلوم نظررا از مشاهده غیر
پاک نمائید بیگانه نبینید بلکه جمیع را آشنا دانید زیرا با وجود ملاحظه
بیگانی محبت و یگانگی مشکل است و در این دور بدیع بنصوص الهی
باید با جمیع طوائف و ملل یگانگی نمود و نظر بعنف و شدت و سوء نیت
و ظلم و عداوت ننمود بلکه بافق عزّت قدیمه باید نظر کرد که این کائنات
هریک آیتی از ربّ الآیاتند و بفیض الهی و قدرت ربّانی بعرضه وجود قدم
نهادند لهذا آشنا هستند نه بیگانه یار هستند نه اغیار و باین نظر

باید معامله نمود پس یاران باید در نهایت مهربانی و محبت با دوست و بیگانه هر دو الفت و محبت نمایند و ابداً نظر باستحقاق و استعداد نکنند در هر صورت نهایت مهربانی فرمایند از شدت عناد و جدال

ص ۲۴۲

و بغضا و عدوان خلق شکست نخورند اگر آنان تیرزنند اینان شهد
و شیر بخشند اگر زهر دهند قند بخشند اگر درد دهند درمان بیاموزند
اگر زخم زنند مرهم بنهند اگر نیش زنند نوش روا دارند الهی الهی ان
هو لآء عبادک الضعفاء و ارقائك الأمناء و امائك اللائی خضعن لکلمتک
العلیا و خشعن لعبتک التوراء و اعترفن بوحدانیتک الّتی ظهرت ظهور
الشمس فی وسط الصّحی و سمعن ندائك من ملکوتک الأحنی و لیین
لدعائك بقلوب خافقة بالمحبة و الولاء ربّ افض علی الجمیع سجال رحمتک
و امطر علی الكلّ من سحاب موهبتک و انبتهم نباتاً حسناً فی حدیقة
رحمانیتک و اجعل هذه الریاض نضرة خضلة خضرة ریانة بفیوضات غمام
احدیّتک و مؤنقة هذه الریاحین النابتة التامیه بمیاه حیاض الألطاف
انک انت المقتدر المتعالی العزیز قیوم الأرض و السموات لا اله الا انت ربّ
الآیات البینات ع

هو الأبهی

ای یاران الهی، همواره در ارض مقدّس در آستان پاک مذکور بوده
و هستید و همیشه مورد عنایت خواهید بود آن قطعه مبارکه صیت
امر الله را بافاق رسانید و هزاران نفوس در کمال سرور جانفشانی نمودند

ص ۲۴۳

و روح و روان و مال و منال و خانمان در ره یزدان رایگان انفاق کردند
حال یاران الهی باید که کشت آن کشتگانرا آبیاری کنند و نهال آن فدائیانرا

پرورش دهند شب و روز در نشر نفحات کوشند و بکمال حکمت تأسیس
بنیان کنند هر یک آیت هدی گردند و موهبت ملکوت ابهی شمع هدایت
افروزند و مشکاة موهبت را ساطع و لامع کنند ای ثابتان ای راسخان
وقت بیداری است و هنگام هوشیاری و دم بیقراری ایام این عالم در
گذر است و فنای ابدی از برای نفوس غافلہ مقرر تا وقت هست فرصت
غنیمت دانید شمعی برافروزید علم تقدیس برافرازد آیات توحید ترتیل
کنید و بنیان جاوید تأسیس نفحات قدس محفل انس را معطر نماید
و انجذابات قلبیه عالم کونرا بحرکت آرد اینست نصیحت عبدالبهاء
بجان بکوشید و محب عالم باشید خادم صلح و صلاح شوید و کافل فوز
و فلاح گردید خیرخواه عموم عالم باشید و خدمت بهیئت عالم انسانی
کنید جمعیت بشر را صلح اکبر گردید و شرق و غرب را آشتی پرور نمائید
تا توانید روح حیات بخشید و راحت و سلامت باسایش عموم عالم
آرزو کنید و علیکم البهاء ع

ص ۲۴۴

هُوَ اللهُ

ای بنده منجذب جمال ابهی ، نامهات رسید و مضمون مفهوم گردید
دلیل جلیل بر سلوک در سبیل الهی بود و برهان واضح بر انجذاب بانجمال
نورانی. تا توانی جهانسوز گرد و شمع شب افروز شو تا ایام را همه نوروز یابی
آرام مجوسکون و قرار مطلب سر ببالین راحت منه و در بستر پرند و پرنیان
مخسب روز و شب شور و وله طلب و ذوق و طرب نما و شوق و جذب
خواه چون دریا بجوش آ و مانند نهنگ الهی خروش نما تا آن اقلیم را که بخون
شهیدان رنگین است بهشت برین نمائی و جنّة النعیم فرمائی از فضل
پروردگار تعجب مدار پرتو عنایتش چون شامل گردد مور سلیمانی کند
و پشه نسر طایر آسمانی گردد ذباب حقیر عقاب اوج اثیر شود آنچه کند
پرتو عنایت کند یؤید من یشاء علی ما یشاء بما یشاء و یختص برحمته من یشاء

هُوَ اللَّهُ

ای افنان سدره مبارکه، بر تفصیل مرقومه از حوادث طهران اطلاع حاصل شد فی الحقیقه چنانست که مرقوم نمودید که از احزاب موجوده در ایران کسی که بحکومت اطاعت و تمکین دارد حزب اللّٰهست زیرا نه

ص ۲۴۵

بتلویح بلکه بنص صریح مأمور باطاعت حکومتند و صداقت بدولت بلکه بجانفشانی بجهت عزت ابدیه عالم انسانی و اگر چنانچه نفسی از احبّاء بمنصبی رسد و مشمول نظر عنایت اعلیحضرت شهرداری گردد و بمأموریتی منصوب شود باید در امور موکوله خویش بکمال راستی و پاکی و صدق و عفت و استقامت بکوشد و اگر چنانچه ارتکابی کند و ارتشائی نماید مبعوض درگاه کبریاست و مغضوب جمال ابهی و حق و اهل حق از او بیزار بلکه بمثونه و موجب خویش قناعت نماید و راه صداقت پوید و در ره ملک و ملت جانفشانی فرماید اینست روش و سلوک بهائیان و هر کس از این تجاوز کند عاقبت بخسران مبین افتد ای بهائیان گروه مکروه ایرانرا ویران نمودند شما همتی کنید بلکه روحی در جسم آن اقلیم بدمید و زنده نمائید تا تلافی مافات گردد و آیات بینات جلوه نماید انسانرا عزت و بزرگواری بپاکی و راستی و خیرخواهی و عفت و استقامتست نه بزخارف و ثروت اگر نفسی موفق بر آن گردد که خدمتی نمایان بعالم انسانی علی الخصوص بایران نماید سرور سرورانست و عزیزترین بزرگان اینست غنای عظیم و اینست گنج روان و اینست ثروت بی پایان و الا ننگ عالم انسانیت ولو در نهایت شادمانی است چه قدر انسان باید که غافل و نادان باشد

ص ۲۴۶

و پست فطرت و پست طینت که خویش را باوساخ ارتکاب و خیانت بدولت
بیالاید و الله حشرات از او ترجیح دارد انتهی
ای افنان، آنجناب در حقّ ورقه مبارکه المنتسبه الیک باید برأفت و عدالت
بحکم الهی معامله نمائی یا آنرا بطهران بخواهی یا خود بیزد بشتابی سالهای
چند است که مهجور و محزون و مأیوس مانده‌اند بیش از این جائز نه
و علیک التّحیّة و الثّناء ع

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، نامه نامی مشحون بجواهر و لئالی و حقائق و معانی
سرور مبذول نمود و حبور مشهود کرد فی الحقیقه چنانست که مرقوم
نمودی یاران از هر فساد و فتنه در کنار و مجتنب از حرکات و سکنت
اهل استکبار ساکت و خاموش سرمست و مدهوش و از نفحات قدس
در جوش و خروش نه با اهل سیاست همراز و نه با حرّیت طلبان دمساز
نه در فکر حکومت نه مشغول بدمّ احدی از ملّت از جمیع جز ذکر حقّ غافل
و بیزار و بنصّ قاطع مطیع حکومت شهریار و بامر شدید منقاد سریر
سلطنت بخود مشغولند و بسلوک در سیل رضای الهی مألوف تعدیل
اخلاق کنند و تشویق بصفات ممدوحه انسان بتصفیه قلوب پردازند

ص ۲۴۷

و بتزکیه نفوس مشغول گردند زیرا در جهان دل و جان تأثیر و نفوذ
جویند و از عالم امکان و شئون نفس و هوی بیزارند باری یاران باید
بر مسلک خویش برقرار باشند و از غلّو و استکبار بیگانگان تغییر و
تبدیل در روش و سلوک ندهند در هیچ امری مداخله نکنند و بهیچ
مسئله‌ئی از مسائل سیاسیّه پردازند شب و روز منجذب بنفحات قدس
گردند و متذکّر بذکر حقّ در محافل انس از راز و نیاز دم زنند و بافق عزّت
پرواز کنند و بآهنگ و نغمه و آوازی پردازند که عالم آفرینش را بوجد و طرب

آرند اینست روش و تکلیف بهائیان اینست مسلک روحانیان اینست
مشرب ربّانیاں طوبی لمن فاز بهذا الأمر العظیم و قام علی اطاعة ربّه الکریم
انّ ذلک لهو الفوز العظیم و علیک البهّاء الأبهی جمیع متعلقانرا از ذکور
و اناث تحیّت ابدع ابهی ابلاغ دارید ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

اوراق آنجناب ملاحظه شد جمیع اذکار منبعث از محبّت و خلوص بود و
تفصیل موجود و مرقوم و چون اثر قلم آنجناب بود این عبد با وجود
عدم فرصت دقیقه‌ئی بکمال شوق قرائت نمود ولی اهمّ را الیوم باید بر مهمّ
ترجیح داد الیوم یومیست که این عباد باید کلّ اوقات و اذکار و احوال را

ص ۲۴۸

حصر در نشر نفعات الله نمائیم بکلی خود و غیر خود را و مقامات و مراتبشانرا
فراموش نمائیم و بکلی گرفتار جمال مبارک گردیم جز او ندانیم غیر از او
نبینیم جز او نیندیشیم اصل شجره وحدانیّت را خدمت کنیم چه که ذکر او
معنی از ذکر کلّ است و نعت و ستایش او ثنای عموم این عبد خود را
در نزد عبدی از عباد مخلصین او فانی می‌بیند و مضمحل و دانی می‌شمرد و
گمان وجود را شرک محض میدانند با وجود این فنا و اضمحلال چگونه تصوّر
مقامات و مراتب نماید قطره را چه شانی از نسبت خویش بدریا دم زند
و ذره را چه جسارت که از ارتباط خود بآفتاب شرح دهد کلّ عباد له و
کلّ بامرہ یعملون باری جمیع اذکار و اوراد را منحصر بذکر واحد فرما
و شب و روز در اعلاء کلمة الله بکوش و در نشر دین الله، تا بنفعات قدس
مشام روحانیان را معطر نمائی و بدریاق فاروق اعظم جسم عالم و امم را
بشفای باقی الهی فائز کنی قسم بمرئی غیب و شهود که اگر باین مقام چنانچه
باید و شاید کسی موفّق گردد ندای تحسین را از ملکوت ابهی و جبروت اعلی بگوش
باطن و ظاهر استماع نماید اینست الیوم فوز عظیم اینست الیوم جود مبین

طوبى لمن سعى واجتهد واشتعل وانجذب والبهاء عليك وعلى اهلك واولى
قرابتك واحبائك واودائك عبدالبهاء ع